



ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ  
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

**ΣΧΟΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ**

**ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ**

**ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ**

**Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΑΠΟ ΤΟ ΣΕΛ 1993 ΚΑΙ ΕΣΛ 1995 ΣΤΟ ΣΕΛ 2008  
ΚΑΙ ΕΣΛ 2010**

Μπουρναβέα Ελένη  
Σκουλουφιάνακη Δέσποινα

Επιβλέπων: Διακομιχάλης Μιχαήλ,  
Πανεπιστημιακός Καθηγητής Λογιστικής και Χρηματοοικονομικής

Πρέβεζα, Φεβρουάριος 2021

THE EVOLUTION FROM SNA 1993 AND ESA 1995 TO SNA  
2008 AND ESA 2010

**Εγκρίθηκε από τριμελή εξεταστική επιτροπή**

Πρέβεζα, 17 Φεβρουαρίου 2021

## **ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ**

1. Επιβλέπων καθηγητής  
Διακομιχάλης Μιχαήλ, Καθηγητής
  
2. Μέλος επιτροπής  
Παππάς Θεόδωρος, Ε.Τ.Ε.Π
  
3. Μέλος επιτροπής  
Τσιλιγιάννη Κωνσταντίνα, Ε.Δ.Ι.Π

© Μπουρναβέα Ελένη , Σκουλουφιανάκη Δέσποινα, 2021  
Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος. All rights reserved.

## **Δήλωση μη λογοκλοπής**

Δηλώνω υπεύθυνα και γνωρίζοντας τις κυρώσεις του Ν. 2121/1993 περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας, ότι η παρούσα μεταπτυχιακή εργασία είναι εξ ολοκλήρου αποτέλεσμα δικής μου ερευνητικής εργασίας, δεν αποτελεί προϊόν αντιγραφής ούτε προέρχεται από ανάθεση σε τρίτους. Όλες οι πηγές που χρησιμοποιήθηκαν (κάθε είδους, μορφής και προέλευσης) για τη συγγραφή της περιλαμβάνονται στη βιβλιογραφία.

Μπουρναβέα Ελένη

Σκουλουφιάνακη Δέσποινα

## ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Για την ολοκλήρωση αυτής της εργασίας, οφείλουμε να ευχαριστήσουμε τον καθηγητή, ιδρυτή και πρώτο διευθυντή Μεταπτυχιακών Προγραμμάτων Λογιστικής - Χρηματοοικονομικής και Διοικητικής Επιχειρήσεων κ. Μιχαήλ Διακομιχάλη, για τις χρήσιμες συμβουλές του και τις υποδείξεις του, την βοήθεια που μας παρείχε με τις κατατοπιστικές του απαντήσεις στα ερωτήματά μας, καθώς και για την εν γένει καθοδήγηση του.

*Με εκτίμηση, Μπουρναβέα Ελένη & Σκουλουφιανάκη Δέσποινα*

Εκτιμώ πραγματικά την εμπιστοσύνη της συναδέλφισσας μου, Δέσποινα Σκουλουφιανάκη, όπου με πλήρη αφοσίωση και συνεργασία καταφέραμε να φέρουμε εις πέρας την εργασία αυτή. Επίσης, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους φίλους μου για την ειλικρινή απλόχερη βοήθεια, στήριξη και πίστη τους, προς το πρόσωπο μου. Η υπομονή και επιμονή που μου έδειξαν ήταν η κινητήριος δύναμη για εμένα, καθώς οι φίλοι αποτελούν ένα αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής μου. Κατασταλτικά, θα ήθελα να ευχαριστήσω την οικογένεια μου, που ήταν πάντα εκεί.

*Με εκτίμηση, Μπουρναβέα Ελένη*

Ευχαριστώ βαθύτατα την συνάδελφο και φίλη, Ελένη Μπουρναβέα, για την άριστη συνεργασία που είχαμε. Το αποτέλεσμα της εργασίας αυτής είναι κομμάτι εντατικής δουλειάς και αλληλεγγύης.

*Με εκτίμηση, Σκουλουφιανάκη Δέσποινα*

## ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, είτε όπως θα καλούνται από εδώ και πέρα ΔΛΠ, αποτελούν την κωδικοποίηση των λογιστικών αρχών, οδηγιών και στρατηγικών που χρειάζεται να εφαρμόζονται από τους λογιστές και να παρακολουθούνται από τους εκάστοτε ελεγκτές κατά την περίοδο της ετοιμασίας των δημοσιευόμενων οικονομικών καταστάσεων μιας εταιρίας ή ενός οργανισμού.

Το νομοθετικό πλαίσιο του εκάστοτε κράτους οριοθετεί την έκδοση των συγκεκριμένων καταστάσεων. Παρά το γεγονός πως εκείνες είναι εφικτό να διακρίνονται ως παρόμοιες από κράτος σε κράτος, υφίστανται διαφοροποιήσεις που κατά κύριο λόγο προέρχονται από μια ποικιλία κοινωνικών και νομικών συνθηκών, οι οποίες επιφέρουν καθοριστικές επιρροές και επιδράσεις στη θέσπιση των εθνικών λογιστικών διατάξεων.

Η Επιτροπή των συγκεκριμένων προτύπων ενεργεί με βασικότερο στόχο να καταφέρει να μειώσει αισθητά τις παραπάνω διαφορές, διερευνώντας την εναρμόνιση των οδηγιών και των λογιστικών τακτικών των διαφορετικών κρατών που έχουν άμεση σχέση με την κατάρτιση και την παρουσίαση των χρηματοοικονομικών καταστάσεων προκειμένου να ενισχυθεί μεγάλο βαθμό η διεθνή συγκρισιμότητά τους.

**Λέξεις κλειδιά:** Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα, λογιστές, οικονομικών καταστάσεων, εταιρία, κράτος.

## SUMMARY

International Accounting Standards, as they will be called from now on, are the codification of the accounting principles, guidelines and strategies that need to be applied by accountants and monitored by the auditors at the time of preparation of the published financial statements of a company or an organization.

The legislative framework of the individual state limits the issue of these situations. Although these can be distinguished as being similar from one state to another, there are differences that primarily stem from a variety of social and legal conditions, which have decisive influences and effects on the establishment of national accounting rules.

The Standards Committee acts as a key objective to substantially reduce these differences by exploring the harmonization of directives and accounting policies of the different countries directly related to the preparation and presentation of financial statements in order to greatly enhance international their comparability.

**Keywords:** International Accounting Standards, accountants, financial statements, company, state.

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ.....	6
ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	7
SUMMARY.....	8
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ .....	9
ΛΙΣΤΑ ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΚΤΙΚΟΛΕΞΩΝ (LIST OF ABBREVIATIONS AND ACRONYMS).....	13
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΙΝΑΚΩΝ .....	17
ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	18
<b>ΜΕΡΟΣ Ι ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ.....</b>	<b>19</b>
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: Βασικές Έννοιες και Στοιχεία Εθνικών Λογαριασμών.....	20
1.1 Το Οικονομικό Κύκλωμα.....	20
1.2 Ο Οικονομικός ρόλος του κράτους.....	21
1.3 Μακροοικονομική και μικροοικονομική.....	21
1.4 Ακαθάριστο εγχώριο προϊόν ( ΑΕΠ ).....	22
1.5 Το ΑΕΠ ως προστιθέμενη αξία .....	23
1.6 Το ΑΕΠ ως δαπάνη.....	23
1.7 Το ΑΕΠ ως εισόδημα .....	24
1.8 Ακαθάριστο και καθαρό εθνικό προϊόν ( ΑΕΘΠ ) , ( ΚΕΘΠ).....	24
1.9 Ακαθάριστο εθνικό εισόδημα ( ΑΕΕ ).....	24
1.10 Ιστορική αναδρομή ( ΣΕΛ ).....	25
1.11 Σύστημα εθνικών λογαριασμών (SNA 1993).....	26
1.12 Ευρωπαϊκό σύστημα λογαριασμών ( ESA 1995 ).....	29
1.13 Ευρωζώνη.....	34

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: Οι διαφορές μεταξύ του Συστήματος Εθνικών Λογαριασμών (Ηνωμένων εθνών) ΣΕΛ (SNA) του έτους 1993-2008 και του Ευρωπαϊκού Συστήματος Λογαριασμών ΕΣΛ (ESA) του έτους 1995-2010.....	35
2.1.1 Οι προδιαγραφές στατιστικών μονάδων και οι αναθεωρήσεις στον θεσμικό τομέα.....	35
2.1.2 Οι προδιαγραφές του πεδίου των συναλλαγών συμπεριλαμβανομένου του ορίου παραγωγής.....	39
2.1.3 Η επέκταση και ο προσδιορισμός των περιουσιακών στοιχείων, του σχηματισμού κεφαλαίου και της κατανάλωσης παγίου κεφαλαίου.....	44
2.1.4 Η βελτίωση της επεξεργασίας και του ορισμού των χρηματοοικονομικών μέσων και των περιουσιακών στοιχείων.....	48
2.1.5 Προδιαγραφές του πεδίου των συναλλαγών που αφορούν την κυβέρνηση και το δημόσιο τομέα.....	55
2.1.6. Εναρμόνιση μεταξύ εννοιών και ταξινομήσεων των ΣΕΛ και του Εγχειριδίου Ισοζύγιο Πληρωμών (BPM6).....	58
Τα χαρακτηριστικά του Ευρωπαϊκού Συστήματος Λογαριασμών .....	60
2.2.1 Έρευνα και ανάπτυξη που αναγνωρίζεται σχηματισμός κεφαλαίου....	60
2.2.2 Αποτίμηση της παραγωγής για τελική χρήση για τους παραγωγούς της αγοράς.....	61
2.2.3 Ασφάλιση ζημιών – δαπανών , αξιώσεις λόγω καταστροφών και αντασφάλιση.....	62
2.2.4 Κόστος παροπλισμού για μεγάλα περιουσιακά στοιχεία.....	64
2.2.5 Ταξινόμηση στοιχείων για την κυβέρνηση , το δημόσιο τομέα και τον ιδιωτικό τομέα.....	65
2.2.6 Οι πόροι της Ε.Ε βάση το Φ.Π.Α.....	66
2.2.7 Χρεόγραφα που συνδέονται με δείκτες.....	66
2.2.8 Κεντρική τράπεζα και κατανομή του προϊόντος .....	67
2.2.9 Οι βελτιώσεις γης αναγνωρίζονται ως ξεχωριστό περιουσιακό στοιχείο.....	67
2.2.10 Οι επιλογές μετόχων των εργαζομένων (ESO).....	69

Τα επιπλέον χαρακτηριστικά το Ευρωπαϊκού Συστήματος Λογαριασμών.....	70
2.2.11 Μερίσματα.....	70
2.2.12 Οντότητες ειδικού σκοπού στο εξωτερικό και κρατικός δανεισμός.....	71
2.2.13 Κεντρικά γραφεία και εταιρείες χαρτοφυλακίου.....	71
2.2.14 Υποκατηγορίες του τομέα των χρηματοπιστωτικών εταιρειών.....	73
2.2.15 Εγγυήσεις.....	73
2.2.16 Ειδικά δικαιώματα του ΔΝΤ ως περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις.....	74
2.2.17 Πληρωτέες εκπτώσεις φόρου.....	75
2.2.18 Εμπορεύματα που αποστέλλονται στο εξωτερικό για μεταποίηση...76	
2.2.19 Οι έμποροι.....	77
2.2.20 Συνταξιοδοτικά συστήματα εργοδοτών.....	77
2.2.21 Τέλη που καταβάλλονται για δανεισμό τίτλων και χρυσά δάνεια...78	
2.2.22 Κατασκευαστικές δραστηριότητες στο εξωτερικό.....	79
2.2.23 Υπηρεσίες Χρηματοοικονομικής Διαμεσολάβησης Έμμεσης Μέτρησης Χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων ( FISIM).....	79
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: Πίνακες ΣΕΛ 1993-ΣΕΛ 2008 και ΕΣΛ 1995-ΕΣΛ 2010 .....	80
3.1. Οι προδιαγραφές στατιστικών μονάδων και οι αναθεωρήσεις στον θεσμικό τομέα.....	80
3.2. Οι προδιαγραφές του πεδίου των συναλλαγών συμπεριλαμβανόμενου του όρου παραγωγής .....	81
3.3. Η επέκταση και ο προσδιορισμός των περιουσιακών στοιχείων, του σχηματισμού κεφαλαίου και της κατανάλωσης παγίου.....	82
3.4. Η βελτίωση της επεξεργασίας και του ορισμού των χρηματοοικονομικών μέσων και των περιουσιακών στοιχείων.....	83
3.5. Προδιαγραφές του πεδίου των συναλλαγών που αφορούν την κυβέρνηση και του δημόσιου τομέα.....	84

3.6. Εναρμόνιση μεταξύ εταιριών και ταξινόμηση των ΣΕΛ και του Εγχειρίδιου Ισοζύγιο Πληρωμών .....	85
3.7. Πίνακας ΕΣΛ (ΕΣΑ) 1995 και ΕΣΛ (ΕΣΑ) 2010.....	86
<b>ΜΕΡΟΣ ΙΙ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΘΕΜΑΤΟΣ.....</b>	<b>90</b>
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 : Πίνακες και στατιστικές αλλαγές .....	91
4.1. Μεθοδολογικές αλλαγές που περιλαμβάνονται στην τελευταία αναθεώρηση των εθνικών λογαριασμών.....	91
4.2. Οι στατιστικές αλλαγές σχετικά με την τελευταία αναθεώρηση των εθνικών λογαριασμών.....	91
4.3. Αγορά στρατιωτικού όπλου αξίας 100 εκατομμυρίων βάση των ΕΣΑ 1995 και ΕΣΑ 2010.....	91
4.4. Αλλαγές στο ΑΕγχΠ για το έτος αναφοράς 2010.....	92
4.5. Ο συνολικός αντίκτυπος των μεθοδολογικών και των στατιστικών αλλαγών για το έτος 2010 παρουσιάζεται στον ακόλουθο πίνακα.....	94
4.6. Ι. Μεθοδολογικές αλλαγές λόγω της εφαρμογής του ΕΣΛ2010.....	95
4.7. ΙΙ. Άλλες μεθοδολογικές αλλαγές.....	96
4.8. ΙΙΙ. Οι στατιστικές αλλαγές.....	97
4.9. ΙV. Εκτιμήσεις του ΑΕΠ για την περίοδο 1995-2010.....	98
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.....	99
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	100

**ΛΙΣΤΑ ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΩΝ ΚΑΙ ΑΡΚΤΙΚΟΛΕΞΩΝ**  
**(LIST OF ABBREVIATIONS AND ACRONYMS)**

ABO : accrued benefit obligation

ABS : asset-backed security

BPM6 : Balance of payments manual, sixth edition

CCP : central counterparty clearing house

CDS : credit default swap

Cif : cost, insurance and freight

COFOG : Classification of the Functions of Government

Coicop : Classification of Individual Consumption by Purpose

COPNI: Classification of the Purposes of Non-Profit Institutions Serving Households

COPP: Classification of Outlays of Producers by Purpose

CPA: Classification of Products by Activity

EAA: economic accounts for agriculture

EAFRD: European Agricultural Fund for Rural Development

EAGF: European Agricultural Guarantee Fund

EC: European Commission

ECB: European Central Bank

EMU: economic and monetary union

ESA: European System of Accounts

ESO: employee stock option

Esspros : European System of Integrated Social Protection Statistics

EU: European Union

Euribor: European interbank offered rate

Eurostat: the statistical office of the European Union

FDI: foreign direct investment

FISIM: financial intermediation services indirectly measured  
fob: free on board  
FRA: forward rate agreement  
FVC: financial vehicle corporation  
GAB: general arrangements to borrow  
GDP: gross domestic product  
GFS: government finance statistics  
GNI: gross national income  
GVA: gross value added  
IAS: international accounting standards  
IASB: International Accounting Standards Board  
IASC: International Accounting Standards Committee  
IC: insurance corporations  
ICLS: International Conference of Labour Statisticians  
ICPF : insurance corporations and pension funds  
ICT: information, communications and telecommunications  
IFRS: International Financial Reporting Standards  
IIP: international investment position  
ILO: International Labour Organization  
IMF: International Monetary Fund  
IMTS: international merchandise trade statistics  
Intrastat : statistical collection system  
I-O : input-output  
IPO: initial public offering  
IPSASB: International Public Sector Accounting Standards Board  
ISIC: International Standard Industrial Classification of all Economic Activities  
ISIN: international securities identification number

KAU: kind-of-activity unit

KLEMS: capital, labour, energy, materials and services

LIBOR: London interbank offered rate

MFI: monetary financial institution

MMF: money market fund

MSITS: Manual on statistics of international trade in services

n.e.c : not elsewhere classified

NAB :new arrangements to borrow

NACE: general industrial classification of economic activities within the European Union

NDP: net domestic product

NOS: net operating surplus

NPI: non-profit institution

NPISH: non-profit institution serving households

NUTS: nomenclature of territorial units for statistics

OECD: Organisation for Economic Cooperation and Development

OMFI: other monetary financial institution

OTC: over the counter

PAYE: pay as you earn

PBO: projected benefit obligation

PF: pension funds

PIM: perpetual inventory method

PPP: purchasing power parity

PPP: public–private partnership

PPS: purchasing power standard

PRGF: Poverty Reduction and Growth Facility

R & D: research and development

ROW: rest of the world

SAM: social accounting matrix

SDR: special drawing right

SEEA: System of Environmental-Economic Accounts

SNA: System of National Accounts

SOCX: Social Expenditure Database

SPE: special-purpose entity

SPV: special-purpose vehicle

Strips: Separate Trading of Registered Interest and Principal Securities

VAT: value added tax

## ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΙΝΑΚΩΝ

A. Οι προδιαγραφές στατιστικών μονάδων και οι αναθεωρήσεις στον θεσμικό τομέα (Πίνακας 3.1).....	73
B. Οι προδιαγραφές του πεδίου των συναλλαγών συμπεριλαμβανόμενου του όρου παραγωγής (Πίνακας 3.2).....	74-75
Γ. Η επέκταση και ο προσδιορισμός των περιουσιακών στοιχείων, του σχηματισμού κεφαλαίου και της κατανάλωσης παγίου (Πίνακας 3.3).....	75-76
Δ. Η βελτίωση της επεξεργασίας και του ορισμού των χρηματοοικονομικών μέσων και των περιουσιακών στοιχείων. (Πίνακας 3.4).....	76-77
Ε. Προδιαγραφές του πεδίου των συναλλαγών που αφορούν την κυβέρνηση και του δημόσιου τομέα. (Πίνακας 3.5).....	77-78
ΣΤ. Εναρμόνιση μεταξύ εταιριών και ταξινόμηση των ΣΕΛ και του Εγχειρίδιου Ισοζύγιο Πληρωμών (Πίνακας 3.6).....	78-79
Πίνακας ΕΣΛ (ESA) 1995 και ΕΣΛ (ESA) 2010 (Πίνακας 3.7).....	79-83
Αγορά Στρατιωτικού όπλου αξίας 100 εκατομμυρίων βάσει των ΕΣΛ 1995 και ΕΣΛ 2010 (Πίνακας 4.1).....	85
(Πίνακας 4.2).....	86
Αλλαγές στο ΑΕγχΠ για το έτος αναφοράς 2010.(Πίνακας 4.3).....	86-87
Συνολικός αντίκτυπος των μεθοδολογιών και των στατιστικών αλλαγών για το έτος 2010 (Πίνακας 4.4).....	88-89
Ο αντίκτυπος του ΕΣΛ 2010 για το έτος 2010 εισαγωγές εξαγωγές σε εκατομμύρια € (Πίνακας 4.5).....	90
Αντίκτυπος του έτους 2010, νέες κατοικίες σε εξέλιξη τρέχουσες τιμές εκατομμυρίων € (Πίνακας 4.6).....	91
Οι στατιστικές αλλαγές (Πίνακας 4.6) .....	91
Εκτιμήσεις του ΑΕΠ για την περίοδο 1995-2010 (Πίνακας 4.8).....	9

## ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στη σημερινή εποχή, η οικονομία έχει υποστεί και εξακολουθούν να υπάρχουν καθοριστικές αλλαγές σε διεθνές αλλά και σε εθνικό επίπεδο. Η ραγδαία εξέλιξη των διεθνών επενδύσεων και του εμπορίου είχαν σαν κυριότερη συνέπεια τη διεθνοποίηση των σύγχρονων αγορών. Το άνοιγμα των κεφαλαιαγορών και χρηματαγορών προσέφερε την ευχέρεια στις εταιρίες και τους οργανισμούς να έχουν τη δυνατότητα να δανείζονται σε διεθνές επίπεδο.

Όλα αυτά είχαν σαν επίπτωση, οι δημοσιευμένες χρηματοοικονομικές καταστάσεις να γίνονται αντικείμενο μελέτης σε διαφορετικά κράτη, με διαφοροποιημένες λογιστικές αρχές. Διαμέσου των χρηματοοικονομικών καταστάσεων οι επενδυτές έπρεπε να λάβουν καθοριστικές χρηματοοικονομικές αποφάσεις με καθοριστικές συνέπειες.

Κάτω από τις παραπάνω συνθήκες, αναπτύχθηκε η υποχρέωση διοχέτευσης συγκρίσιμων και αξιόπιστων οικονομικών δεδομένων. Η εν λόγω υποχρέωση κατορθώθηκε σε μεγάλο βαθμό με την εφαρμογή κοινών λογιστικών προτύπων. Διαμέσου αυτής της εφαρμογής, οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις αποκτούν πιο μεγάλη συνοχή, καθώς η σύνταξή τους βασίζεται κατά κύριο λόγο σε ένα σύνολο προτύπων και δράσεων μεταξύ των οποίων υφίσταται μια λογική συνέχεια και συνέπεια και αυτό έχει σαν βασικότερη επίπτωση τις περισσότερες φορές να αποφεύγονται αντιφάσεις και διαφοροποιήσεις.

Αυτά τα πρότυπα, όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, εν συντομία καλούνται ΕΛΠ και ΕΣΛ. Τα πρότυπα αυτής της μορφής αποτελούν μια κωδικοποιημένη μορφή λογιστικών τακτικών και οδηγιών σε ό,τι έχει να κάνει με τη σύνταξη των χρηματοοικονομικών καταστάσεων και έχουν την ευχέρεια της οριοθέτησης της μεθόδου με την οποία οι χρηματοοικονομικές συναλλαγές εμφανίζονται στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις.

## **ΜΕΡΟΣ Ι**

### **ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ**

# Κεφάλαιο 1<sup>ο</sup>: Βασικές Έννοιες και Στοιχεία Εθνικών Λογαριασμών

## 1.1 Το Οικονομικό Κύκλωμα

Στην οικονομία , οι οικονομικοί φορείς κατηγοριοποιούνται σε 3 «θεσμικούς τομείς» : νοικοκυριά , επιχειρήσεις και κράτος. Οι αγορές ομαδοποιούνται σε αγορές προϊόντων και παραγωγικών συντελεστών. Τα νοικοκυριά διαθέτουν ποσότητες παραγωγικών συντελεστών που κατέχουν στις επιχειρήσεις , μέσω των αντίστοιχων , συλλαμβάνουν εισοδήματα ως αντάλλαγμα. Ο δεύτερος θεσμικός τομέας οι επιχειρήσεις χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες των παραγωγικών συντελεστών για να παράγουν αγαθά ( προϊόντα ή υπηρεσίες ) τα οποία βρίσκονται στις αγορές αγαθών. Στις ροές των παραγωγικών συντελεστών προς τις επιχειρήσεις και των αγαθών προς τα νοικοκυριά συμπίπτουν αντίστροφες ροές εισοδήματος προς και επιχειρηματικών εσόδων από τις δαπάνες των νοικοκυριών σε αγαθά . Οι ροές αυτές αναγράφονται στο παρακάτω σχήμα :



Σχήμα 1.2.1 : Το οικονομικό κύκλωμα

Στο σχήμα 1.2.1 η εσωτερική ροή αντιστοιχεί σε πραγματική ροή ποσοτήτων και

παραγωγικών συντελεστών και αγαθών, ενώ η εξωτερική ροή αντιστοιχεί σε χρηματική ροή επιχειρηματικών εσόδων και εισοδημάτων των νοικοκυριών. Στο συγκεκριμένο διάγραμμα διαπιστώνουμε δύο πράγματα :

- Οι δαπάνες των νοικοκυριών για αγορές αγαθών αντιστοιχούν στα εισοδήματα τους από τη διάθεση των παραγωγικών συντελεστών. Η συνολική αξία δηλαδή των παραγόμενων αγαθών μπορεί να μετρηθεί είτε ως το σύνολο της δαπάνης για την αγορά αγαθών είτε ως το σύνολο των εισοδημάτων των νοικοκυριών από την διάθεση παραγωγικών συντελεστών. Δηλαδή η αξία της παραγωγής μπορεί να μετρηθεί από την πλευρά της χρήσης των εισοδημάτων ή από την πλευρά της πηγής των εισοδημάτων.
- Η εσωτερική πραγματική ροή συντελεστών και αγαθών μένει σταθερή διαχρονικά και η εξωτερική ροή μπορεί να διογκώνεται στο ίδιο χρονικό διάστημα αν αυξάνονται, οι αμοιβές των παραγωγικών συντελεστών και οι τιμές των αγαθών. Η πραγματική παραγωγή είναι σταθερή ενώ ταυτόχρονα, η χρηματική (ή ονομαστική) αξία της μεταβάλλεται.

Το διάγραμμα του οικονομικού κυκλώματος μπορεί να επεκταθεί αν συμπεριλάβουμε το κράτος ως ξεχωριστό οικονομικό φορέα που εισπράττει φόρους από τους (ή δίνει επιδοτήσεις στους) άλλους θεσμικούς τομείς (νοικοκυριά και επιχειρήσεις) και δαπανά τόσο για την αγορά αγαθών και υπηρεσιών όσο και για την χρήση παραγωγικών συντελεστών. Αν συνδυάσουμε αυτή τη δραστηριότητα του κράτους με την διαπίστωση, ότι δηλαδή η αξία της παραγωγής μπορεί να προσδιοριστεί είτε ως αξία δαπάνης επί των αγαθών είτε ως αξία εισοδημάτων, συνάγεται ότι η κρατική δραστηριότητα παίζει σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση της συνολικής παραγωγής.

## **1.2 Ο οικονομικός ρόλος του κράτους**

Ο οικονομικός ρόλος του κράτους είναι οι τρόποι και το γενικό νομικό πλαίσιο με το οποίο λειτουργεί μια χώρα όσον αφορά οικονομικά θέματα που συσχετίζονται με την κοινωνία. Ακόμη και στις οικονομίες που λειτουργούν με βάση το μηχανισμό της αγοράς υπάρχει ανάγκη κρατικής παρέμβασης. Η παρέμβαση του κράτους ήταν φυσικά πολύ πιο σημαντική σε έκταση και σε σοβαρότητα στις οικονομίες που λειτούργησαν κατά το παρελθόν με μορφή κατευθυνόμενης οικονομίας. Η πραγματοποίηση των αποφάσεων αυτών δεν γίνεται μέσω του μηχανισμού των τιμών, που χρησιμοποιεί ο ιδιωτικός τομέας για την υλοποίηση των δικών του αποφάσεων, αλλά με άλλα μέσα που έχει στη διάθεση του ο δημόσιος τομέας. Το κράτος παρεμβαίνει για να διορθώνει ορισμένες ατέλειες και αδυναμίες που εμποδίζουν το μηχανισμό της αγοράς να λειτουργήσει αποτελεσματικά και να περιορίσει τις μεγάλες ανισότητες στη διανομή του εισοδήματος μεταξύ των διαφόρων ομάδων, χρησιμοποιώντας μέτρα όπως προοδευτική φορολογία εισοδήματος που επιβαρύνει κυρίως τα νοικοκυριά με υψηλά εισοδήματα, διάφορες παροχές σε χρήμα ή σε είδος που ωφελούν κυρίως τα φτωχότερα νοικοκυριά κ.ά. για να παραχθούν τα λεγόμενα δημόσια αγαθά καθώς και για να επηρεάσει την οικονομική δραστηριότητα.

## **1.3. Μακροοικονομική και μικροοικονομική**

Η οικονομική θεωρία περιλαμβάνει δύο ενότητες, τη μικροοικονομική θεωρία και τη μακροοικονομική θεωρία. Οι δύο αυτές ενότητες διαφέρουν ως προς το αντικείμενο που

εξετάζουν. Η μικροοικονομική θεωρία εξετάζει τη συμπεριφορά των ατόμων που ενεργούν και παίρνουν οικονομικές αποφάσεις για το τι πρέπει να πράξουν. Για παράδειγμα, η συμπεριφορά του ατόμου ή του νοικοκυριού για το πώς θα δαπανήσει το εισόδημά του, πόσο μέρος θα αποταμιεύσει, τι προϊόντα θα αγοράσει κ.λπ. είναι θέματα που εξετάζει η μικροοικονομική. Επίσης, οι αποφάσεις της επιχείρησης σχετικά με τον όγκο της παραγωγής, την πολιτική τιμών που θα ακολουθήσει, το μέγεθος των επενδύσεων, την τεχνολογία που θα εφαρμόσει στην παραγωγική της διαδικασία, κ.λπ., είναι ζητήματα που εξετάζει η μικροοικονομική. Η ανάλυση της αγοράς προϊόντων, του ανταγωνισμού, του μονοπωλίου είναι μέρος της μικροοικονομικής ανάλυσης. Δηλαδή η μικροοικονομική εξετάζει και αναλύει τη συμπεριφορά των ατομικών παραγόντων (καταναλωτών και παραγωγών) που δρουν μέσα στο οικονομικό σύστημα. Η μακροοικονομική θεωρία αναλύει τη συμπεριφορά των συνολικών μεγεθών της οικονομίας, όπως π.χ. της συνολικής κατανάλωσης, της συνολικής επένδυσης, της συνολικής παραγωγής της οικονομίας. Εξετάζει τη συμπεριφορά του γενικού επιπέδου των τιμών και όχι τις μεταβολές της τιμής ενός μόνον προϊόντος. Τα βασικά μεγέθη που εξετάζει η μακροοικονομική είναι το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (ΑΕΠ), η απασχόληση του εργατικού δυναμικού, η ανεργία, ο πληθωρισμός, η ισοτιμία συναλλάγματος, το δημόσιο χρέος.

#### **1.4. Ακαθάριστο εγχώριο προϊόν (ΑΕγχΠ)**

Το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν (ΑΕΠ) (Gross Domestic product – GDP) της οικονομίας μιας χώρας αποτελεί το κυριότερο μακροοικονομικό μέγεθος. Κυρίως μετράει την απόκτηση του μέτρου της συνολικής ποσότητας αγαθών και υπηρεσιών σε μια δεδομένη χρονική περίοδο. Είναι η συνολική αγοραία αξία όλων των τελικών προϊόντων και υπηρεσιών, που παράγονται σε μια χώρα στη διάρκεια μιας ορισμένης χρονικής περιόδου. Υπάρχουν αγαθά τα οποία δεν συμπεριλαμβάνονται στο ΑΕΠ καθώς είναι δύσκολη η εύρεση και η μέτρηση τους. Οι εργασίες του σπιτιού, τα αγροτικά νοικοκυριά για προσωπική κατανάλωση παράγουν αγαθά, τα οποία δεν μπορούν να τοποθετηθούν σε αυτό όπως και οι παράνομες συναλλαγές που γίνονται κρυφά. Έτσι κατανοούμε πλήρως πως το ΑΕΠ που παράγεται σε μια οικονομία είναι μεγαλύτερο από τις ενδείξεις της Στατιστικής υπηρεσίας. Το ύψος του δείχνει το επίπεδο διαβίωσης του πληθυσμού και είναι σταθερό μέγεθος το οποίο αλλάζει κάθε χρόνο είτε θετικά, είτε αρνητικά ανάλογα των συνθηκών. Παράλληλα δημιουργείται ένα πρόβλημα, όπου οι τιμές των αγαθών μεταβάλλονται με αποτέλεσμα το ΑΕΠ να αυξάνεται χωρίς να γνωρίζουμε εάν είναι πραγματικό δηλαδή αν οφείλεται στην αύξηση των τιμών ή της παραγωγής. Για αυτόν τον λόγο λοιπόν, διακρίνουμε το ΑΕΠ σε ονομαστικό και πραγματικό.

**Ονομαστικό ΑΕΠ :** Το ονομαστικό ΑΕΠ ή αλλιώς ιστορικό ή τρέχον είναι το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν που αξιολογείται στις τρέχουσες τιμές της αγοράς. Δηλαδή, είναι η ονομαστική αξία όλων των υπηρεσιών και αγαθών που παράγει μια χώρα. Η διαφορά από πραγματικό είναι η αλλαγή στις τιμές λόγω του πληθωρισμού, που έχει αποτέλεσμα τον ρυθμό της αύξησης των τιμών σε μια οικονομία.

**Πραγματικό ΑΕΠ :** είναι ο δείκτης της παραγωγής στην οικονομία βάση των τιμών στο χρόνο. Δηλαδή την αξία αγαθών και των υπηρεσιών που παράγονται το τελευταίο έτος αν τα αξιολογούσαμε στις τιμές του προηγούμενου έτους. Επομένως μας δείχνει την μεταβολή στην πάροδο του χρόνου για την παραγωγή υπηρεσιών και αγαθών υλικών και άυλων της οικονομίας.

### **1.5. Το ΑΕΠ ως προστιθέμενη αξία**

Η προστιθέμενη αξία είναι ένας όρος οικονομικός και μας δηλώνει την οικονομική αξία ενός αγαθού ως πρώτη ύλη σε όλα τα στάδια την επεξεργασίας μέχρι να τελειοποιηθεί και να φτάσει στην τελική του μορφή για να καταναλωθεί. Για παράδειγμα αν μετρήσουμε το ΑΕΠ αθροίζοντας την αξία των προϊόντων όλων των επιχειρήσεων, πολλά προϊόντα θα έχουν υπολογισθεί πολλές φορές. Αποφεύγοντας λοιπόν τέτοιου είδους καταστάσεις πρέπει σε κάθε στάδιο της παραγωγικής διαδικασίας να λαμβάνεται μόνο η αξία η οποία προστίθεται σε αυτό. Η τελική αξία του προϊόντος θα είναι το άθροισμα των προστιθεμένων αξιών.

### **1.6. Το ΑΕΠ ως δαπάνη**

Η αξία της παραγωγής εκφράζεται ως σύνολο δαπάνης επί των τελικών αγαθών. Το ΑΕΠ υπολογίζεται από το άθροισμα όλων των δαπανών επί της εγχώριας παραγωγής μιας ορισμένης περιόδου. Οι δαπάνες της εγχώριας παραγωγής διακρίνονται σε:

α) **Ιδιωτική κατανάλωση** η οποία περιλαμβάνει τις δαπάνες των νοικοκυριών για αγορά καταναλωτικών τελικών αγαθών, αναλώσιμων (π.χ. τρόφιμα) ή διαρκή (π.χ. ηλεκτρικές συσκευές) . Μη συμπεριλαμβανόμενων η αγορά (κατασκευή) κατοικιών.

β) **Ακαθάριστη επένδυση** η οποία περιλαμβάνει τις δαπάνες μιας ορισμένης περιόδου για αγορά τελικών κεφαλαιουχικών αγαθών, όπως και τις τρέχουσες δαπάνες για συντήρηση του υφιστάμενου κεφαλαιουχικού εξοπλισμού. Οι τελευταίες (δαπάνες συντήρησης) αποτελούν την απόσβεση του κεφαλαίου κι όταν αφαιρεθούν από την ακαθάριστη επένδυση το αποτέλεσμα θα είναι η καθαρή επένδυση.

γ) **Κρατικές δαπάνες** , οι οποίες περιλαμβάνουν τις δαπάνες που κάνει το κράτος σε μια ορισμένη χρονική περίοδο για αγορά τελικών αγαθών. Οι κρατικές δαπάνες γίνονται από το δημόσιο σε αντάλλαγμα αγαθών που λαμβάνει το τελευταίο και δεν αποτελούν μονομερή μεταβίβαση όπως τα επιδόματα κοινωνικής πρόνοιας ή οι επιδοτήσεις προς επιχειρήσεις. Τα τελευταία δίνονται από το κράτος και δεν αποτελούν κρατική δαπάνη. Επίσης οι μεταβιβαστικές πληρωμές από το κράτος δεν αποτελούν δαπάνη και δεν προσμετρούνται στην αξία της παραγωγής. Παρόλα αυτά επηρεάζουν την σύνθεση της δαπάνης δεδομένου ότι ανάλογα με τους αποδέκτες των μεταβιβαστικών πληρωμών είναι δυνατόν να επηρεαστεί η καταναλωτική δαπάνη (από επιδόματα προς νοικοκυριά) ή η επενδυτική δαπάνη (από επιδοτήσεις προς επιχειρήσεις) ή οι εξαγωγές (από επιδοτήσεις εξαγωγών).

(δ) **Στις καθαρές δαπάνες των ξένων για αγορά εγχώριων αγαθών** (καθαρές εξαγωγές), οι οποίες περιλαμβάνουν τις καθαρές δαπάνες των ξένων επί της εγχώριας παραγωγής, δηλαδή την διαφορά της αξίας των εξαγόμενων αγαθών και της αξίας των εισαγόμενων αγαθών. Οι εισαγωγές αγαθών αφαιρούνται διότι αποτελούν δαπάνη επί ξένης παραγωγής. Δηλαδή ένα μέρος της καταναλωτικής ή της επενδυτικής ή της κρατικής δαπάνης αφορά σε εισαγόμενα προϊόντα και επομένως αν θέλουμε να προσδιορίσουμε το

ύψος της δαπάνης επί της εγχώριας παραγωγής θα πρέπει να αφαιρέσουμε την αξία των εισαγωγών αγαθών.

### **1.7. Το ΑΕΠ ως εισόδημα**

Οι δαπάνες της εγχώριας παραγωγής μιας συγκεκριμένης περιόδου αντιστοιχούν σε εισοδήματα των παραγωγικών συντελεστών που χρησιμοποιήθηκαν στην παραγωγική διαδικασία. Ο υπολογισμός της αξίας της παραγωγής βάσει των δαπανών γίνεται με αγοραίες τιμές οι οποίες περιέχουν έμμεσους φόρους ή είναι μειωμένες λόγω επιδοτήσεων. Στα εισοδήματα των παραγωγικών συντελεστών προστίθενται οι καθαροί έμμεσοι φόροι επί της παραγωγής (δηλαδή η διαφορά έμμεσων φόρων και επιδοτήσεων) για να προκύψει το ΑΕΠ. Το ΑΕΠ βάσει των εισοδημάτων είναι το άθροισμα των αμοιβών των συντελεστών παραγωγής, δηλαδή Μισθών (αμοιβή εργασίας), Ενοικίων (αμοιβή γης), Τόκων (αμοιβή κεφαλαίου), Κερδών προ αποσβέσεων (αμοιβή επιχειρηματικότητας), και Καθαρών φόρων επί της παραγωγής (οι καθαροί φόροι επί της παραγωγής, ή καθαροί έμμεσοι φόροι, δεν αποτελούν αμοιβή κάποιου παραγωγικού συντελεστή αλλά προστίθενται για να γεφυρώσουν την απόκλιση του ΑΕΠ από το σύνολο των εισοδημάτων των παραγωγικών συντελεστών).

### **1.8. Ακαθάριστο και Καθαρό εθνικό προϊόν (ΑΕΘΠ) , (ΚΕΘΠ)**

Το ακαθάριστο εθνικό προϊόν (ΑΕΘΠ) είναι η συνολική αξία όλων των τελικών προϊόντων και υπηρεσιών που έγιναν σε μια συγκεκριμένη περίοδο με τα μέσα παραγωγής που ανήκουν στους κατοίκους μια χώρας. Το οικονομικό μέτρο ακαθάριστο εθνικό προϊόν σχετίζεται με το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν με τη διαφορά ότι το ΑΕγχΠ μετράει όλη την παραγωγή αγαθών και υπηρεσιών που παράγονται εντός των συνόρων μιας χώρας ανεξάρτητα που είναι εγκατεστημένα τα μέσα παραγωγής του προϊόντος. Εάν από το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν, αφαιρεθούν οι αποσβέσεις θα έχουμε το Καθαρό Εθνικό Προϊόν (ΚΕΘΠ). Δηλαδή το Καθαρό Εθνικό Προϊόν είναι η αξία της παραγωγής που δημιουργήθηκε από τους πολίτες της χώρας είτε μέσα στη χώρα είτε στο εξωτερικό, αφού αφαιρεθούν οι αποσβέσεις του παγίου κεφαλαίου.

### **1.9. Ακαθάριστο εθνικό εισόδημα (ΑΕΕ)**

Το ακαθάριστο εθνικό προϊόν το οποίο πλέον ονομάζεται ακαθάριστο εθνικό εισόδημα (ΑΕΕ) με τον καιρό αντικατέστησε σταδιακά τον όρο του ΑΕΠ . Ουσιαστικά μοιάζουν στην έννοια τους , απλά υπολογίζονται με διαφορετικό τρόπο. Στην ΕΕ το ΑΕΕ , έχει το μεγαλύτερο μέρος στον υπολογισμό της συνεισφοράς του προϋπολογισμού της. Το ΑΕΕ λοιπόν μετράει την συνολική εγχώρια και ξένη παραγωγή. Είναι το άθροισμα του ακαθάριστου εγχώριου προϊόν (ΑΕγχΠ) , με τους συντελεστές εισοδήματος που είχαν στη κατοχή τους ξένοι κάτοικοι πλην το εισόδημα που αποκτήθηκε στην εγχώρια οικονομία , από ανθρώπους που κατοικούν στο εξωτερικό. Στις τιμές αυτές περιέχονται και οι έμμεσοι φόροι, δηλαδή οι φόροι επί των προϊόντων, που επιβάλλει το κράτος. Συνεπώς, για τον υπολογισμό του εθνικού εισοδήματος, ακαθαρίστου και καθαρού, πρέπει από τα αντίστοιχα μεγέθη του προϊόντος να αφαιρεθούν οι έμμεσοι φόροι.

## 1.10. Ιστορική αναδρομή

Στα τέλη του 1940 με αρχές 1950 εμφανίστηκε η πρώτη ομάδα του Συστήματος Εθνικών Λογαριασμών (ΣΕΛ). Την επίβλεψη είχαν τα Ηνωμένα Έθνη (ΟΗΕ) και ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) , οι οποίοι είχαν κοινά πρότυπα τα οποία βασίστηκαν σε κράτη όπως Ηνωμένο Βασίλειο , ΗΠΑ, Σκανδιναβικές χώρες και Ολλανδία με βάση την πρωτοποριακή εμπειρία τους. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών 1993 υιοθετήθηκε από τη Στατιστική Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών κατά την 27η σύνοδό του το 1993 ως το διεθνές πρότυπο για τη συλλογή στατιστικών εθνικών λογαριασμών και για τη διεθνή αναφορά συγκρίσιμων εθνικών λογιστικών δεδομένων. Δημοσιεύεται από κοινού από τα Ηνωμένα Έθνη, την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, τον Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης και την Παγκόσμια Τράπεζα. Όντας ένα εννοιολογικό πλαίσιο, δεν επιχειρεί να παρέχει ολοκληρωμένη καθοδήγηση σχετικά με τον τρόπο πραγματοποίησης εκτιμήσεων, ούτε είναι περιγραφικό στον καθορισμό προτεραιοτήτων ποιοι λογαριασμοί και πίνακες πρέπει να εφαρμόζονται ή εκφράζει κανόνες σχετικά με τη συχνότητα και τη μορφή της παρουσίασής τους. Για πρακτική καθοδήγηση, οι διεθνείς οργανισμοί έχουν αναπτύξει ξεχωριστά εγχειρίδια όπως τα εγχειρίδια εθνικής λογιστικής που εκπονήθηκαν από τη Στατιστική Υπηρεσία των Ηνωμένων Εθνών. Το 1941 ο Richard Stone ο οποίος συνεργαζόταν με τον James Meade ως στατιστικολόγος και οικονομολόγος του της Βρετανικής κυβέρνησης. Μαζί ανέλυσαν την οικονομία του Ηνωμένου Βασιλείου , κατόπιν αιτήματος της κυβέρνησης , τους τότε τρέχοντες συνολικούς πόρους του έθνους για τον πόλεμο. Με αυτόν τον τρόπο αναπτύχθηκαν οι πρώτες εκδόσεις του ΣΕΛ (SNA) . Έτσι δημιουργήθηκαν οι πρώτοι λογαριασμοί του Ηνωμένου Βασιλείου το 1941. Καθώς εξελίχθηκαν οι οικονομίες της αγοράς και οι οικονομικές αλληλεπιδράσεις στον κόσμο, το SNA του 1993 άλλαξε από την έκδοση του 1953 και του 1968. Το 1950 με 1960 αναπτύχθηκαν πολλές χώρες στις στατιστικές τους δραστηριότητες και στους εθνικούς τους λογαριασμούς υπό την επίβλεψη των Ηνωμένων Εθνών, του Ευρωπαϊκού Συστήματος Ολοκληρωμένων Οικονομικών Λογαριασμών (ΕΣΟΛ 1970) και Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Το πρώτο διεθνές πρότυπο δημοσιεύθηκε το 1953 . Το 1960 έγινε η πρώτη αναθεώρηση η οποία αντανάκλυνε σχόλια σχετικά με την εμπειρία της χώρας στην εφαρμογή του SNA του 1953. Μετά έγινε άλλη μία αναθεώρηση το 1964 η οποία βελτίωσε τη συνοχή με το εγχειρίδιο ισοζυγίου πληρωμών του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ) . Το 1968 επεκτάθηκε ένα πεδίο εφαρμογής των εθνικών λογαριασμών . Έγινε η προσθήκη λογαριασμών , κάνοντας προσπάθεια να φέρουμε το SNA και το σύστημα προϊόντων υλικών (MPS) πιο κοντά. Εκείνη την χρονιά τα Ηνωμένα Έθνη δημοσίευσαν το « A System of national Accounts and Supporting Tables». Το 1993 έγινε μια σημαντική πρόοδος στην εθνική λογιστική που έχει ως αποτέλεσμα την εναρμόνιση του SNA και άλλων διεθνών στατιστικών προτύπων πληρέστερα από ότι σε προηγούμενες εκδόσεις. Το 2003 η Στατιστική επιτροπή των Ηνωμένων εθνών (ΟΗΕ) ζήτησε να επικαιροποιηθεί το SNA (ΣΕΛ) 1993 ώστε να ευθυγραμμιστούν με το νέο οικονομικό περιβάλλον, στην μεθοδολογία της έρευνας και τις ανάγκες των χρηστών. Η επιτροπή ενώ επικαιροποίησε

το SNA δεν θεώρησε αναγκαίο να γίνουν αλλαγές στο SNA 1993. Επίσης εντόπισε το εγχειρίδιο ισοζυγίου πληρωμών ως σημαντικό σύστημα. Τέλος, το 2008 έγινε η ενημέρωση του SNA του 1993, η οποία αντιμετωπίζει ζητήματα που προκαλούνται από αλλαγές στο οικονομικό περιβάλλον, στην πρόοδο, στη μεθοδολογική έρευνα και τις ανάγκες των χρηστών.

### **1.11. Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών (SNA 1993)**

Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών (SNA) είναι το διεθνώς συμφωνημένο τυποποιημένο σύνολο συστάσεων σχετικά με τον τρόπο κατάρτισης μέτρων οικονομικής δραστηριότητας. Το SNA περιγράφει ένα συνεκτικό, συνεπές και ολοκληρωμένο σύνολο μακροοικονομικών λογαριασμών στο πλαίσιο ενός συνόλου διεθνώς συμφωνημένων εννοιών, ορισμών, ταξινομήσεων και λογιστικών κανόνων . Οι ίδιοι οι λογαριασμοί παρουσιάζουν με συμπυκνωμένο τρόπο μια μεγάλη μάζα λεπτομερών πληροφοριών, οργανωμένων σύμφωνα με οικονομικές αρχές και αντιλήψεις, σχετικά με τη λειτουργία μιας οικονομίας. Μαζί, αυτές οι αρχές παρέχουν ένα ολοκληρωμένο λογιστικό πλαίσιο εντός του οποίου μπορούν να συγκεντρωθούν και να παρουσιαστούν οικονομικά δεδομένα σε μορφή που έχει σχεδιαστεί για σκοπούς οικονομικής ανάλυσης, λήψης αποφάσεων και χάραξης πολιτικής. Επιπλέον, το SNA παρέχει μια επισκόπηση των οικονομικών διαδικασιών, καταγράφοντας πώς κατανέμεται η παραγωγή μεταξύ καταναλωτών, επιχειρήσεων, κυβερνήσεων και ξένων χωρών. Δείχνει πώς το εισόδημα που προέρχεται από την παραγωγή, τροποποιείται από φόρους και μεταφορές και πώς κατανέμουν αυτές τις ροές στην κατανάλωση, την εξοικονόμηση και τις επενδύσεις. Κατά συνέπεια, οι εθνικοί λογαριασμοί αποτελούν ένα από τα δομικά στοιχεία των μακροοικονομικών στατιστικών που αποτελούν τη βάση για οικονομική ανάλυση και χάραξη πολιτικής. Προορίζεται για χρήση από όλες τις χώρες, που έχει σχεδιαστεί για να εξυπηρετεί τις ανάγκες των χωρών σε διαφορετικά στάδια οικονομικής ανάπτυξης. Παρέχει επίσης ένα γενικό πλαίσιο για πρότυπα σε άλλους τομείς οικονομικών στατιστικών, διευκολύνοντας την ενσωμάτωση αυτών των στατιστικών συστημάτων ώστε να επιτευχθεί με συνέπεια στους εθνικούς λογαριασμούς. Οι πτυχές της παγκοσμιοποίησης και η εμφάνιση νέων οικονομικών φαινομένων δικαιολογούν μια ολοκληρωμένη παρά μια σταδιακή ενημέρωση του SNA του 1993 και οδήγησαν στην ανάπτυξη του SNA του 2008. Το προκύπτον σύστημα δημοσιεύεται από κοινού από τους πέντε οργανισμούς. Έχει σχεδιαστεί για χρήση σε χώρες με οικονομίες αγοράς, ανεξάρτητα από το στάδιο οικονομικής ανάπτυξής τους, καθώς και σε χώρες που βρίσκονται σε μετάβαση σε οικονομίες αγοράς. Η διαδικασία αναθεώρησης απαιτούσε πολλές συναντήσεις για πολλά χρόνια, στις οποίες συμμετείχαν εμπειρογνώμονες σε εθνικούς λογαριασμούς από χώρες σε όλο τον κόσμο. Το αναθεωρημένο σύστημα οφείλει πολλά στις συλλογικές συμβουλές και τη σοφία τους. Η αναθεώρηση αποτέλεσε σημαντική άσκηση συνεργασίας σε παγκόσμιο επίπεδο μεταξύ εθνικών και διεθνών στατιστικών οργανισμών. Χρησιμεύει ως πρότυπο για μελλοντική συνεργατική εργασία για την ανάπτυξη βελτιωμένων στατιστικών συστημάτων και προτύπων, συμπεριλαμβανομένων των εθνικών λογαριασμών. Το SNA προορίζεται για χρήση τόσο από εθνικές όσο και από διεθνείς στατιστικές υπηρεσίες και συνιστάται στις χώρες να αρχίσουν να καταρτίζουν λογαριασμούς χρησιμοποιώντας το αναθεωρημένο σύστημα. Στην πράξη, οι λογαριασμοί καταρτίζονται για διαδοχικές χρονικές περιόδους, παρέχοντας έτσι συνεχή ροή πληροφοριών που είναι απαραίτητη για την παρακολούθηση, την ανάλυση και την αξιολόγηση της απόδοσης μιας οικονομίας με την πάροδο του χρόνου.

Παρέχει πληροφορίες όχι μόνο για τις οικονομικές δραστηριότητες, αλλά και για τα επίπεδα των παραγωγικών περιουσιακών στοιχείων μιας οικονομίας και τον πλούτο των κατοίκων της σε συγκεκριμένα χρονικά διαστήματα. Τέλος, περιλαμβάνει έναν εξωτερικό λογαριασμό που εμφανίζει τους δεσμούς μεταξύ μιας οικονομίας και του υπόλοιπου κόσμου. Προκειμένου να κατανοήσουμε τη λειτουργία της οικονομίας, είναι σημαντικό να μπορούμε να παρατηρούμε και να αναλύουμε τις οικονομικές αλληλεπιδράσεις που πραγματοποιούνται μεταξύ των διαφόρων τομέων της οικονομίας. Ορισμένα βασικά συγκεντρωτικά στατιστικά στοιχεία, όπως το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν (ΑΕγχΠ), τα οποία χρησιμοποιούνται ευρέως ως δείκτες οικονομικής δραστηριότητας στο επίπεδο της συνολικής οικονομίας, ορίζονται στο Σύστημα, αλλά ο υπολογισμός τέτοιων συγκεντρωτικών στοιχείων παύει από καιρό να είναι ο κύριος σκοπός σύνταξης των λογαριασμών. Το Σύστημα βασίζεται σε μια αλληλουχία αλληλοσυνδεόμενων λογαριασμών ροής που συνδέονται με διαφορετικούς τύπους οικονομικής δραστηριότητας που πραγματοποιούνται εντός μιας δεδομένης χρονικής περιόδου, μαζί με ισολογισμούς που καταγράφουν τις αξίες των αποθεμάτων των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων που κατέχονται από θεσμικές μονάδες ή τομείς στην αρχή και στο τέλος της περιόδου. Κάθε λογαριασμός ισορροπείται με την εισαγωγή ενός στοιχείου εξισορρόπησης που ορίζεται κατάλοιπα ως η διαφορά μεταξύ των συνολικών πόρων και των χρήσεων που καταγράφονται στις δύο πλευρές του λογαριασμού. Το στοιχείο εξισορρόπησης από έναν λογαριασμό μεταφέρεται ως πρώτο στοιχείο στον ακόλουθο λογαριασμό, καθιστώντας έτσι την ακολουθία των λογαριασμών ένα αρθρωτό σύνολο. Τα στοιχεία εξισορρόπησης συνήθως ενσωματώνουν το καθαρό αποτέλεσμα των δραστηριοτήτων που καλύπτονται από τους εν λόγω λογαριασμούς και επομένως είναι οικονομικές δομές σημαντικού ενδιαφέροντος και αναλυτικής σημασίας - για παράδειγμα, προστιθέμενη αξία, διαθέσιμο εισόδημα και αποταμίευση. Υπάρχει επίσης μια ισχυρή σχέση μεταξύ των λογαριασμών ροής και των ισολογισμών, καθώς όλες οι αλλαγές που συμβαίνουν με την πάροδο του χρόνου που επηρεάζουν τα περιουσιακά στοιχεία ή τις υποχρεώσεις που κατέχουν οι θεσμικές μονάδες ή οι τομείς καταγράφονται συστηματικά σε έναν ή τον άλλο από τους λογαριασμούς ροής. Ο ισολογισμός κλεισίματος καθορίζεται πλήρως από τον ισολογισμό ανοίγματος και τις συναλλαγές ή άλλες ροές που καταγράφονται στην ακολουθία λογαριασμών. Τα νέα οικονομικά φαινόμενα που έχει δει ο κόσμος κατά την τελευταία δεκαετία, όπως ο αυξανόμενος ρόλος των τεχνολογιών πληροφοριών και επικοινωνιών στις διαδικασίες παραγωγής, ο αυξανόμενος ρόλος των άυλων περιουσιακών στοιχείων και των δραστηριοτήτων παροχής υπηρεσιών, η επέκταση των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών, η παγκοσμιοποίηση των εθνικά οικονομικά συστήματα και τις μεταρρυθμίσεις στην κοινωνική ασφάλιση. Τα συστήματα απαιτούν να γίνουν αλλαγές στη μέθοδο σύνταξης οικονομικών στατιστικών. Υπό αυτές τις συνθήκες, έγινε εμφανής η ανάγκη ενημέρωσης του συστήματος εθνικών λογαριασμών 1993 (SNA 1993), προσαρμοσμένο στο νέο οικονομικό περιβάλλον, στις προόδους της μεθοδολογική έρευνας και στις ανάγκες των χρηστών. Οι καρποί αυτής της διαδικασίας, οδήγησαν στις αλλαγές του συστήματος του SNA 2008, κυρίως στις οικονομικές δομές και στις βελτιώσεις μεθοδολογίας για τη μέτρηση των οικονομικών δραστηριοτήτων.

Η τέταρτη γενιά επίσημων κατευθυντήριων γραμμών για την εθνική λογιστική απαιτούσε άλλες σειρές διεθνών συστάσεων και πρότυπα που έπρεπε να ενημερωθούν όπως:

1. Το Εγχειρίδιο ισοζυγίου πληρωμών του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και η Διεθνής Επενδυτική Θέση, έκτη έκδοση (BPM6).
2. Η διεθνής τυποποιημένη βιομηχανική ταξινόμηση του. Οι οικονομικές δραστηριότητες (ISIC) και η Κεντρική Ταξινόμηση προϊόντος (CPC).
3. Το Εγχειρίδιο Στατιστικών Κυβερνητικών Οικονομικών (GFSM2001).

Το SNA 2008 εισάγει αλλαγές και νέο περιεχόμενο σχεδόν σε όλα τα τμήματα, ειδικά εκείνα που αφορούν μη χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία, χρηματοοικονομικές υπηρεσίες και χρηματοοικονομικά μέσα, τον υπόλοιπο κόσμο (ισοζύγιο πληρωμών), την κυβέρνηση και τον δημόσιο τομέα. Η πλειονότητα των συστάσεων αφορά τα χαρακτηριστικά μονάδας και συναλλαγής μιας ολοένα και πιο παγκοσμιοποιημένης οικονομίας, καινοτομίας σε χρηματοπιστωτικά μέσα και ένα ισχυρότερο ενδιαφέρον για τις πηγές του ιδιωτικού και του κοινού πλούτου και χρέος του τομέα. Άλλες συστάσεις περιλαμβάνουν αντ' αυτού μια σειρά από άλλα στοιχεία, συμπεριλαμβανομένης της σύνταξης και της αποσαφήνισης των ορισμών και των ταξινομήσεων.

Όσον αφορά την προηγούμενη έκδοση (SNA 1993), οι κύριες αλλαγές επηρεάζουν τους ακόλουθους τομείς: συνταξιοδοτικά συστήματα, κόστος κεφαλαιουχικών υπηρεσιών, έρευνα και ανάπτυξη, στρατιωτικές δαπάνες, αγαθά για επεξεργασία κ.λπ.

Αυτές οι αλλαγές αφορούν:

1. Στατιστικές μονάδες και αναθεωρήσεις του θεσμικού τομέα.
2. Εφαρμογής των συναλλαγών, συμπεριλαμβανομένου του ορίου παραγωγής.
3. Έννοιες των περιουσιακών στοιχείων, σχηματισμός κεφαλαίου και κατανάλωση πάγιο κεφάλαιο.
4. Αντιμετώπιση και ορισμός χρηματοοικονομικών μέσων και περιουσιακών στοιχείων.
5. Πεδίο εφαρμογής των κρατικών και δημόσιων συναλλαγών.
6. Εναρμόνιση με τις έννοιες και τις ταξινομήσεις στο SNA και το BPM, έκτη έκδοση.

Ορισμένες από αυτές τις αλλαγές έχουν αντίκτυπο στο επίπεδο του ΑΕΠ, άλλοι για τη συλλογή δεδομένων ή τη μέθοδο που χρησιμοποιείται για την εκτίμηση δεικτών.

Επιπλέον, παρουσιάζονται περισσότερες αλλαγές στο SNA του 2008

λεπτομερώς. Αυτά αφορούν:

1. Στατιστικές μονάδες και ζητήματα ταξινόμησης και κατάτμησης.
2. Όριο παραγωγής και ενδιάμεση κατανάλωση.
3. Περιουσιακά στοιχεία και σχηματισμός κεφαλαίου.
4. Άλλες αλλαγές

### Σκοπός κατάρτισης των Εθνικών Λογαριασμών:

- Παρουσίαση της συνολικής λειτουργίας μιας οικονομίας
- Υπολογισμός οικονομικών δεικτών
- Ένδειξη στοιχείων χρήσιμα για το σχεδιασμό και την εκτίμηση της αποτελεσματικότητας των κοινωνικοοικονομικών πολιτικών
- Ένδειξη ενός αναλυτικού πλαισίου, στοιχείων απαραίτητων στην οικονομική θεωρία

#### **1.12. Ευρωπαϊκό σύστημα λογαριασμών ( ESA 1995 )**

Το ΕΣΛ (ESA) είναι ένα σύνολο ολοκληρωμένων πινάκων λογαριασμών και ισολογισμών. Σκοπός τους είναι η συστηματική, συγκρίσιμη και πληρέστερη εικόνα της οικονομικής δραστηριότητας κάθε κράτους (Ε.Ε.). Το ΕΣΛ είναι διεθνώς συμβατό λογιστικό πλαίσιο για μια συστηματική και λεπτομερή περιγραφή του συνόλου μιας οικονομίας σε σχέση με άλλες συνολικές οικονομίες. Επιπλέον δεν περιορίζεται μόνο στην ετήσια εθνική λογιστική αλλά ωστόσο μετράει τόσο τους τριμηνιαίους λογαριασμούς μικρότερης ή μεγαλύτερης περιόδου. Ισχύει, επίσης και για τους περιφερειακούς λογαριασμούς. Το ΕΣΛ (ESA) 2010 έχει πολλά σημαντικά χαρακτηριστικά. Αρχικά οι λογαριασμοί είναι διεθνώς συμβατοί επίσης είναι εναρμονισμένοι με άλλα κοινωνικά και οικονομικά στατιστικά συστήματα. Επιπλέον είναι λογαριασμοί συνεπής και λειτουργικοί. Το ΕΣΛ διαφέρει από τις περισσότερες διοικητικές έννοιες και μπορεί να μένει σταθερό και καθιερωμένο για μεγάλο χρονικό διάστημα. Το Ευρωπαϊκό Σύστημα λογαριασμών επικεντρώθηκε στη περιγραφή της οικονομικής διαδικασίας. Τέλος, μπορεί να εφαρμοστεί σε διαφορετικές καταστάσεις και διαφορετικούς σκοπούς. Το σύστημα ομαδοποιεί σε βιομηχανικούς κλάδους, όλες τις τοπικές μονάδες, όλες τις οικονομικές μονάδες (ΜΟΔ), για την περιγραφή της διαδικασίας της παραγωγής και για τη ανάλυση εισροών-εκροών, για τις μονάδες που έχουν τον ίδιο τόπο δραστηριότητας. Το ESA 2010 έχει την ίδια δομή με την έκδοση ESA 1995 για τα πρώτα 13 κεφάλαια, αλλά τότε υπήρξαν άλλα 11 νέα κεφάλαια που εξετάζονται από το σύστημα για τις εξελίξεις στην μέτρηση της σύγχρονης οικονομίας. Το κεφάλαιο 1 έχει όλα τα χαρακτηριστικά και τις έννοιες του συστήματος. Επίσης περιγράφει τα θεμελιώδη στατιστικά στοιχεία μονάδων και τις ομαδοποιήσεις του. Το κεφάλαιο 2 περιγράφει τις θεσμικές μονάδες της μέτρησης της οικονομίας και πως ταξινομούνται σε τομείς και ομάδες για την ανάλυσή τους. Το κεφάλαιο 3 μας αναλύει όλες τις συναλλαγές σχετικά με προϊόντα καθώς και μη παραχθέντα στοιχεία στο σύστημα. Το κεφάλαιο 4 μας λέει για όλες τις συναλλαγές στην οικονομία που διανέμουν την ανακατανομή του εισοδήματος και του πλούτου στην οικονομία. Το κεφάλαιο 5 αναλύει τα χρηματοοικονομικές συναλλαγές στην οικονομία. Το κεφάλαιο 6 μας δείχνει τις αλλαγές που μπορούν να συμβούν στην αξία των περιουσιακών στοιχείων μέσω μη οικονομικών γεγονότων ή αλλαγές στις τιμές. Στο κεφάλαιο 7 περιγράφει τους ισολογισμούς και το σχήμα ταξινόμησης περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων. Το κεφάλαιο 8 ορίζει την ακολουθία

λογαριασμών και τα στοιχεία εξισορρόπησης που σχετίζονται με κάθε λογαριασμό. Το 9 μας παρουσιάζει τους πίνακες προσφοράς και χρήσης. Επίσης, μας περιγράφει τους πίνακες εξόδου. Το κεφάλαιο 10 μας λέει για τις μετρήσεις τιμών του όγκου με τις ονομαστικές αξίες που βρίσκονται στους λογαριασμούς. Το κεφάλαιο 11 αναλύει τον πληθυσμό των εθνικών λογαριασμών. Το κεφάλαιο 12 παρέχει μια σύντομη περιγραφή τριμήνου εθνικών λογαριασμών και με ποιον τρόπο διαφέρει από τους ετήσιους λογαριασμούς. Το κεφάλαιο 13 περιγράφει τους σκοπούς, τις έννοιες και τα ζητήματα ενός συνόλου περιφερειακών λογαριασμών. Το κεφάλαιο 14 καλύπτει την μέτρηση των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών οι οποίες παρέχονται από τους ενδιάμεσους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς . Το κεφάλαιο 15 μας λέει για τις συμβάσεις , μισθώσεις κι τις άδειες. Ο κεφάλαιο 16 και το κεφάλαιο 17 αναφέρει την ασφάλιση και τις συντάξεις. Το κεφάλαιο 19 αναλύει τους Ευρωπαϊκούς λογαριασμούς. Το κεφάλαιο 20 περιγράφει τους λογαριασμούς για τον κυβερνητικό τομέα. Το κεφάλαιο 21 αναλύει τους δεσμούς μεταξύ των λογαριασμών των επιχειρήσεων με των εθνικών λογαριασμών . Το κεφάλαιο 22 περιγράφει τη σχέση των δορυφορικών λογαριασμών με τους κύριους εθνικούς λογαριασμούς. Τέλος, τα κεφάλαιο 23 και 24 είναι για σκοπούς αναφοράς. Το 2014 το Ευρωπαϊκό Σύστημα Λογαριασμών αναθεωρήθηκε. Το ESA καθόριζε μέχρι τότε την μεθοδολογία που χρησιμοποιεί η ΕΕ για την παραγωγή εθνικών λογαριασμών. Το ESA 1995 αντικαταστάθηκε από το ESA2010. Αυτή η μεθοδολογία μας δείχνει τις αλλαγές που γίνονται σε οικονομικό περιβάλλον. Αυτή η αναθεώρηση συστήματος έγινε παγκοσμίως. Το ευρωπαϊκό ESA 2010 είναι ίδιο με το SNA 2008 που εγκρίθηκε από την Στατιστική επιτροπή του ΟΗΕ. Η προσαρμογή αυτή έχει ήδη εφαρμοστεί στις ΗΠΑ , Αυστραλία και Καναδά.

Το ΕΣΛ διαθέτει μια σειρά από ακόλουθες ταξινομήσεις οι οποίες είναι η βάση του συστήματος . Αυτές είναι οι :

- Στατιστικές μονάδες και οι ομαδοποιήσεις τους
- Ροές και αποθέματα
- Το σύστημα των λογαριασμών και τα συνολικά μεγέθη
- Το πλαίσιο εισροών – εκροών

#### Στατιστικές μονάδες και οι ομαδοποιήσεις τους

Ένα απόσπαστο κομμάτι του ΕΣΛ είναι οι δύο τύποι των οικονομικών μονάδων και υποδιαίρεσεων που χρησιμοποιεί στην οικονομία.

Για την ανάδειξη του εισοδήματος , δαπάνης , χρηματοοικονομικών ροών και ισολογισμών το σύστημα ομαδοποιεί τις θεσμικές μονάδες σε θεσμικούς τομείς με πρωταρχικό ρόλο τις κύριες λειτουργίες τους , τη συμπεριφορά και τους αντικειμενικούς σκοπούς τους.

Για την ανάδειξη διαδικασιών παραγωγής και ανάλυσης εισροών – εκροών το σύστημα ομαδοποιεί σε βιομηχανίες ή κλάδους όλες οι τοπικές μονάδες τις τοπικές μονάδες ή τοπικές μονάδες οικονομικής δραστηριότητας (ΜΟΔ) που διαθέτουν ακριβή τύπο δραστηριότητας. Μια δραστηριότητα ενδείκνυται από μια εισροή προϊόντων , μια παραγωγική διαδικασία και μια εκροή προϊόντων.

1. Οι θεσμικές μονάδες και οι τομείς διαθέτουν αγαθά και περιουσιακά στοιχεία δημιουργώντας υποχρεώσεις και έτσι επιδίδονται αυτόνομα σε οικονομικές δραστηριότητες και συναλλαγές με άλλες μονάδες. Οι θεσμικές μονάδες λοιπόν ομαδοποιούνται σε πέντε θεσμικούς τομείς οι οποίοι αποτελούν το σύνολο της οικονομίας και είναι οι εξής:

- Μη χρηματοοικονομικές εταιρείες
- Χρηματοοικονομικές εταιρείες
- Δημόσιος τομέας
- Νοικοκυριά
- Μη κερδοσκοπικά ιδρύματα που εξυπηρετούν νοικοκυριά (ΜΚΙΕΝ)

2. Οι τοπικές μονάδες οικονομικής δραστηριότητας (ΜΟΔ) και οι βιομηχανικοί κλάδοι με την ιδιότητα ως παραγωγών εκφράζονται σε παραπάνω από μια δραστηριότητα, για να τονίσουν τις τεχνικό – οικονομικής φύσεως σχέσεις οι οποίες χωρίζονται αναφορικά με τον τύπο της δραστηριότητας που διεξάγουν. Μία τοπική ΜΟΔ ομαδοποιεί όλα τα μέρη της θεσμικής μονάδας υπό την ιδιότητα της ως παραγωγού τα οποία βρίσκονται σε μία τοποθεσία ή σε γεωγραφικά κοντινά μέρη τα οποία σχετίζονται στην διεξαγωγή μιας δραστηριότητας. Έτσι εκτελούνται ίσες τοπικές ΜΟΔ με αυτές των δευτερευουσών δραστηριοτήτων οι οποίες αποτελούν ένα βιομηχανικό κλάδο . Τέλος αν σε περίπτωση που τα λογιστικά στοιχεία δεν είναι διαθέσιμα , μια ΜΟΔ μπορεί να περιλαμβάνει μία ή περισσότερες δραστηριότητες.

3. Οι μονάδες μόνιμης και μη μόνιμης εγκατάστασης αποτελούν τις εξωτερικές συναλλαγές της οικονομίας και ομαδοποιούνται στον λογαριασμό με την ονομασία «υπόλοιπος κόσμος». Οι μη μόνιμες μονάδες αποτελούνται μόνο στο βαθμό που συναλλάσσονται με μόνιμες θεσμικές μονάδες .Οι μονάδες μόνιμης εγκατάστασης ορίζονται στην συνολική οικονομία. Μία θεσμική μονάδα πιστεύεται ότι είναι μόνιμης εγκατάστασης ,όταν ασχολείται με οικονομικές δραστηριότητες στην συγκεκριμένη επικράτεια για τουλάχιστον ένα χρόνο. Τέλος οι θεσμικοί τομείς είναι μέρος των θεσμικών μονάδων μόνιμης εγκατάστασης.

4. Οι πλασματικές μονάδες ή πλασματικές εγχώριες μονάδες ως θεσμικές μονάδες σημειώνονται ως εξής :

- Τα μέρη των μη μόνιμων μονάδων που βασίζονται στην οικονομική επικράτεια.

- Μη μόνιμες μονάδες με συναλλαγές που επηρεάζουν τη γη ή τα κτίρια στην οικονομική επικράτεια της χώρας.

### Ροές και Αποθέματα

Στο ΕΣΛ διακρίνονται δύο είδη πληροφοριών οι ροές όπου βασίζονται πάνω σε δράσεις και αποτελέσματα γεγονότων στην χώρα σε μία συγκεκριμένη περίοδο και τα αποθέματα τα οποία βασίζονται σε θέσεις σε ένα συγκεκριμένο χρονικό σημείο. Υπάρχουν δύο είδη οικονομικών ροών *οι συναλλαγές και οι λοιπές μεταβολές στα περιουσιακά στοιχεία.*

1. *Οι συναλλαγές αποτελούν μια οικονομική ροή και απόρροια αυτών είναι η εξέλιξη μεταξύ των θεσμικών μονάδων με αμοιβαία συμφωνία και υποδιαιρείται σε 4 ομάδες :*

- Συναλλαγές σε αγαθά και υπηρεσίες οι οποίες αναλύουν την προέλευση και τη χρήση των προϊόντων.
- Διανεμητικές συναλλαγές οι οποίες αναλύουν πως η προστιθέμενη αξία σχηματίζεται από την παραγωγή στην εργασία , στο κεφάλαιο ,στο δημόσιο τομέα και την ανακατανομή του εισοδήματος - πλούτου.
- Χρηματοοικονομικές συναλλαγές οι οποίες εξηγούν την καθαρή αύξηση των χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων για κάθε είδος χρηματοοικονομικού εργαλείου. Οι συναλλαγές αυτές αναφέρονται ως μη χρηματοοικονομικές ή ως αυτές που εμφανίζονται και σε συναλλαγές που διαθέτουν μόνο χρηματοοικονομικά εργαλεία.
- Λοιπές συναλλαγές μη περιλαμβανόμενες στις προηγούμενες στις οποίες αναγράφονται η ανάλωση του παγίου κεφαλαίου και οι αποκτήσεις μείον οι διαθέσεις μη παραχθέντων μη χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων.

Οι ιδιότητες των συναλλαγών αποτελούνται από τις αλληλεπιδράσεις σε αντιδιαστολή με τις εσωτερικές συναλλαγές των μονάδων , όπου οι συναλλαγές αυτές είναι σε προϊόντα που καταγράφονται όταν θεσμικές μονάδες εκτελούνται υπό την διπλή ιδιότητα των παραγωγών και τελικών καταναλωτών (π.χ. νοικοκυριά ,δημόσιος τομέα). Επίσης σε χρηματικές και οι μη χρηματικές συναλλαγές. Οι χρηματικές συναλλαγές είναι αυτές με τις περισσότερες καταγραφές στο σύστημα, όπου οι θεσμικές μονάδες εκτελούν πληρωμές και εισπράξεις ή δημιουργούν απαιτήσεις και υποχρεώσεις σε χρηματικές μονάδες. Οι μη χρηματικές συναλλαγές από την άλλη είναι αυτές που περιέχουν την ανταλλαγή μετρητών – απαιτήσεων – υποχρεώσεων . Παρουσιάζονται στις περιπτώσεις συναλλαγών σε προϊόντα , στις διανεμητικές συναλλαγές και στις λοιπές συναλλαγές .Το ΕΣΛ καταχωρεί όλες τις συναλλαγές σε χρηματικές μονάδες.

*Οι λοιπές μεταβολές στα περιουσιακά στοιχεία αναγράφουν μεταβολές που δεν είναι απόρροια συναλλαγών. Οι μεταβολές αυτές περιλαμβάνουν τις λοιπές στον όγκο των απαιτήσεων και υποχρεώσεων οι οποίες χωρίζονται σε 3 κατηγορίες :*

- Στην ομαλή εμφάνιση ή περιουσιακών στοιχείων εκτός εκείνων που δημιουργούνται με τις συναλλαγές.
- Στις μεταβολές στις απαιτήσεις και τις υποχρεώσεις λόγω εξαιρετικών και απρόβλεπτων γεγονότων.
- Στις μεταβολές στην ταξινόμηση, στη διάρθρωση, στην δημιουργία κέρδων και ζημιών που προέρχονται από τις μεταβολές των τιμών των περιουσιακών στοιχείων.

Τα αποθέματα είναι η κατοχή των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων σε ένα χρονικό σημείο. Οι λογαριασμοί που εμφανίζουν τα αποθέματα είναι οι λεγόμενοι ισολογισμοί και καταχωρούνται στην αρχή και τέλος κάθε λογιστικής περιόδου. Καταγράφονται δηλαδή χρηματοοικονομικά και μη χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις, παραχθέντα ή μη παραχθέντα εκτός το ανθρώπινο κεφάλαιο και οι φυσικοί πόροι.

#### Το σύστημα των λογαριασμών και τα συνολικά μεγέθη

Σε έναν λογαριασμό διακρίνουμε τις καταγραφές των χρήσεων – πόρων ή μεταβολών απαιτήσεων – υποχρεώσεων σε μία λογιστική περίοδο ή αποθέματος απαιτήσεων – υποχρεώσεων στην αρχή ή τέλος της περιόδου.

- Η ορολογία για τις δύο πλευρές των λογαριασμών δηλαδή, οι ισολογισμοί εμφανίζουν δύο μέρη. Το πρώτο με τις υποχρεώσεις και την καθαρή θέση και το δεύτερο τα περιουσιακά στοιχεία ή απαιτήσεις.
- Οι αρχές καταχώρησης των συναλλαγών αναφέρονται πάνω στην αρχή της διπλής εγγραφής με την οποία καταρτίζεται η εθνική λογιστική για μία θεσμική μονάδα ή θεσμικό τομέα. Οι εθνικοί λογαριασμοί στηρίζονται στην αρχή της τετραπλής εγγραφής όπου οι περισσότερες συναλλαγές διακρίνονται σε δύο θεσμικές μονάδες ή τομείς.
- Οι αποτιμήσεις των συναλλαγών με αποδέσμευση τον πληθυσμό, εργασία εμφανίζει τις ροές, αποθέματα σε νομισματικούς όρους στο ΕΣΛ. Οι τιμές τις αγοράς αποτελούν κύριο στοιχείο για την αποτίμηση των συναλλαγών.
- Ο χρόνος καταχώρησης συναλλαγών εφαρμόζεται με σκοπό την δημιουργία αξίας που λειτουργούν σε όλες τις ροές νομισματικές ή μη και στο εσωτερικό μιας θεσμικής μονάδας ή των μεταξύ τους. Κάθε ροή πρέπει να καταχωρείται το ίδιο χρονικό στάδιο για όλες τις θεσμικές μονάδες που συμμετέχουν και σε όλους τους σχετικούς λογαριασμούς.
- Οι λογαριασμοί τα εξισωτικά μεγέθη και τα μακροοικονομικά μεγέθη αναφέρονται για τις θεσμικές μονάδες – ΜΟΔ και τους διάφορους υπολογαριασμούς που καταγράφουν συναλλαγές οι άλλες ροές που έχουν να

κάνουν με μια δεδομένη πλευρά της οικονομικής ζωής. Επομένως ένα εξισωτικό μέγεθος πρέπει να τοποθετηθεί μεταξύ συνολικών απαιτήσεων - υποχρεώσεων μιας θεσμικής μονάδας ή τομέα. Αθροίζοντας τα για το σύνολο της οικονομίας αποτελούν σπουδαία μακροοικονομικά μεγέθη.

### Το πλαίσιο εισροών –εκροών

Το πλαίσιο εισροών – εκροών απαρτίζεται από πίνακες προσφοράς και χρήσεως που εξηγούν πως το προϊόν των βιομηχανιών χωρίζεται κατά τύπο προϊόντων και πως η εγχώρια και εισαγόμενη προσφορά αγαθών και υπηρεσιών αποτελούνται μεταξύ των διάφορων ενδιάμεσων ή τελικών χρήσεων υπολογίζοντας τις εξαγωγές . Αποτελείται από στατιστικά στοιχεία για αριθμό απασχολούμενων , ακαθάριστες επενδύσεις παγίου κεφαλαίου, απόθεμα παγίων περιουσιακών στοιχείων , αναλυτικοί δείκτες τιμών. Έτσι περιγράφεται ξεκάθαρα η διάρθρωση του κόστους , του δημιουργούμενου εισοδήματος , της απασχόλησης , της παραγωγικότητας , της εργασίας , της εντάσεως του κεφαλαίου.

### **1.13. Ευρωζώνη**

Το 1993 στην 1η Νοεμβρίου ιδρύθηκε η συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση γνωστή κι ως η Συνθήκη του Μάαστριχτ. Θεωρείται η σημαντικότερη και η πιο ιστορική συνθήκη της Ευρωπαϊκής ηπείρου. Στην παγκόσμια ιστορία δεν υπήρξε ποτέ όμοια συνθήκη με τόσο οικονομικό , πολιτικό, κοινωνικό αλλά και πολιτισμικό πλούσιο περιεχόμενο. Η ένωση τότε είχε 12 μέλη. Σταδιακά , με διάφορες νέες τροποποιημένες συνθήκες, αυξήθηκαν τα κράτη-μέλη. Αναφέρετε ως η ισχυρότερη ένωση κρατών μέχρι και σήμερα στην Παγκόσμια ιστορία. Η Ε.Ε. έχει δημιουργήσει μια εσωτερική αγορά με ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων, προσώπων, υπηρεσιών, όπως και κεφαλαίων. Στόχος της είναι να δημιουργήσει ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, στον οποίο τα κράτη-μέλη της να έχουν μια στενή συνεργασία. Το 1998, 11 κράτη μέλη της ΕΕ είχαν όλα τα κριτήρια σύγκλισης του ευρώ. Στην 1η Ιανουαρίου το 1999 δημιουργήθηκε με την επίσημη έναρξη του ευρώ. Το 2000 προκρίθηκε η Ελλάδα και την 1η Ιανουαρίου του 2001 έγινε δεκτή. Η Ευρωζώνη ή αλλιώς ζώνη του ευρώ , η οποία αποτελείται από 19 κράτη μέλη της ΕΕ , είναι μια νομισματική ένωση στην οποία έχουν υιοθετήσει το ευρώ ως κύριο νόμισμα συναλλαγής. Η νομισματική αρχή της ευρωζώνης είναι το Ευρωσύστημα. Το Ευρωσύστημα αποτελείται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες. (ΕΘνΚΤ) των 19 κρατών που αποτελούν μέρος της Ευρωζώνης. Αρχικά, στόχος του Ευρωσυστήματος είναι η σταθερότητα των τιμών. Δευτερεύοντας στόχος είναι η χρηματοοικονομική σταθερότητα και ολοκλήρωση. Το Ευρωσύστημα είναι ανεξάρτητο. Τα κράτη μέλη μπορούν να εκδίδουν κέρματα ευρώ, αλλά με έγκριση από την ΕΚΤ. Όλα τα κράτη στην ΕΕ χρησιμοποιούν ευρώ εκτός από

8 μέλη. Οι χώρες της Ευρωζώνης είναι η Αυστρία, Βέλγιο, Κύπρο, Εσθονία, Φινλανδία, Γαλλία, Γερμανία, Ελλάδα, Ιρλανδία, Ιταλία, Λετονία, Λιθουανία, Λουξεμβούργο, Μάλτα, Κάτω Χώρες, Πορτογαλία, Σλοβακία, Σλοβενία και Ισπανία. Το ευρώ χρησιμοποιείται επίσης σε χώρες εκτός ΕΕ όπως την Ανδόρα, το Μονακό, τον Άγιο Μαρίνο και την πόλη του Βατικανού. Παρ' όλα αυτά δεν θεωρούνται μέλη της ευρωζώνης. Η ΕΚΤ καθορίζει την νομισματική πολιτική της ζώνης. Η ΕΚΤ είναι η κεντρική τράπεζα Ευρωζώνης. Ιδρύθηκε από την συνθήκη του Άμστερνταμ και είναι μια από τις πιο σημαντικές κεντρικές τράπεζες στον κόσμο. Το μετοχικό τα κεφάλαιο ανήκει και στις 27 κεντρικές τράπεζες των κρατών της ΕΕ. Το κύριο καθήκον της είναι να διατηρήσει υπό έλεγχο τον πληθωρισμό.

## **Κεφάλαιο 2ο : Οι διαφορές μεταξύ του Συστήματος Εθνικών Λογαριασμών (των Ηνωμένων Εθνών) ΣΕΛ (SNA) του έτους 1993-2008 και του Ευρωπαϊκού Συστήματος Λογαριασμών ΕΣΛ (ESA) του έτους 1995-2010.**

2.1.1 Οι προδιαγραφές στατιστικών μονάδων και οι αναθεωρήσεις στον θεσμικό τομέα.

- *Η μονάδα παραγωγού που αναλαμβάνει δευτερεύουσες δραστηριότητες αναγνωρίζεται ως ξεχωριστή εγκατάσταση σε ορισμένες περιπτώσεις.*

Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 συνιστά ότι εάν η δραστηριότητα μιας μονάδας που αναλαμβάνει αμιγώς βοηθητικές δραστηριότητες είναι στατιστικά παρατηρήσιμη σε ξεχωριστούς λογαριασμούς για την παραγωγή που αναλαμβάνει, είναι άμεσα διαθέσιμη ή εάν βρίσκεται σε γεωγραφικά διαφορετική τοποθεσία από τις εγκαταστάσεις που εξυπηρετεί, θα πρέπει να αναγνωριστεί ως ξεχωριστή εγκατάσταση. Όταν αναγνωρίζεται μια τέτοια βοηθητική εγκατάσταση, ταξινομείται σύμφωνα με τη δική της κύρια δραστηριότητα και θεωρείται ότι παράγει πρωτογενή παραγωγή. Η αξία της παραγωγής μιας βοηθητικής εγκατάστασης πρέπει να προκύπτει με βάση το άθροισμα του κόστους, συμπεριλαμβανομένου του κόστους του κεφαλαίου που χρησιμοποιεί η μονάδα. Η έξοδος της βοηθητικής μονάδας αντιμετωπίζεται ως ενδιάμεση κατανάλωση των εγκαταστάσεων που εξυπηρετεί και η παραγωγή πρέπει να κατανέμεται σε όλες τις εγκαταστάσεις χρησιμοποιώντας έναν κατάλληλο δείκτη, όπως η παραγωγή, η προστιθέμενη αξία ή η απασχόληση. Η παραγωγή θεωρείται ότι υπάρχει στην αγορά όταν η μητρική επιχείρηση είναι παραγωγός της αγοράς ή παράγει για δική του τελική χρήση και δεν εμπορεύεται κάτι. Στην τελευταία περίπτωση, το κόστος του κεφαλαίου δεν

πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στην εκτίμηση της αξίας της παραγωγής . Στο Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993, μια παραγωγική μονάδα που αναλάμβανε αμιγώς βοηθητικές δραστηριότητες θεωρούνταν ανέκαθεν αποτελούσε αναπόσπαστο μέρος των εγκαταστάσεων που εξυπηρετούσε.

- *Τεχνητές θυγατρικές εταιρείες που δεν θεωρούνται θεσμικές μονάδες εκτός εάν έχουν διαφορετική ιδιότητα με αυτή της μητρικής εταιρείας.*

Οι βοηθητικές εταιρείες όπως περιγράφονται στο Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993, ονομάζονται τεχνητές θυγατρικές στο Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008. Οι τεχνητές θυγατρικές είναι θυγατρικές εταιρείες που ανήκουν εξ ολοκλήρου στη μητρική εταιρεία και δημιουργήθηκαν για να παρέχουν υπηρεσίες στη μητρική εταιρεία ή σε άλλες εταιρείες του ίδιου ομίλου, συχνά για την αποφυγή φόρων, για την ελαχιστοποίηση των υποχρεώσεων σε περίπτωση πτώχευσης ή για την εξασφάλιση άλλων τεχνικών πλεονεκτημάτων βάση της φορολογικής ή εταιρικής νομοθεσίας που ισχύει σε μια συγκεκριμένη χώρα. Μια τεχνητή θυγατρική δεν αντιμετωπίζεται ως θεσμική μονάδα εκτός εάν έχει διαφορετική ιδιότητα με αυτή της μητρικής εταιρείας.

- *Υποκατάστημα μιας μονάδας μη μόνιμης κατοικίας που αναγνωρίζεται ως θεσμική μονάδα.*

Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 ανέφερε ότι μια μη ανεξάρτητη επιχείρηση που ανήκει σε θεσμική μονάδα μη μόνιμης κατοικίας θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως πλασματική μονάδα κατοικίας στη χώρα όπου βρίσκεται. Μια τέτοια μονάδα αναγνωρίζεται ως υποκατάστημα Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 και αντιμετωπίζεται ως θεσμική μονάδα. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 καθορίζει ενδεικτικά κριτήρια που βοηθούν στην αναγνώριση του κλάδου μιας μονάδας μη μόνιμης κατοικίας ως θεσμικής μονάδας. Συγκεκριμένα, η μονάδα ασχολείται με σημαντική παραγωγή αγαθών και υπηρεσιών για μεγάλο χρονικό διάστημα σε αυτήν την επικράτεια και υπόκειται στους νόμους περί φορολογίας εισοδήματος, εάν υπάρχουν, της οικονομίας στην οποία βρίσκεται ακόμη και αν μπορεί να έχει φορολογική απαλλακτική κατάσταση.

- *Διευκρίνηση της κατοικίας των πολυεθνικών επιχειρήσεων.*

Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 παρέχει κατευθυντήριες γραμμές για τον προσδιορισμό της κατοικίας των πολυεθνικών επιχειρήσεων που λειτουργούν απρόσκοπτα σε περισσότερες από μία οικονομικές περιοχές. Τέτοιες επιχειρήσεις συνήθως εμπλέκονται σε διασυνοριακές δραστηριότητες

και περιλαμβάνουν ναυτιλιακές γραμμές, αεροπορικές εταιρείες, υδροηλεκτρικά συστήματα σε συνοριακούς ποταμούς, αγωγούς, γέφυρες, σήραγγες και υποθαλάσσιες γραμμές. Όταν δεν είναι δυνατό να προσδιοριστεί η μητρική εταιρεία ή ο διαχωρισμός των υποκαταστημάτων, συνιστάται η αναγραφή των συνολικών λειτουργιών μιας πολυεδαφικής επιχείρησης από τις μεμονωμένες οικονομικές περιοχές στις οποίες δραστηριοποιείται. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 δεν παρείχε ρητή καθοδήγηση για τον προσδιορισμό της κατοικίας των πολυεθνικών επιχειρήσεων.

- *Αναγνωρισμένες οντότητες ειδικού σκοπού.*

Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 παρέχει οδηγίες για την αντιμετώπιση μονάδων χωρίς υπαλλήλους και χωρίς χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία, μονάδες γνωστές ως οντότητες ειδικού σκοπού (SPEs) ή οχήματα ειδικού σκοπού. Δεν υπάρχει κοινός ορισμός μιας οντότητας ειδικού σκοπού, αλλά μερικά από τα χαρακτηριστικά της είναι ότι έχει μικρή φυσική παρουσία, σχετίζεται πάντα με άλλη εταιρεία, συχνά ως θυγατρική και συχνά κατοικεί σε έδαφος διαφορετικό από την επικράτεια της μητρικής εταιρείας. Μια τέτοια μονάδα αντιμετωπίζεται ως θεσμική μονάδα και κατανέμεται στον τομέα και τη βιομηχανία σύμφωνα με την κύρια δραστηριότητά της, εκτός εάν εμπίπτει σε μία από τις τρεις κατηγορίες όπως τα δεσμευμένα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, τις τεχνητές θυγατρικές εταιρείες και τις ειδικές μονάδες της κυβέρνησης. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 δεν παρείχε ρητή καθοδήγηση για τον προσδιορισμό τέτοιων μονάδων.

- *Εταιρεία χαρτοφυλακίου που διατίθεται στον τομέα των χρηματοοικονομικών εταιρειών.*

Η Διεθνής Τυποποιημένη Βιομηχανική Ταξινόμηση (ISIC), περιγράφει μια εταιρεία χαρτοφυλακίου ως εταιρεία που κατέχει τα περιουσιακά στοιχεία των θυγατρικών εταιρειών αλλά δεν αναλαμβάνει καμία διαχειριστική δραστηριότητα. Μια τέτοια μονάδα, επομένως, παράγει μόνο μια χρηματοοικονομική υπηρεσία. Κατά συνέπεια, το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 συνιστά ότι οι εταιρείες χαρτοφυλακίου θα πρέπει πάντα να κατανέμονται στον τομέα των χρηματοπιστωτικών εταιρειών και να αντιμετωπίζονται ως δεσμευμένα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, ακόμη και αν όλες οι θυγατρικές τους εταιρείες είναι μη χρηματοοικονομικές εταιρείες. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 συνιστούσε να ανατεθούν εταιρείες χαρτοφυλακίου στον θεσμικό τομέα στον οποίο συγκεντρώνονταν η κύρια δραστηριότητα του ομίλου των θυγατρικών. Κατά συνέπεια, πρέπει να ταξινομούνται ως χρηματοοικονομικές εταιρείες μόνο όταν η κύρια δραστηριότητα του ομίλου εταιρειών που ελέγχουν ήταν χρηματοοικονομική.

- *Τα κεντρικά γραφεία διατίθενται στον θεσμικό τομέα της πλειονότητας των θυγατρικών του.*

Ο όρος «εταιρεία χαρτοφυλακίου» χρησιμοποιείται μερικές φορές λανθασμένα όταν το «κεντρικό γραφείο» είναι πιο σωστό. Οι δραστηριότητες των κεντρικών γραφείων, όπως ορίζονται στην Διεθνή Τυποποιημένη Βιομηχανική Ταξινόμηση (ISIC), περιλαμβάνουν την εποπτεία και διαχείριση άλλων μονάδων της επιχείρησης, αναλαμβάνοντας τον στρατηγικό ή οργανωτικό ρόλο και τη λήψη αποφάσεων της επιχείρησης, την άσκηση επιχειρησιακού ελέγχου και την διαχείριση των καθημερινών λειτουργιών των σχετικών μονάδων τους. Μια τέτοια μονάδα, επομένως, παράγει μη χρηματοοικονομικές ή χρηματοοικονομικές υπηρεσίες ανάλογα με το είδος της παραγωγής των θυγατρικών της. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 συνιστά να καταναμηθούν τα κεντρικά γραφεία στον τομέα των μη χρηματοπιστωτικών εταιρειών, εκτός εάν όλες ή οι περισσότερες από τις θυγατρικές της είναι χρηματοοικονομικές εταιρείες, οπότε αντιμετωπίζεται με σύμβαση ως χρηματοοικονομικός βοηθός στον τομέα των χρηματοοικονομικών εταιρειών. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 δεν παρείχε ρητή καθοδήγηση για τον προσδιορισμό των κεντρικών γραφείων.

- *Εισαγωγή υποτομέα των μη κερδοσκοπικών ιδρυμάτων.*

Όπως το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993, το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 εκχωρεί μη κερδοσκοπικά ιδρύματα (NPIs) σε διαφορετικούς θεσμικούς τομείς, ανεξάρτητα από τα κίνητρα, τη φορολογική κατάσταση, τον τύπο των εργαζομένων ή τη δραστηριότητα στην οποία ασχολούνται. Αναγνωρίζοντας το αυξανόμενο ενδιαφέρον για την εξέταση του πλήρους συνόλου των μη κερδοσκοπικών ιδρυμάτων ως απόδειξη της «κοινωνίας των πολιτών», το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 προτείνει να προσδιοριστούν τα μη κερδοσκοπικά ιδρύματα εντός των εταιρικών και κυβερνητικών τομέων σε ξεχωριστούς υποτομείς, έτσι ώστε οι συμπληρωματικοί πίνακες που συνοψίζουν όλες τις δραστηριότητες των μη κερδοσκοπικών ιδρυμάτων να μπορούν να εξαχθούν ξεχωριστά με έναν απλό τρόπο όπως και όταν απαιτείται.

- *Διεύρυνση του ορισμού των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών.*

Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 ορίζει τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες πιο ρητά από ότι ορίζονταν στο Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993, ώστε να διασφαλιστεί ότι η αύξηση των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών εκτός από τη χρηματοπιστωτική διαμεσολάβηση, ιδίως τη διαχείριση χρηματοοικονομικών κινδύνων και τη μετατροπή ρευστότητας. Οι χρηματοοικονομικές υπηρεσίες περιλαμβάνουν υπηρεσίες παρακολούθησης, υπηρεσίες ευκολίας, παροχή ρευστότητας, ανάληψη κινδύνου, υπηρεσίες αναδοχής και διαπραγμάτευσης. Επίσης, παρέχεται καθοδήγηση σχετικά με το πότε πρέπει να προσδιοριστούν τόσο οι ρητές όσο και οι έμμεσες χρηματοοικονομικές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένων των περιθωρίων ανταλλαγής συναλλάγματος και συναλλαγών σε κινητές αξίες.

- *Η αναθεώρηση του υποτομέα των χρηματοοικονομικών εταιρειών ώστε να αντικατοπτρίζει τις νέες εξελίξεις στις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, τις αγορές και τα μέσα.*

Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 εισήγαγε μια ελαφρώς πιο λεπτομερή ταξινόμηση του τομέα των χρηματοπιστωτικών εταιρειών για να επιτρέψει περισσότερη ευελιξία και καλύτερη συνέπεια με άλλα νομισματικά και χρηματοοικονομικά στατιστικά συστήματα όπως αυτά του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Ο τομέας των χρηματοοικονομικών εταιρειών χωρίζεται σε εννέα υποτομείς (σε αντίθεση με πέντε στο Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993) ανάλογα με τη δραστηριότητα της μονάδας στην αγορά και τη ρευστότητα των υποχρεώσεών της. Οι υποτομείς είναι η Κεντρική Τράπεζα, οι Εταιρείες λήψης καταθέσεων εκτός από την Κεντρική Τράπεζα, τα Αμοιβαία Κεφάλαια Χρηματαγοράς (MMFs), τα Επενδυτικά Κεφάλαια εκτός των Αμοιβαίων Κεφαλαίων Χρηματαγοράς, οι Άλλοι Χρηματοπιστωτικοί Διαμεσολαβητές εκτός από ασφαλιστικές εταιρείες και συνταξιοδοτικά ταμεία, οι Οικονομικοί βοηθοί, τα Δεσμευμένα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα και οι δανειστές χρημάτων, οι ασφαλιστικές εταιρείες (IC) και τα ταμεία συντάξεων (PF). Λόγω των σημαντικών διαφορών μεταξύ των χωρών στον ορισμό του χρήματος, το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 δεν περιλαμβάνει τον ορισμό του χρήματος. Ωστόσο, η ταξινόμηση χρηματοοικονομικών εταιρειών και μέσων έχει σχεδιαστεί ώστε να είναι συμβατή με τους εθνικούς ορισμούς του χρήματος. Επειδή τα «κεφάλαια χρηματαγοράς» διακρίνονται ξεχωριστά, μπορούν να συμπεριληφθούν ή να αποκλειστούν αντιστοίχως.

2.1.2 Οι προδιαγραφές του πεδίου των συναλλαγών συμπεριλαμβανομένου του ορίου παραγωγής.

- *Η έρευνα και η ανάπτυξη ως μη παρεπόμενη δραστηριότητα.*

Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 δεν αντιμετωπίζει τη δραστηριότητα έρευνας και ανάπτυξης ως παρεπόμενη δραστηριότητα. Η έρευνα και η ανάπτυξη είναι δημιουργική εργασία που αναλαμβάνεται σε συστηματική βάση προκειμένου να αυξηθεί το απόθεμα γνώσεων, συμπεριλαμβανομένης της γνώσης του ανθρώπου, του πολιτισμού και της κοινωνίας, και να καταστεί δυνατή η χρήση αυτού του αποθέματος γνώσης για τον σχεδιασμό νέων εφαρμογών. Αυτό δεν επεκτείνεται στη συμπερίληψη του ανθρώπινου κεφαλαίου ως περιουσιακών στοιχείων στο Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών. Συνιστάται να γίνεται ξεχωριστή εγκατάσταση για έρευνα και ανάπτυξη όταν είναι δυνατόν. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 συνιστά να αποτιμάται το αποτέλεσμα της έρευνας και ανάπτυξης σε τιμές αγοράς εάν αγοραστεί (ανατίθεται σε εξωτερικούς συνεργάτες) ή στο άθροισμα του συνολικού κόστους παραγωγής συν μια κατάλληλη προσαύξηση που αντιπροσωπεύει το κόστος των παγίων περιουσιακών στοιχείων που χρησιμοποιούνται στην παραγωγή εάν πραγματοποιούνται για ίδιο λογαριασμό. Η έρευνα και ανάπτυξη που πραγματοποιείται από εξειδικευμένα εργαστήρια ή ινστιτούτα εμπορικής έρευνας αποτιμάται με έσοδα από πωλήσεις, συμβόλαια, προμήθειες, κ.λπ. με τον συνηθισμένο τρόπο. Η έρευνα και ανάπτυξη που πραγματοποιούνται από κυβερνητικές μονάδες, πανεπιστήμια, μη κερδοσκοπικά ερευνητικά ινστιτούτα κ.λπ. είναι μη εμπορεύσιμη παραγωγή και πρέπει να αποτιμάται με βάση το συνολικό κόστος που προκύπτει εξαιρουμένης της επιστροφής στο χρησιμοποιηθεί κεφάλαιο. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 αναγνώρισε ότι η έρευνα και η ανάπτυξη πραγματοποιείται με στόχο τη βελτίωση της αποδοτικότητας ή της παραγωγικότητας, ή τη λήψη άλλων μελλοντικών οφελών. Ωστόσο, παρόλο που αυτά τα χαρακτηριστικά έχουν τη φύση των επενδυτικών δραστηριοτήτων, η έρευνα και η ανάπτυξη αντιμετωπίστηκαν ως μέρος της ενδιάμεσης κατανάλωσης. Συνιστάται, ωστόσο, ότι δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται ως βοηθητική δραστηριότητα, αλλά ότι ένα ξεχωριστό ίδρυμα πρέπει να προσδιορίζεται ως δευτερεύουσα δραστηριότητα.

- *Η μέθοδος υπολογισμού των υπηρεσιών χρηματοοικονομικής διαμεσολάβησης που μετρήθηκαν έμμεσα (FISIM).*

Η μέθοδος υπολογισμού των υπηρεσιών χρηματοοικονομικής διαμεσολάβησης που μετρούνται έμμεσα, ευρέως γνωστή ως FISIM, βελτιώθηκε με βάση την εμπειρία στην εφαρμογή των συστάσεων του Συστήματος Εθνικών Λογαριασμών του 1993. Κατά συνθήκη, το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 συνιστά ότι η μέθοδος ισχύει μόνο για δάνεια και καταθέσεις και μόνο όταν αυτά τα δάνεια και οι καταθέσεις παρέχονται από, ή κατατίθενται σε, χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 υπολογίζει την παραγωγή των υπηρεσιών χρηματοοικονομικής διαμεσολάβησης που μετρούνται έμμεσα στα δάνεια (yL) και στις καταθέσεις

(yD) μόνο, χρησιμοποιώντας ένα επιτόκιο αναφοράς (rr). Υποθέτοντας ότι αυτά τα δάνεια και οι καταθέσεις προσελκύουν επιτόκια rL και rD αντίστοιχα, η παραγωγή της μεθόδου θα πρέπει να υπολογίζεται σύμφωνα με τον τύπο  $[(rL - rr) yL + (rr - rD) yD]$ . Η μέθοδος που συνιστάται στο Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 για τον υπολογισμό της μεθόδου συνεπάγεται σε αρκετές αλλαγές στον τύπο του Συστήματος Εθνικών Λογαριασμών του 1993. Για τους ενδιάμεσους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς, περιλαμβάνονται όλα τα δάνεια και οι καταθέσεις, όχι μόνο αυτά που προέρχονται από ενδιάμεσα κεφάλαια. Το επιτόκιο αναφοράς δεν πρέπει να περιέχει κανένα στοιχείο υπηρεσίας και να αντικατοπτρίζει τη δομή κινδύνου και λήξης των καταθέσεων και των δανείων. Το επιτόκιο που ισχύει για διατραπεζικό δανεισμό μπορεί να είναι μια κατάλληλη επιλογή ως επιτόκιο αναφοράς. Ωστόσο, ενδέχεται να απαιτούνται διαφορετικά επιτόκια αναφοράς για κάθε νόμισμα στο οποίο εκδίδονται δάνεια και καταθέσεις, ειδικά όταν εμπλέκεται κάποιο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα μη μόνιμης κατοικίας. Για τράπεζες στην ίδια οικονομία, συχνά υπάρχει ελάχιστη ή καθόλου υπηρεσία που παρέχεται σε συνδυασμό με τράπεζες που δανείζονται από άλλες τράπεζες. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 συνιστά να κατανεμηθεί η κατανάλωση της μεθόδου μεταξύ των χρηστών (δανειστές καθώς και δανειολήπτες) αντιμετωπίζοντας τα κατανεμημένα ποσά είτε ως ενδιάμεση κατανάλωση από επιχειρήσεις είτε ως τελική κατανάλωση ή εξαγωγές. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 υπολόγιζε την μέθοδο ως τη διαφορά μεταξύ εισπρακτέων εσόδων από ακίνητα και πληρωτέων τόκων. Το εισπρακτέο εισόδημα από ακίνητα αποκλείει το μέρος που ήταν εισπρακτέο από επενδύσεις ιδίων κεφαλαίων. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 αναγνώρισε ότι στην πράξη μπορεί να είναι δύσκολο να βρεθεί οποιαδήποτε μέθοδο κατανομής μεταξύ διαφορετικών χρηστών και, ως εκ τούτου, έγινε αποδεκτό ότι ορισμένες χώρες ενδέχεται να προτιμούν να συνεχίσουν να χρησιμοποιούν τη σύμβαση με την οποία το σύνολο των υπηρεσιών κατανέμεται για ενδιάμεση κατανάλωση μιας πλασματικής βιομηχανίας. Αυτή η δυνατότητα καταργήθηκε στο Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008.

- *Αποσαφήνιση του αποτελέσματος της Κεντρικής Τράπεζας.*

Οι υπηρεσίες που παράγονται από την Κεντρική Τράπεζα προσδιορίζονται σε τρεις ευρείς ομάδες, δηλαδή η χρηματοπιστωτική διαμεσολάβηση, οι υπηρεσίες νομισματικής πολιτικής και οι εποπτικές υπηρεσίες που εποπτεύουν χρηματοοικονομικές εταιρείες. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 συνιστά να προσδιοριστούν ξεχωριστές εγκαταστάσεις για μονάδες της Κεντρικής Τράπεζας που αναλαμβάνουν την παραγωγή αυτών των διαφορετικών υπηρεσιών, όταν το επίπεδο δραστηριότητας είναι σημαντικό για τους λογαριασμούς στο σύνολό του. Αυτό διευκολύνει τη διάκριση μεταξύ της αγοράς και της μη εμπορικής παραγωγής της Κεντρικής Τράπεζας. Οι υπηρεσίες χρηματοοικονομικής διαμεσολάβησης αντιπροσωπεύουν παραγωγή

αγοράς, οι υπηρεσίες νομισματικής πολιτικής αντιπροσωπεύουν παραγωγή εκτός αγοράς και οι οριακές περιπτώσεις, όπως εποπτικές υπηρεσίες, μπορούν να αντιμετωπίζονται ως υπηρεσίες αγοράς ή μη αγοράς ανάλογα με το εάν χρεώνονται ρητά τέλη που επαρκούν για την κάλυψη του κόστους παροχής τέτοιων υπηρεσιών ή όχι. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 παρέχει καθοδήγηση ότι οι δραστηριότητες εκτός αγοράς πρέπει να θεωρούνται απόκτηση συλλογικών υπηρεσιών από τη γενική κυβέρνηση με αντίστοιχη μεταφορά από την Κεντρική Τράπεζα στην κυβέρνηση, επομένως δεν υπάρχει καθαρό κόστος για την κυβέρνηση για αυτές τις υπηρεσίες. Η αγοραία παραγωγή παρέχεται σε ατομική βάση σε όλους τους τομείς της οικονομίας έναντι πληρωμής για τις υπηρεσίες. Σε περιπτώσεις που το επιτόκιο που καθορίζεται από την Κεντρική Τράπεζα είναι τόσο υψηλό ή τόσο χαμηλό ώστε να συνεπάγεται τη συμπερίληψη μιας έμμεσης επιδότησης ή φόρου, το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 συνιστά να καταγράφονται ρητά ως τέτοια εάν είναι σημαντικά. Αυτοί οι φόροι ή επιδοτήσεις θα πρέπει να εμφανίζονται ως εισπρακτέοι και πληρωτέοι από την κυβέρνηση, αλλά με αντίστοιχη μεταφορά από την κυβέρνηση στην Κεντρική Τράπεζα στην περίπτωση φόρου και μεταφορά από την Κεντρική Τράπεζα στην κυβέρνηση σε περίπτωση επιδότησης. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 συνέστησε τη μέτρηση των υπηρεσιών των τραπεζών βάσει των εσόδων από προμήθειες και υπηρεσίες χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης. Η εφαρμογή αυτής της μεθόδου οδήγησε μερικές φορές σε ασυνήθιστα μεγάλες θετικές ή αρνητικές εκτιμήσεις της παραγωγής. Για το λόγο αυτό, το 1995, η Ομάδα Εργασίας Διακρατικής Γραμματείας για τους Εθνικούς Λογαριασμούς (ISWGNA) αναθεώρησε τη σύσταση για τη μέτρηση της παραγωγής των τραπεζών. Εάν η παραδοσιακή προσέγγιση οδηγούσε σταθερά σε ακατάλληλα αποτελέσματα, οι χώρες μπορούν, ως δεύτερη καλύτερη επιλογή, να μετρήσουν την παραγωγή με κόστος όπως στην περίπτωση άλλων μη εμπορεύσιμων προϊόντων. Ωστόσο, η Ομάδα Εργασίας Διακρατικής Γραμματείας για τους Εθνικούς Λογαριασμούς δεν παρείχε περαιτέρω οδηγίες σχετικά με τις επιπτώσεις της αποτίμησης βάσει του κόστους στην καταγραφή άλλων συναλλαγών στις οποίες εμπλέκονται οι τράπεζες, όπως πληρωμές τόκων και εισπράξεις. Ούτε έδειξε ποια μονάδα ή μονάδες χρησιμοποιούν την παραγωγή των τραπεζών που αποτιμώνται .

- *Βελτίωση της καταγραφής των αποτελεσμάτων των υπηρεσιών της ασφάλισης ζημιών.*

Αναγνωρίζεται ότι σε περιπτώσεις καταστροφικών απωλειών, η απόδοση της ασφαλιστικής δραστηριότητας που εκτιμάται χρησιμοποιώντας τον βασικό αλγόριθμο του Συστήματος Εθνικών Λογαριασμών του 1993, ανάλογα με το υπόλοιπο των ασφαλιστρών και των απαιτήσεων (σε δεδουλευμένη βάση), θα μπορούσε να είναι εξαιρετικά ασταθής (ακόμη και αρνητική). Επομένως, το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 προτείνει να υπολογιστεί το

αποτέλεσμα της δραστηριότητας ασφάλισης ζημιών χρησιμοποιώντας προσαρμοσμένες απαιτήσεις και προσαρμοσμένα συμπληρώματα ασφαλίσεων. Με την εφαρμογή αυτής της μεθόδου, τα καθαρά ασφαλίστρα που εισπράττονται και οι προσαρμοσμένες απαιτήσεις ενδέχεται να μην είναι πλέον απαραίτητα ίσα για κάθε περίοδο. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 προτείνει τρεις προσεγγίσεις για την εκτίμηση της παραγωγής ασφάλισης ζημιών, δηλαδή την «προσέγγιση προσδοκίας», την «λογιστική προσέγγιση» και την «προσέγγιση κόστους». Η προσέγγιση προσδοκίας συνίσταται στην αναπαραγωγή του εκ των προτέρων μοντέλου που χρησιμοποιούν οι ασφαλιστικές εταιρείες για τον καθορισμό των ασφαλίσεων τους, βάσει των προσδοκιών τους. Κατά την αποδοχή του κινδύνου και τον καθορισμό των ασφαλίσεων, οι ασφαλιστές λαμβάνουν υπόψη τόσο την προσδοκία τους για απώλεια (απαιτήσεις) όσο και για το εισόδημα (ασφάλιστρα). Αυτό το αναμενόμενο περιθώριο (ασφάλιστρα συν αναμενόμενα ασφαλίστρα μείον τις αναμενόμενες απαιτήσεις) παρέχει ένα πολύ καλύτερο μέτρο της ασφαλιστικής υπηρεσίας από τον τύπο του Συστήματος Εθνικών Λογαριασμών του 1993 που εφαρμόστηκε εκ των υστέρων. Στην ιδανική περίπτωση, τα μικροδεδομένα από τους λογαριασμούς των ασφαλιστικών εταιρειών θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για την προσέγγιση προσδοκίας για την εκτίμηση της παραγωγής της ασφαλιστικής εταιρείας, αλλά αυτές οι πληροφορίες σπάνια είναι διαθέσιμες στους στατιστικούς οργανισμούς. Ελλείπει τέτοιων δεδομένων, το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 συνιστά την εφαρμογή μιας στατιστικής τεχνικής για την προσομοίωση αυτής της προσέγγισης με τη χρήση μακροστατιστικών και τη χρήση εξομαλυσμένων δεδομένων του παρελθόντος για την πρόβλεψη των αναμενόμενων αξιώσεων. Εναλλακτικά, μπορεί να χρησιμοποιηθεί μια λογιστική προσέγγιση με την οποία το αποτέλεσμα υπολογίζεται ως τα πραγματικά ασφαλίστρα που έχουν αποκτηθεί συν τα συμπληρώματα ασφαλίσεων μείον τις προσαρμοσμένες απαιτήσεις, όπου οι προσαρμοσμένες απαιτήσεις προσδιορίζονται με χρήση οφειλόμενων απαιτήσεων συν τις αλλαγές στις προβλέψεις εξισορρόπησης και, εάν είναι απαραίτητο, τις αλλαγές στα ίδια κεφάλαια. Εάν τα απαραίτητα λογιστικά δεδομένα δεν είναι διαθέσιμα και τα ιστορικά στατιστικά δεδομένα δεν επαρκούν για να επιτρέψουν τη χρήση μιας προσέγγισης προσδοκιών για την εκτίμηση της παραγωγής, το αποτέλεσμα της ασφάλισης ζημιών μπορεί να εκτιμηθεί ως το άθροισμα των δαπανών (συμπεριλαμβανομένων των ενδιάμεσων δαπανών, της εργασίας και των κεφαλαιουχικών δαπανών) συν μια πρόβλεψη για «κανονικό κέρδος». Για εξαιρετικά μεγάλες αξιώσεις, όπως εκείνες που ακολουθούν μια καταστροφή, οι αξιώσεις μπορούν να καταγράφονται ως μεταβιβάσεις κεφαλαίου και όχι ως κανονικές τρέχουσες μεταβιβάσεις. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 αλλάζει την ορολογία από «οφειλόμενες αξιώσεις» σε «αξιώσεις που πραγματοποιήθηκαν».

- *Η αντασφάλιση αντιμετωπίζεται παρομοίως ως πρωτασφάλιση.*

Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 συνιστά ότι η αντασφάλιση πρέπει να αντιμετωπίζεται με τον ίδιο τρόπο όπως η πρωτασφάλιση. Οι συναλλαγές μεταξύ του άμεσου ασφαλιστή και του αντασφαλιστή καταγράφονται ως ένα εντελώς ξεχωριστό σύνολο συναλλαγών και δεν πραγματοποιείται ενοποίηση μεταξύ των συναλλαγών του άμεσου ασφαλιστή ως εκδότη συμβολαίων στους πελάτες του, αφενός, και του κατόχου συμβολαίου με τον αντασφαλιστή, από την άλλη. Τα ασφάλιστρα εμφανίζονται ως πληρωτέα πρώτα στον άμεσο ασφαλιστή και στη συνέχεια ένα μικρότερο ασφάλιστρο καταβάλλεται στον αντασφαλιστή. Αυτή η μη ενοποίηση αναφέρεται ως ακαθάριστη εγγραφή εκ μέρους του άμεσου ασφαλιστή. Οι υπηρεσίες που παράγονται από την αντασφαλιστική εταιρεία αντιμετωπίζονται ως ενδιάμεση κατανάλωση από τον άμεσο ασφαλιστή. Το 1993 οι συναλλαγές αντασφάλισης του Συστήματος Εθνικών Λογαριασμών ενοποιήθηκαν με τις συναλλαγές για πρωτασφάλιση, έτσι ώστε να μην φαίνεται ο διαχωρισμός μεταξύ πρωτασφάλισης και αντασφάλισης.

- *Η αποτίμηση της παραγωγής για ίδια τελική χρήση από νοικοκυριά και εταιρείες για να συμπεριληφθεί η επιστροφή στο κεφάλαιο.*

Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 συνιστά ότι κατά τον υπολογισμό της αξίας της παραγωγής αγαθών και υπηρεσιών που παράγονται από νοικοκυριά και εταιρείες για δική τους τελική χρήση, είναι σκόπιμο να συμπεριληφθεί μια επιστροφή στο κεφάλαιο ως μέρος του αθροίσματος του κόστους όταν αυτή η προσέγγιση χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό της παραγωγής ελλείψει συγκρίσιμων τιμών αγοράς. Ωστόσο, καμία επιστροφή στο κεφάλαιο δεν πρέπει να συμπεριλαμβάνεται όταν η παραγωγή για τελική χρήση πραγματοποιείται από παραγωγούς που δεν εμπορεύονται. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 δεν περιλάμβανε την επιστροφή στο κεφάλαιο για την εκτίμηση της παραγωγής αγαθών και υπηρεσιών που παράγονται για ίδια τελική χρήση από νοικοκυριά και εταιρείες, όταν αυτά εκτιμήθηκαν ως το άθροισμα του κόστους.

2.1.3 Η επέκταση και ο προσδιορισμός των περιουσιακών στοιχείων, του σχηματισμού κεφαλαίου και της κατανάλωσης παγίου κεφαλαίου.

- *Η πραγματοποίηση αλλαγής της οικονομικής ιδιοκτησίας.*

Η αρχή της αλλαγής ιδιοκτησίας είναι βασική για τον καθορισμό του χρόνου καταγραφής συναλλαγών σε αγαθά, υπηρεσίες και χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία. Ο όρος «οικονομική ιδιοκτησία» αντικατοπτρίζει καλύτερα την υποκείμενη πραγματικότητα που επιχειρούν να μετρήσουν οι

οικονομικοί λογαριασμοί. Η οικονομική ιδιοκτησία λαμβάνει υπόψη το που βρίσκονται οι κίνδυνοι και τα οφέλη της ιδιοκτησίας. Μια αλλαγή στην κυριότητα από οικονομική άποψη σημαίνει ότι μεταφέρονται όλοι οι κίνδυνοι, τα οφέλη, τα δικαιώματα και οι ευθύνες της ιδιοκτησίας. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 παρέχει καθοδήγηση για τη διάκριση μεταξύ νομικής και οικονομικής ιδιοκτησίας και συνιστά να καταγράφονται τα περιουσιακά στοιχεία στους ισολογισμούς του οικονομικού και όχι του νόμιμου ιδιοκτήτη. Για ένα μη χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο, ο χρήστης και όχι ο νόμιμος κάτοχος μπορεί να αναλάβει οικονομική ιδιοκτησία εάν ο νόμιμος κάτοχος συμφωνήσει ότι ο χρήστης δικαιούται τα οφέλη που απορρέουν από τη χρήση του περιουσιακού στοιχείου στην παραγωγή σε αντάλλαγμα για την ανάληψη των σχετικών κινδύνων. Ομοίως, όταν τα προϊόντα αλλάζουν χέρια, η οικονομική μονάδα αναλαμβάνει τους κινδύνους σε περίπτωση καταστροφής, κλοπής κ.λπ. Η ιδιοκτησία σχετίζεται επίσης με την ανάληψη κινδύνου στην περίπτωση χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων. Όταν ο χρόνος εγγραφής εξαρτάται από την αλλαγή ιδιοκτησίας, είναι η αλλαγή της οικονομικής ιδιοκτησίας που προορίζεται, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 δεν καθόρισε ρητά την ιδιοκτησία. Συχνά φαινόταν να συνεπάγεται σε νομική ιδιοκτησία, αλλά σε ορισμένες περιπτώσεις βασίστηκε στην έννοια της αλλαγής της οικονομικής ιδιοκτησίας όταν η νομική ιδιοκτησία παρέμεινε αμετάβλητη.

- *Το όριο των περιουσιακών στοιχείων επεκτάθηκε ώστε να περιλαμβάνει έρευνα και ανάπτυξη.*

Στο Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 η δραστηριότητα έρευνας και ανάπτυξης δεν αντιμετωπίζεται ως βοηθητική δραστηριότητα. Το αποτέλεσμα της έρευνας και της ανάπτυξης θα πρέπει να κεφαλαιοποιείται ως «προϊόντα πνευματικής ιδιοκτησίας» εκτός από περιπτώσεις όπου είναι σαφές ότι η δραστηριότητα δεν συνεπάγεται σε οικονομικό όφελος για τον παραγωγό του (και ως εκ τούτου τον ιδιοκτήτη), οπότε αντιμετωπίζεται ως ενδιάμεση κατανάλωση. Με τη συμπερίληψη της έρευνας και της ανάπτυξης στο όριο των περιουσιακών στοιχείων, η κατηγορία περιουσιακών στοιχείων στο Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 των κατοχυρωμένων με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας οντοτήτων ως μορφή μη παραχθέντων περιουσιακών στοιχείων εξαφανίζεται και αντικαθίσταται από έρευνα και ανάπτυξη υπό πάγια περιουσιακά στοιχεία. Προκειμένου να αντιμετωπιστεί η έρευνα και ανάπτυξη με αυτόν τον τρόπο, πρέπει να αντιμετωπιστούν πολλά θέματα. Σε αυτά περιλαμβάνονται μέτρα λήψης έρευνας και ανάπτυξης, δείκτες τιμών και διάρκεια ζωής. Ειδικές οδηγίες, μαζί με εγχειρίδια σχετικά με τη μεθοδολογία και την πρακτική, θα παρέχουν έναν χρήσιμο τρόπο εργασίας για λύσεις που δίνουν το κατάλληλο επίπεδο εμπιστοσύνης στα μέτρα που προκύπτουν. Η αντιμετώπιση της έρευνας και της ανάπτυξης που δημιουργεί παραχθέντα περιουσιακά στοιχεία έχει καταργήσει την ασυνέπεια του Συστήματος Εθνικών

Λογαριασμών του 1993 να αντιμετωπίζει τις κατοχυρωμένες με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας οντότητες ως μη παραχθέντα περιουσιακά στοιχεία, αλλά αντιμετωπίζει τις πληρωμές δικαιωμάτων ως πληρωμές για υπηρεσίες .

- *Η αναθεωρημένη ταξινόμηση των περιουσιακών στοιχείων που εισήχθησαν.*

Ο ορισμός του περιουσιακού στοιχείου έχει βελτιωθεί στο Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008, καλύπτοντας θέματα όπως ο κίνδυνος, η αποδεδειγμένη αξία και οι εποικοδομητικές υποχρεώσεις. Ορίζεται ως ένα απόθεμα αξίας που αντιπροσωπεύει ένα όφελος ή μια σειρά παροχών που προσφέρονται στον οικονομικό ιδιοκτήτη με την κατοχή ή τη χρήση της οντότητας για μια χρονική περίοδο. Είναι ένα μέσο μεταφοράς αξίας από τη μία λογιστική περίοδο στην άλλη. Όσον αφορά την ταξινόμηση των περιουσιακών στοιχείων, το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008, όπως και το προκάτοχο σύστημα, διακρίνει στο πρώτο επίπεδο της ταξινόμησης μεταξύ μη χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων και χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων/υποχρεώσεων. Στα μη χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία, διακρίνει μεταξύ παραχθέντων και μη παραχθέντων περιουσιακών στοιχείων. Η ταξινόμηση των παραχθέντων και των μη παραχθέντων περιουσιακών στοιχείων δεν διακρίνεται πλέον μεταξύ των ενσώματων και των άυλων περιουσιακών στοιχείων. Τα μη παραχθέντα περιουσιακά στοιχεία στο Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 χωρίζονται σε τρεις κατηγορίες όπου είναι οι φυσικοί πόροι, οι συμβάσεις μισθώσεων και οι άδειες, καθώς και η αγορά και η πώληση αγαθών υπεραξίας και μάρκετινγκ.

- *Η επέκταση του ορίου περιουσιακών στοιχείων και ο σχηματισμός ακαθάριστου κεφαλαίου της κυβέρνησης ώστε να συμπεριληφθούν οι δαπάνες για οπλικά συστήματα.*

Τα στρατιωτικά οπλικά συστήματα που περιλαμβάνουν οχήματα και άλλο εξοπλισμό, όπως πολεμικά πλοία, υποβρύχια, στρατιωτικά αεροσκάφη, δεξαμενές, μεταφορείς πυραύλων και εκτοξευτές, κ.λπ. χρησιμοποιούνται συνεχώς στην παραγωγή αμυντικών υπηρεσιών, ακόμη και αν η χρήση τους είναι απλώς για ειρηνικούς σκοπούς. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008, επομένως, συνιστά να ταξινομηθούν τα στρατιωτικά οπλικά συστήματα ως πάγια περιουσιακά στοιχεία και ότι η ταξινόμηση των στρατιωτικών οπλικών συστημάτων ως πάγια περιουσιακά στοιχεία πρέπει να βασίζεται στα ίδια κριτήρια με τα άλλα πάγια περιουσιακά στοιχεία. Δηλαδή, παράγονται περιουσιακά στοιχεία που τα ίδια χρησιμοποιούνται επανειλημμένα ή συνεχώς, σε διαδικασίες παραγωγής για περισσότερο από ένα έτος. Τα είδη μίας χρήσης, όπως πυρομαχικά, πύραυλοι, βόμβες, κ.λπ., που παραδίδονται από όπλα ή

οπλικά συστήματα αντιμετωπίζονται ως στρατιωτικά αποθέματα. Ωστόσο, ορισμένα είδη μίας χρήσης, όπως ορισμένοι τύποι βαλλιστικών πυραύλων με εξαιρετικά καταστροφική ικανότητα, μπορεί να παρέχουν μια συνεχή υπηρεσία αποτροπής εναντίον των επιτιθέμενων και ως εκ τούτου πληρούν τα γενικά κριτήρια για την ταξινόμηση ως πάγια περιουσιακά στοιχεία. Σε αντίθεση με το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993, τα στρατηγικά αποθέματα δεν διαχωρίζονταν πλέον από άλλα αποθέματα του ίδιου τύπου προϊόντων. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 αντιμετωπίστηκε ως ακαθάριστος σχηματισμός παγίου κεφαλαίου όπου μόνο εκείνες οι δαπάνες του στρατού για πάγια περιουσιακά στοιχεία ενός είδους θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για μη στρατιωτικούς σκοπούς παραγωγής. Από την άλλη πλευρά, τα στρατιωτικά όπλα και τα οχήματα και ο εξοπλισμός των οποίων ο μοναδικός σκοπός ήταν η εκτόξευση ή η παράδοση τέτοιων όπλων, δεν αντιμετωπίστηκαν ως ακαθάριστος σχηματισμός παγίου κεφαλαίου αλλά ως ενδιάμεση κατανάλωση.

- *Η κατηγορία περιουσιακών στοιχείων «λογισμικό υπολογιστή» τροποποιήθηκε ώστε να περιλαμβάνει βάσεις δεδομένων.*

Η κατηγορία περιουσιακών στοιχείων του Συστήματος Εθνικών Λογαριασμών του 1993 "λογισμικό υπολογιστή" τροποποιήθηκε στο Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 για να συμπεριλάβει βάσεις δεδομένων στον τίτλο ως "λογισμικό υπολογιστή και βάσεις δεδομένων" με περαιτέρω διάσπαση μεταξύ "λογισμικού υπολογιστή" και "βάσεων δεδομένων". Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 παρέχει ρητή καθοδήγηση για την αποτίμηση του λογισμικού υπολογιστών και των βάσεων δεδομένων που αγοράστηκαν ή αναπτύχθηκαν εσωτερικά. Το λογισμικό και οι βάσεις δεδομένων υπολογιστών που αγοράζονται στην αγορά πρέπει να αποτιμώνται στις τιμές των αγοραστών, ενώ εκείνες που αναπτύσσονται εσωτερικά θα πρέπει να αποτιμώνται στην εκτιμώμενη βασική τους τιμή ή στο κόστος παραγωγής τους (συμπεριλαμβανομένης της επιστροφής κεφαλαίου για τους παραγωγούς της αγοράς) εάν είναι δεν είναι δυνατή η εκτίμηση της βασικής τιμής. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 συνιστά την αντιμετώπιση όλων των βάσεων δεδομένων που διατηρούν δεδομένα με ωφέλιμη ζωή άνω του ενός έτους ως πάγια στοιχεία ενεργητικού. Και οι δύο βάσεις δεδομένων που δημιουργούνται για ίδιο λογαριασμό και εκείνες προς πώληση θα πρέπει να περιλαμβάνονται εάν πληρούν αυτό το κριτήριο. Στο Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 μόνο «μεγάλες» βάσεις δεδομένων αναγνωρίζονταν ως περιουσιακά στοιχεία .

- *Η αναγνώριση των πρωτότυπων και αντίγραφων προϊόντων ως ξεχωριστά προϊόντα.*

Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 παρέχει καθοδήγηση σχετικά με τη μεταχείριση πρωτότυπων και αντίγραφων προϊόντων πνευματικής ιδιοκτησίας ως ξεχωριστών προϊόντων. Συνιστά ότι εάν ένα αντίγραφο πωληθεί και αναμένεται να χρησιμοποιηθεί στην παραγωγή για περισσότερο από ένα χρόνο, τότε θα πρέπει να αντιμετωπίζεται ως πάγιο περιουσιακό στοιχείο. Ένα αντίγραφο που διατίθεται με άδεια χρήσης θα πρέπει επίσης να αντιμετωπίζεται ως πάγιο περιουσιακό στοιχείο εάν θα χρησιμοποιηθεί στην παραγωγή για περίοδο άνω του ενός έτους και ο δικαιοδόχος αναλαμβάνει όλους τους κινδύνους και τα οφέλη της ιδιοκτησίας. Εάν η απόκτηση ενός αντιγράφου με άδεια χρήσης αγοράζεται με τακτικές πληρωμές μέσω ενός πολυετούς συμβολαίου και ο δικαιοδόχος κρίνεται ότι έχει αποκτήσει οικονομική ιδιοκτησία του αντιγράφου, τότε θα πρέπει να θεωρείται ως απόκτηση ενός περιουσιακού στοιχείου. Εάν πραγματοποιούνται κανονικές πληρωμές για χρήση άδειας χωρίς μακροπρόθεσμη σύμβαση, τότε οι πληρωμές πρέπει να αντιμετωπίζονται ως πληρωμές για υπηρεσία που χρησιμοποιεί το αντίγραφο. Εάν υπάρχει μια μεγάλη αρχική πληρωμή ακολουθούμενη από μια σειρά μικρότερων πληρωμών κατά τα επόμενα έτη, η αρχική πληρωμή θα πρέπει να καταγράφεται ως ακαθάριστος σχηματισμός παγίου κεφαλαίου και οι επόμενες πληρωμές θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως πληρωμές για μια υπηρεσία. Εάν η άδεια επιτρέπει στον κάτοχο της άδειας να αναπαράγει το πρωτότυπο και στη συνέχεια να αναλάβει την ευθύνη για τη διανομή, υποστήριξη και συντήρηση αυτών των αντιγραφών προϊόντων, τότε αυτό περιγράφεται ως άδεια αναπαραγωγής και πρέπει να θεωρηθεί ως πώληση μέρους ή ολόκληρου του πρωτοτύπου στην μονάδα που διαθέτει την άδεια αναπαραγωγής. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 δεν παρείχε οδηγίες για τη μεταχείριση πρωτότυπων και αντιγραφών προϊόντων ως διακριτών προϊόντων.

2.1.4 Η βελτίωση της επεξεργασίας και του ορισμού των χρηματοοικονομικών μέσων και των περιουσιακών στοιχείων.

- *Η διευκρίνιση της αντιμετώπισης της συμφωνίας επαναγοράς τίτλων.*

Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 συνεχίζει να αντιμετωπίζει μια συμφωνία επαναγοράς ως εξασφαλισμένο δάνειο και αναγνωρίζει τη δυνατότητα πώλησης τίτλων που έχουν ανακτηθεί. Σε περίπτωση πώλησης της χρεωστικής ασφάλειας, ένα αρνητικό περιουσιακό στοιχείο θα πρέπει να καταγράφεται για τον δανειστή για να αποφευχθεί η διπλή μέτρηση. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 ανέγραφε ότι δεν επιτρέπεται ή δεν εφαρμόζεται η πώληση κινητών αξιών που έχουν ανακτηθεί.

- *Η περιγραφή της μεταχείρισης των επιλογών των μετοχών των εργαζομένων.*

Οι επιλογές μετοχών εργαζομένων είναι ένα κοινό εργαλείο που χρησιμοποιείται από εταιρείες για να παρακινήσουν τους υπαλλήλους τους. Η επιλογή μετοχής εργαζομένου είναι μια συμφωνία που έχει γίνει σε μια δεδομένη ημερομηνία (η ημερομηνία «επιχορήγησης») σύμφωνα με την οποία ένας εργαζόμενος μπορεί να αγοράσει έναν συγκεκριμένο αριθμό μετοχών του αποθέματος του εργοδότη σε μια δηλωμένη τιμή (η τιμή «απεργίας») είτε σε καθορισμένη ώρα (η ημερομηνία «κατοχύρωσης») ή εντός χρονικής περιόδου (η περίοδος «άσκησης») αμέσως μετά την ημερομηνία κατοχύρωσης. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 συνιστά οι συναλλαγές σε δικαιώματα προαίρεσης εργαζομένων να καταγράφονται στον χρηματοοικονομικό λογαριασμό ως αντιστάθμιση του στοιχείου αποζημίωσης των υπαλλήλων που αντιπροσωπεύεται από την αξία της επιλογής μετοχών. Στην ιδανική περίπτωση, η αξία της επιλογής θα πρέπει να κατανέμεται κατά την περίοδο μεταξύ της ημερομηνίας επιχορήγησης και της ημερομηνίας κατοχύρωσης, εάν αυτό δεν είναι δυνατό, ενδέχεται να καταγραφούν κατά την ημερομηνία κατοχύρωσης. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 δεν παρείχε οδηγίες για τη μεταχείριση των δικαιωμάτων προαίρεσης των εργαζομένων.

- *Η επεξεργασία μη εξυπηρετούμενων δανείων.*

Κατευθυντήριες γραμμές για την αντιμετώπιση των απομειωμένων (μη εξυπηρετούμενων) δανείων έχει εκπονηθεί στο Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008. Παρέχεται ένας ορισμός του μη εξυπηρετούμενου δανείου ως δάνειο στο οποίο οι πληρωμές τόκων ή / και κεφαλαίου έχουν καθυστερήσει έως 90 ημέρες ή περισσότερο, ή οι τόκοι είναι ίσοι ή στις 90 ημέρες έχουν κεφαλαιοποιηθεί, αναχρηματοδοτηθεί ή καθυστερήσει με συμφωνία, ή οι πληρωμές έχουν καθυστερήσει λιγότερο από 90 ημέρες, αλλά υπάρχουν άλλοι καλοί λόγοι (όπως ο οφειλέτης που υποβάλλει αίτηση πτώχευσης) να αμφιβάλλει ότι οι πληρωμές θα πραγματοποιηθούν πλήρως. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 προτείνει το μη εξυπηρετούμενο δάνειο να συνεχίσει να καταγράφεται στην ονομαστική αξία στους κύριους λογαριασμούς και οι τόκοι πρέπει να εμφανίζονται συγκεντρωμένοι έως ότου αποπληρωθεί ένα δάνειο ή το κεφάλαιο διαγραφεί με αμοιβαία συμφωνία. Συνιστώνται δύο υπομνήματα σχετικά με τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια, η ονομαστική αξία των δανείων που θεωρούνται μη εξυπηρετούμενα και η αγοραία ισοδύναμη αξία αυτών των δανείων. Η πλησιέστερη προσέγγιση στην ισοδύναμη αξία της αγοράς είναι η εύλογη τιμή ή η τιμή «mark-to-market», η οποία είναι «η τιμή που προσεγγίζει την αξία που θα προέκυπτε από μια συναλλαγή αγοράς μεταξύ δύο μερών». Ελλείψει δεδομένων εύλογης αξίας, το υπόμνημα θα πρέπει να χρησιμοποιήσει μια δεύτερη καλύτερη προσέγγιση και να εμφανίσει την ονομαστική αξία μείον τις αναμενόμενες απώλειες δανείου. Επιπλέον, οι εισπρακτέοι τόκοι από τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια πρέπει να εμφανίζονται ως συγκεκριμένο στοιχείο. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών

του 2008 συνιστά αυτά τα στοιχεία του μνημονίου να είναι στάνταρ για τον κυβερνητικό τομέα, τον τομέα των χρηματοοικονομικών εταιρειών και για τον υπόλοιπο κόσμο. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 δεν παρείχε οδηγίες για τα κριτήρια που πρέπει να εφαρμόζονται στην καταγραφή των μη εξυπηρετούμενων δανείων .

- *Η επεξεργασία εγγυήσεων.*

Ο χειρισμός διαφόρων κατηγοριών εγγυήσεων έχει αποσαφηνιστεί στο Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008. Αναγνωρίζει τρεις κατηγορίες εγγυήσεων και παρέχει καθοδήγηση για τη θεραπεία τους. Το πρώτο είδος εγγυήσεων είναι αυτές που παρέχονται μέσω ενός χρηματοοικονομικού παραγώγου, όπως μια ανταλλαγή χρεοκοπίας. Αυτά τα παράγωγα διαπραγματεύονται ενεργά στις χρηματοπιστωτικές αγορές και το παράγωγο δεν παρουσιάζει νέα χαρακτηριστικά για το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών. Η δεύτερη κατηγορία εγγυήσεων, οι τυποποιημένες εγγυήσεις, αποτελείται από τα είδη εγγυήσεων που εκδίδονται σε μεγάλο αριθμό, συνήθως για αρκετά μικρά ποσά, κατά τον ίδιο τρόπο, όπως εγγυήσεις εξαγωγικών πιστώσεων και εγγυήσεις φοιτητικών δανείων. Σε αυτήν την περίπτωση, παρόλο που δεν είναι δυνατόν να προσδιοριστεί η πιθανότητα αθέτησης δανείων, είναι συνήθης πρακτική να εκτιμώνται ποσά από μια μερίδα παρόμοιων δανείων. Λειτουργεί με την ίδια αρχή όπως για την ασφάλιση ζημιών και πρέπει να αντιμετωπίζεται με παρόμοιο τρόπο. Εάν ο εγγυητής είναι μέλος της γενικής κυβέρνησης και θέτει σκόπιμα τα τέλη κάτω από το επίπεδο των αναμενόμενων αθετήσεων, πρέπει να καταλογιστεί επιδότηση στους κατόχους της εγγύησης. Η τρίτη κατηγορία εγγυήσεων, που περιγράφεται ως εφάπαξ εγγυήσεις, αποτελείται από εκείνες όπου ο κίνδυνος είναι τόσο ιδιαίτερος που δεν είναι δυνατόν για την πιθανότητα να κληθεί να εκτιμηθεί με οποιοδήποτε βαθμό ακρίβειας. Στις περισσότερες περιπτώσεις, η χορήγηση εφάπαξ εγγύησης θεωρείται ενδεχόμενη και δεν καταχωρείται ως χρηματοοικονομική υποχρέωση. Η αρχική συζήτηση αφορούσε τις εγγυήσεις δανείων, αλλά η επέκταση των τυποποιημένων εγγυήσεων σε άλλα χρηματοοικονομικά μέσα στα τέλη του 2008 πρότεινε τη γενίκευση αυτής της μεταχείρισης. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 αντιμετώπισε τις εγγυήσεις ως ενδεχόμενες υποχρεώσεις και ως εκ τούτου δεν είχε κανένα ιστορικό για την ύπαρξη της εγγύησης μέχρι να ενεργοποιηθεί. Επιπλέον, δεν παρείχε ρητή καθοδήγηση για την επεξεργασία ροών που προέκυψαν κατά την ενεργοποίηση.

- *Η εκπόνηση της επεξεργασίας χρεογράφων που συνδέονται με δείκτες.*

Το ζήτημα αφορά την περίπτωση κατά την οποία το κουπόνι ή οι πληρωμές κεφαλαίου, ή και τα δύο, πληρωτέα σε τίτλους όπως ομόλογα καθορίζονται από

δείκτες που έχουν συμφωνηθεί από τα μέρη, αλλά οι τιμές των δεικτών δεν είναι γνωστές κατά τη σύναψη της συμφωνίας. Σύμφωνα με μια τέτοια ρύθμιση, το ποσό της αύξησης της αξίας της ασφάλειας που πρέπει να αντιμετωπίζεται ως τόκος δεν μπορεί να είναι γνωστό κατά τη στιγμή της έκδοσης. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 συνιστά δύο προσεγγίσεις για τον προσδιορισμό των τόκων που συγκεντρώνονται σε κάθε λογιστική περίοδο. Όταν τα κουπόνια συνδέονται με έναν ευρύ ευρετήριο, τα πλήρη ποσά που καταβάλλονται ως κουπόνια, μετά την ευρετηρίαση, συγκεντρώνονται ως τόκοι. Όταν η αξία του κεφαλαίου συνδέεται με δείκτη, η διαφορά μεταξύ της τελικής τιμής εξαγοράς και της τιμής έκδοσης αντιμετωπίζεται ως τόκος που προκύπτει κατά τη διάρκεια ζωής του μέσου. Εάν ο σύνδεσμος είναι προς ένα στενό δείκτη, τα δεδουλευμένα επιτόκια καθορίζονται με τον καθορισμό του ποσοστού με τον οποίο συγκεντρώνονται οι τόκοι κατά τη στιγμή της έκδοσης. Οποιαδήποτε απόκλιση του δείκτη από την αναμενόμενη διαδρομή αντιμετωπίζεται ως κέρδος ή ζημία διακράτησης. Επειδή το επιτόκιο διευθετείται τη στιγμή που εκδίδεται η εγγύηση, τα κέρδη και οι ζημίες διακράτησης δεν θα ακυρωθούν κανονικά κατά τη διάρκεια ζωής του μέσου. Στο Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993, η καθοδήγηση σχετικά με τον τρόπο καταγραφής των συναλλαγών που σχετίζονταν με χρεωστικούς τίτλους δεν ήταν ακριβής.

- *Η μεταχείριση των χρεωστικών τίτλων που αναπροσαρμόζονται σε αναθεωρημένο ξένο νόμισμα .*

Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 συνιστά τα χρεωστικά μέσα με πληρωμές κεφαλαίου και κουπονιών να είναι ευρετηριασμένα σε ξένο νόμισμα να ταξινομούνται και να αντιμετωπίζονται σαν να είναι το μέσο σε αυτό το ξένο νόμισμα. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 συνιστούσε ότι, στην περίπτωση χρεωστικών τίτλων σε ξένο νόμισμα, οι μεταβολές στην αξία του κεφαλαίου σε όρους εγχώριου νομίσματος που προκύπτουν από μεταβολές της συναλλαγματικής ισοτιμίας πρέπει να αντιμετωπίζονται ως κέρδη διακράτησης (μη συναλλαγές). Ωστόσο, στην περίπτωση χρεωστικών τίτλων που έχουν καταχωριστεί σε ξένο νόμισμα, αυτές οι αλλαγές αντιμετωπίζονται ως τόκοι (συναλλαγές). Η σύσταση του Συστήματος Εθνικών Λογαριασμών του 2008 αφαιρεί την ανωμαλία με την επεξεργασία οργάνων που έχουν πανομοιότυπα οικονομικά ισοδύναμα χαρακτηριστικά.

- *Η ευελιξία στην αποτίμηση των μη εισηγμένων ιδίων κεφαλαίων.*

Δεν είναι όλα τα ίδια κεφάλαια εισηγμένα στα χρηματιστήρια. Αυτή η κατάσταση προκύπτει συχνά για επιχειρήσεις άμεσων επενδύσεων, ιδιωτικών κεφαλαίων, ιδίων κεφαλαίων σε μη εισηγμένες και καταργούμενες εταιρείες,

εισηγμένες αλλά μη ρευστές εταιρείες, κοινοπραξίες και ανεξάρτητες εταιρίες. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 παρέχει οδηγίες για εναλλακτικές επιλογές αποτίμησης αυτών των ιδίων κεφαλαίων. Μερικές από τις εναλλακτικές προτεινόμενες επιλογές είναι η πρόσφατη τιμή συναλλαγής, η καθαρή αξία ενεργητικού, η παρούσα αξία ή οι λόγοι τιμής προς κέρδη, οι λογιστικές αξίες που αναφέρθηκαν από επιχειρήσεις με προσαρμογές μακροεπίπεδου από τον στατιστικό μεταγλωττιστή, τα ίδια κεφάλαια στη λογιστική αξία και η κατανομή της παγκόσμιας αξίας.

Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 έδινε περιορισμένη καθοδήγηση σχετικά με τον τρόπο αποτίμησης των μη εισηγμένων μετοχών. Συνιστούσε ότι η αξία των μετοχών σε εταιρείες που δεν διαπραγματεύονται σε χρηματιστήρια ή διαπραγματεύονται με άλλο τρόπο τακτικά πρέπει να εκτιμούνται χρησιμοποιώντας τις τιμές των εισηγμένων μετοχών που είναι συγκρίσιμες στα κέρδη και στην ιστορία των μερισμάτων και τις προοπτικές, προσαρμόζοντας προς τα κάτω, εάν είναι απαραίτητο, για να κατώτερη εμπορευσιμότητα ή ρευστότητα μη εισηγμένων μετοχών.

- *Οι μη κατανεμημένοι λογαριασμοί χρυσού που αντιμετωπίζονται ως χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις.*

Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 συνιστά οι λογαριασμοί χρυσού που δεν έχουν κατανεμηθεί να αντιμετωπίζονται ως χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις και να ταξινομούνται ως καταθέσεις σε ξένο νόμισμα, εάν αυτές οι καταθέσεις σε χρυσό διατηρούνται από μη μόνιμους κατοίκους μιας περιοχής. Ο ορισμός του νομισματικού χρυσού άλλαξε στο Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 προκειμένου να ευθυγραμμιστεί με το Εγχειρίδιο Ισοζυγίου Πληρωμών (BPM6). Η αλλαγή απορρέει από την αναγνώριση των κατανεμημένων και μη κατανεμημένων λογαριασμών χρυσού, σύμφωνα με τους οποίους ο εκχωρημένος λογαριασμός χρυσού παρέχει τίτλο στον φυσικό χρυσό και ο λογαριασμός μη κατανεμημένου χρυσού είναι μια κατάθεση σε χρυσό. Το τελευταίο αντιμετωπίζεται ως ξένο νόμισμα εάν διατηρείται από μη μόνιμους κατοίκους μιας περιοχής. Ο ράβδος χρυσού (δηλαδή, νομίσματα, πλινθώματα ή ράβδοι με ελάχιστη καθαρότητα) είναι το μόνο χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο που αναγνωρίζεται χωρίς αντίστοιχη υποχρέωση όταν διατηρείται ως αποθεματικό περιουσιακό στοιχείο από τις νομισματικές αρχές. Ο νομισματικός χρυσός ορίζεται ως χρυσός στον οποίο οι νομισματικές αρχές (ή άλλοι που υπόκεινται στον αποτελεσματικό έλεγχο των νομισματικών αρχών) έχουν τίτλο και διατηρούνται ως αποθεματικό περιουσιακό στοιχείο και περιλαμβάνουν ράβδο χρυσού και λογαριασμούς που περιέχουν χρυσό που δεν έχουν κατανεμηθεί σε μη μόνιμους κατοίκους μιας περιοχής. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 δεν ανέφερε κατανεμημένους ή μη κατανεμημένους λογαριασμούς πολύτιμων μετάλλων.

- *Η αναγνώριση της ευθύνης σε ειδικά δικαιώματα.*

Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 συνιστά να αντιμετωπίζονται τα ειδικά δικαιώματα (SDR) που εκδίδονται από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ως περιουσιακά στοιχεία της χώρας που κατέχει το ειδικό δικαίωμα και μια αξίωση για τους συμμετέχοντες στο πρόγραμμα συλλογικά. Επιπλέον, συνίσταται η καταχώριση και η ακύρωση των ειδικών δικαιωμάτων να καταγράφονται ως συναλλαγές. Οι πτυχές του ενεργητικού και της υποχρέωσης των ειδικών δικαιωμάτων πρέπει να καταγράφονται ξεχωριστά. Ως αποτέλεσμα της αλλαγής επεξεργασίας των ειδικών δικαιωμάτων, συνιστά ο χρυσός και τα ειδικά δικαιώματα να εμφανίζονται ως ξεχωριστά υπομνήματα. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 ταξινόμησε τα ειδικά δικαιώματα ως περιουσιακά στοιχεία χωρίς αντίστοιχες υποχρεώσεις.

- *Η διάκριση μεταξύ καταθέσεων και δανείων.*

Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 συνεχίζει να κάνει διάκριση μεταξύ δανείων και καταθέσεων. Προκειμένου να αποφευχθεί η ασάφεια μεταξύ δανείων και καταθέσεων όταν και τα δύο μέρη της συναλλαγής πραγματοποιούνται σε τράπεζες, εισάγει μια κατηγορία όπου ονομάζεται «διατραπεζικές θέσεις».

- *Τα τέλη που καταβάλλονται για δανεισμό τίτλων και δάνεια χρυσού.*

Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 συνιστά ότι όλες οι προμήθειες που καταβάλλονται στους ιδιοκτήτες τίτλων που χρησιμοποιούνται για δανεισμό χρεογράφων και στους ιδιοκτήτες χρυσού που χρησιμοποιούνται για δάνεια χρυσού (είτε από κατανεμημένους είτε μη κατανεμημένους λογαριασμούς χρυσού) πρέπει να καταγράφονται βάσει σύμβασης ως τόκοι. Οι τόκοι ενδέχεται να έχουν ένα στοιχείο της μεθόδου υπολογισμού των υπηρεσιών χρηματοοικονομικής διαμεσολάβησης που μετρήθηκαν έμμεσα (FISIM), που προσδιορίζεται ξεχωριστά, εάν η μονάδα που παρέχει το δάνειο έχει χαρακτηριστεί ως χρηματοπιστωτικό ίδρυμα. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 δεν παρείχε καθοδήγηση σχετικά με το ζήτημα των καταβλητέων τελών για τον δανεισμό τίτλων και τα δάνεια χρυσού.

- *Η διάκριση μεταξύ χρηματοδοτικής και λειτουργικής μίσθωσης με βάση την οικονομική ιδιοκτησία.*

Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 παρουσιάζει μια επισκόπηση που καθορίζει τις αρχές της κατάλληλης αντιμετώπισης των μισθώσεων και αδειών. Αναγνωρίζει τη διάκριση μεταξύ λειτουργικής και χρηματοοικονομικής μίσθωσης ανάλογα με το αν ο μισθωτής θεωρείται ως ο οικονομικός ιδιοκτήτης του περιουσιακού στοιχείου ή όχι. Η διάκριση μεταξύ λειτουργικής και χρηματοοικονομικής μίσθωσης στο Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 ερμηνεύθηκε ότι βασίζεται απλώς στη διάρκεια της μίσθωσης.

- *Οι αλλαγές στις συστάσεις για την καταγραφή συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων.*

Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 αναγνωρίζει ότι τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που σχετίζονται με την απασχόληση είναι συμβατικές υποχρεώσεις, οι οποίες αναμένεται ή είναι πιθανό να εκτελεστούν. Πρέπει να αναγνωρίζονται ως υποχρεώσεις έναντι των νοικοκυριών, ανεξάρτητα από το εάν υπάρχουν τα απαραίτητα περιουσιακά στοιχεία σε διαχωρισμένα συστήματα ή όχι.

Ωστόσο, για τις συντάξεις που παρέχονται από την κυβέρνηση μέσω κοινωνικής ασφάλισης, οι χώρες έχουν κάποια ευελιξία να αποκλίνουν από αυτήν τη διαδικασία στο σύνολο των τυπικών πινάκων. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι ο διαχωρισμός μεταξύ των συντάξεων που παρέχονται από την κοινωνική ασφάλιση και των άλλων συστημάτων που σχετίζονται με την απασχόληση ποικίλλει σημαντικά από χώρα σε χώρα. Ωστόσο, το πλήρες φάσμα των πληροφοριών που απαιτούνται για μια ολοκληρωμένη ανάλυση των συντάξεων πρέπει να παρέχεται σε έναν συμπληρωματικό πίνακα που να δείχνει τις υποχρεώσεις και τις συναφείς ροές όλων των ιδιωτικών και κυβερνητικών συνταξιοδοτικών συστημάτων, είτε χρηματοδοτούνται είτε δεν χρηματοδοτούνται και συμπεριλαμβανομένης της κοινωνικής ασφάλισης.

Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 δήλωσε ότι οι πραγματικές κοινωνικές εισφορές από τον εργοδότη και τον εργαζόμενο σε μια περίοδο πρέπει να είναι το ποσό που πραγματικά καταβάλλεται σε ένα συνταξιοδοτικό ταμείο. Για ένα πρόγραμμα καθορισμένων εισφορών, αυτό είναι σωστό και πλήρες, δεδομένου ότι η τελική πληρωμή εξαρτάται μόνο από τα ποσά που διατίθενται σε ένα συνταξιοδοτικό ταμείο. Ωστόσο, για ένα σύστημα καθορισμένων παροχών, δεν υπάρχει καμία εγγύηση ότι τα ποσά που προορίζονται θα αντιστοιχούν ακριβώς στην ευθύνη του εργοδότη για τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα του εργαζομένου. Ανάλογα με τη σχέση μεταξύ του ταμείου και του εργοδότη, οποιαδήποτε υπέρβαση των υποχρεώσεων έναντι των διαθέσιμων περιουσιακών στοιχείων μπορεί να αντιπροσωπεύει

απαίτηση του συνταξιοδοτικού ταμείου στον εργοδότη (και τυχόν υπέρβαση των περιουσιακών στοιχείων έναντι των υποχρεώσεων που ο εργοδότης διεκδικεί στο συνταξιοδοτικό ταμείο). Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 αναγνωρίζει ότι υπάρχει κόστος διαχείρισης οποιουδήποτε συνταξιοδοτικού συστήματος, συμπεριλαμβανομένων μη αυτόνομων και μη χρηματοδοτούμενων συστημάτων. Κατ' αρχήν, θα πρέπει να υπάρχει αξία του προϊόντος του συνταξιοδοτικού ταμείου. Αυτό θα καθοριστεί με βάση το άθροισμα των δαπανών και, κατά σύμβαση, θεωρείται ότι πληρώνεται από τους εργαζομένους που κατέχουν τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 2008 συνιστά ότι όταν μια υποχρέωση καταβολής συντάξεων μεταβιβάζεται από τη μία μονάδα στην άλλη, αυτό πρέπει να καταγράφεται ως συναλλαγή στις συνταξιοδοτικές υποχρεώσεις, ακόμη και αν καμία μονάδα δεν έχει προηγουμένως καταγράψει τέτοιες υποχρεώσεις. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 αναγνώρισε τις συνταξιοδοτικές υποχρεώσεις στον ισολογισμό μόνο για χρηματοδοτούμενα «ιδιωτικά» συστήματα. Ως εκ τούτου, οι δραστηριότητες πολλών συνταξιοδοτικών συστημάτων, όπως η κοινωνική ασφάλιση και τα μη χρηματοδοτούμενα συστήματα εργοδοτών, δεν οδήγησαν στην αναγνώριση των χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων / υποχρεώσεων. Περαιτέρω, οι συνταξιοδοτικές υποχρεώσεις που αναγνωρίστηκαν, περιορίστηκαν στα διαθέσιμα κεφάλαια και δεν καθορίστηκαν από τις απαιτήσεις των υπαλλήλων και άλλων για τα συστήματα. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών του 1993 αντιμετώπισε τη δραστηριότητα των μη αυτόνομων συνταξιοδοτικών ταμείων και των μη χρηματοδοτούμενων (αναγνωριζόταν χωριστά).

2.1.5 Προδιαγραφές του πεδίου των συναλλαγών που αφορούν την κυβέρνηση και το δημόσιο τομέα.

- *Διευκρινίσεις σχετικά με το όριο μεταξύ των ιδιωτικών/δημόσιων/κυβερνητικών τομέων.*

Είναι αποδεκτό το γεγονός ότι οι εξουσίες, τα κίνητρα και οι λειτουργίες της κυβέρνησης ξεχωρίζουν από τους άλλους τομείς της οικονομίας, οργανώνοντας δραστηριότητες μέσω των διαφορετικών θεσμικών μονάδων. Το ΣΕΛ 2008 (SNA 2008) μας διευκρινίζει τη διαφορά μεταξύ της γενικής κυβέρνησης και δημόσιων εταιρειών. Ξεχωρίζει τις εννοιολογικές βάσεις για την κατανομή των θεσμικών μονάδων σε έναν από τους θεσμικούς τομείς και την εύρεση κυβερνητικών και άλλων δημόσιων μονάδων.

- *Εξέταση της επεξεργασίας των οργανισμών αναδιάρθρωσης.*

Αρκετές δημόσιες μονάδες εμπλέκονται στην αναδιάρθρωση εταιρειών που ενδέχεται να ελέγχονται από την κυβέρνηση ή όχι. Δύο παραδείγματα δημόσιων οργανισμών αναδιάρθρωσης είναι η αναδιοργάνωση του δημόσιου τομέα και της έμμεσης διαχείρισης των ιδιωτικοποιήσεων και τα απομειωμένα περιουσιακά στοιχεία , ιδίως στο πλαίσιο της τραπεζικής ή χρηματοπιστωτικής κρίσης. Το ΣΕΛ 2008 παρείχε οδηγίες για την αντιμετώπιση των οργανισμών αναδιάρθρωσης σε σχέση με το ΣΕΛ 1993 που δεν παρείχε.

- *Διευκρίνιση στην αντιμετώπιση των αδειών που εκδόθηκαν από την κυβέρνηση.*

Το ΣΕΛ του 2008 σύστησε πως μια άδεια που εκδίδεται από την κυβέρνηση δεν περιέχει την χρήση ενός υποκείμενου κρατικού περιουσιακού στοιχείου και έτσι η πληρωμή για την άδεια είναι φόρος. Αν η άδεια είναι νομικά και πρακτικά μεταβιβάσιμη σε τρίτο μέρος, τότε αναπτύσσει τα χαρακτηριστικά ενός περιουσιακού στοιχείου και διακρίνεται ως περιουσιακό στοιχείο στην κατηγορία συμβάσεων, μισθώσεων και αδειών. Επίσης όταν η άδεια έχει την πιθανότητα να χρησιμοποιήσει έναν φυσικό πόρο (συμπεριλαμβανομένων των φυσικών πόρων που χαρακτηρίζεται ως περιουσιακά στοιχεία , τους οποίους η κυβέρνηση εξετάζει για λογαριασμό της κοινότητας ), οι πληρωμές για την άδεια αποκρούονται ως απόκτηση ενός περιουσιακού στοιχείου στην κατηγορία συμβάσεων, μισθώσεων ή ως πληρωμή ενοικίου.

- *Οι εξαιρετικές πληρωμές από δημόσιες εταιρείες που πρέπει να καταγράφονται ως αναλήψεις από ίδια κεφάλαια.*

Το ΣΕΛ του 2008 προτείνει να καταγράφονται οι έκτακτες πληρωμές από δημόσιες εταιρείες ως αναλήψεις από ίδια κεφάλαια όταν εκτελούνται από συσσωρευμένα αποθεματικά ή πωλήσεις περιουσιακού στοιχείου. Οι τακτικές διανομές από το επιχειρηματικό εισόδημα εταιρειών είναι αυτές που εισάγονται ως μερίσματα. Η καθοδήγηση του ΣΕΛ 1993 σχετικά για τις εταιρείες και τις οιονεί εταιρείες είναι διαφορετική , αφού οι εξαιρετικές πληρωμές από δημόσια εταιρεία σημειώθηκαν ως κανονικές πληρωμές μερισμάτων ενώ σχεδόν όμοιες πληρωμές από δημόσιες οιονεί εταιρείες σημειώθηκαν και καταγράφηκαν ως αναλήψεις από ίδια κεφάλαια.

- *Οι έκτακτες πληρωμές από την κυβέρνηση σε δημόσιες οιονεί εταιρείες θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως μεταβιβάσεις κεφαλαίου.*

Το ΣΕΛ του 2008 προτείνει εξαιρετικές πληρωμές από την κυβέρνηση εως τις δημόσιες οιονεί εταιρείες για την κάλυψη των συσσωρευμένων ζημιών που θα πρέπει να επιλύονται ως μεταβιβάσεις κεφαλαίου , όπως και για τις δημόσιες επιχειρήσεις. Παρόλα αυτά οι εξαιρετικές πληρωμές από την κυβέρνηση στις δημόσιες εταιρείες και στις δημόσιες οιονεί εταιρείες θα πρέπει να αποτυπώνονται ως προσθήκες στα ίδια κεφάλαια, όταν γίνονται με ακριβή εμπορική πτυχή , η οποία αντηχεί σε μία αυθεντική πιθανότητα για επανάληψη με την μορφή εισοδήματος από ακίνητα. Το 1993 το ΣΕΛ κατέγραψε εξαιρετικές πληρωμές από την κυβέρνηση σε δημόσιες εταιρείες ως μεταβιβάσεις κεφαλαίου και τις εξαιρετικές πληρωμές από την κυβέρνηση σε δημόσιες οιονεί εταιρείες ως προσθήκες στα ίδια κεφάλαια.

- *Αυξημένη καταγραφή φόρων.*

Το 2008 το ΣΕΛ επιβεβαιώνει τη δεδουλευμένη βάση καταγραφής των φόρων. Δίνει την άδεια της ευελιξίας με δύο τρόπους για να διασφαλιστεί πως οι μη εισπρακτέοι φόροι δεν θα εμφανίζονται ως συσσωρευμένοι. Ο πρώτος σχετίζεται με τους φόρους του εισοδήματος που πρέπει να καταγράφονται μόνο όταν η φορολογική υποχρέωση αποτιμάται με βεβαιότητα και όχι όταν το εισόδημα κερδίζεται. Ο δεύτερος σημειώνεται για τους φόρους που προέρχονται από δραστηριότητες στην «παράλληλη» οικονομία , όταν ο χρόνος του φορολογικού γεγονότος είναι άγνωστος. Στην συγκεκριμένη θέση ο χρόνος εγγραφής είναι ο χρόνος αξιολόγησης. Το 2008 το ΣΕΛ διαθέτει καθοδήγηση σχετικά με το ύψος των φόρων που συλλέγονται . Τέλος δεν τοποθετείται φόρος που είναι απίθανο να εισπραχθεί.

- *Πιστώσεις φόρου.*

Οι φορολογικές πιστώσεις αναφέρονται στην φορολογική ελάφρυνση μειώνοντας την φορολογική υποχρέωση του δικαιούχου. Μερικές πιστώσεις φόρου είναι πληρωτέες δηλαδή η υπέρβαση της φορολογικής υποχρέωσης καταβάλλεται στον δικαιούχο. Άλλες επιδοτήσεις ή κοινωνικές παροχές χρησιμοποιούνται μέσω των φορολογικών συστημάτων πληρωμών με το σύστημα είσπραξης φόρων αυξάνεται. Το 2008 το ΣΕΛ προτείνει να συμπεριλαμβάνονται οι πληρωτέες πιστώσεις σε ακαθάριστη βάση σε αντίθεση με τις συστάσεις του GFSM 2001 και των στατιστικών εσόδων. Η παρουσίαση παροτρύνει την παραγωγή φορολογικών πιστώσεων σε καθαρή βάση. Το 1993 το ΣΕΛ δεν έδωσε οδηγίες για την διαχείριση των πιστώσεων φόρου.

- *Διευκρίνιση της μεταχείρισης κυριότητας παγίων που δημιουργούνται μέσω συμπράξεων δημόσιου – ιδιωτικού τομέα.*

Οι συμπράξεις του δημόσιου – ιδιωτικού τομέα (ΣΔΙΤ) είναι μακροπρόθεσμες συμβάσεις των δύο μονάδων μεταξύ των οποίων μια ιδιωτική μονάδα αποκτά ή χτίζει ένα περιουσιακό στοιχείο ή ένα σύνολο περιουσιακών στοιχείων το οποίο το χρησιμοποιεί για μία περίοδο και έπειτα “υποτάσσει” το περιουσιακό στοιχείο σε μία μονάδα του δημόσιου τομέα. Παρόμοιες συμφωνίες είναι μεταξύ ιδιωτικής επιχείρησης και κυβέρνησης ή δημόσιας εταιρείας ως συμβαλλόμενο μέρος ή του ιδιωτικού ΝΠΙ. Το 2008 το ΣΕΛ παρέχει καθοδήγηση ιδίως με τις πτυχές που πρέπει να προσδιοριστούν εάν ο ιδιωτικός ή ο δημόσιος έταίρος είναι ο οικονομικός (σε αντίθεση με το νόμιμο) κάτοχο των περιουσιακών στοιχείων. Το ΣΕΛ 1993 δεν έδωσε εντολές για την θεραπεία της σύμπραξης δημόσιου – ιδιωτικού τομέα.

- *Οι φόροι στα κέρδη δια κράτησης που εξακολουθούν να εμφανίζονται ως τρέχοντες φόροι εισοδήματος και πλούτου.*

Το 2008 το ΣΕΛ προτείνει να επιβληθούν φόροι εισοδήματος και πλούτου παρόλο που η φορολογική βάση (η πραγματοποιηθείσα κατοχή κερδών) δεν τοποθετείται στον ορισμό του ΣΕΛ του εισοδήματος. Συνιστά όπου είναι εφικτό να προβάλλεται ως ξεχωριστή κατηγορία.

2.1.6. Εναρμόνιση μεταξύ εννοιών και ταξινομήσεων των ΣΕΛ και του Εγχειριδίου Ισοζύγιο Πληρωμών (BPM6).

- *Κέντρο κυριαρχικού οικονομικού ενδιαφέροντος ως βασικό κριτήριο για τον ορισμό της μονάδας κατοικίας.*

Με την παγκοσμιοποίηση ένας αυξανόμενος αριθμός θεσμικών μονάδων συνδέονται με δύο ή περισσότερες οικονομίες. Το 2008 το ΣΕΛ και το BPM6 εφαρμόζουν την έννοια του «κέντρου του κυρίαρχου οικονομικού ενδιαφέροντος», ως το κυριότερο κριτήριο για την διευκρίνιση εάν μια οντότητα είναι κάτοικος ή όχι σε μια οικονομική επικράτεια. Το ΣΕΛ το 1993 συνέστησε το κέντρο του οικονομικού ενδιαφέροντος ως βασική προϋπόθεση για την έννοια της κατοικίας σε θεσμικές μονάδες χωρίς να διευκρινίσει τη μεταχείριση της κατοικίας ατόμων με περισσότερες διεθνείς κατοικίες όπου μπορούν να μείνουν για ένα σύντομο χρονικό διάστημα.

- *Άτομα που άλλαξαν κατοικία .*

Το 2008 το ΣΕΛ επιβεβαιώνει ότι τα άτομα που αλλάζουν χώρο διαμονής δεν υφίσταται κάποια αλλαγή ιδιοκτησίας των μη χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων και τις υποχρεώσεις από τους ίδιους. Το μόνο που χρειάζεται είναι η επαναταξινόμηση του στην σωστή χώρα διαμονής ως κάτοχος των οικονομικών αντικειμένων. Οι αλλαγές χρειάζεται να καταγράφονται στις άλλες αλλαγές του λογαριασμού όγκου περιουσιακών στοιχείων και όχι ως μεταβιβάσεις κεφαλαίου. Το 1993 το ΣΕΛ δεν προσδιόρισε συγκεκριμένες οδηγίες για την αντιμετώπιση των ροών αγαθών και μεταβολών των χρηματοοικονομικών λογαριασμών ως απόρροια αλλαγής κατοικίας ατόμων.

- *Τα εμπορεύματα που αποστέλλονται στο εξωτερικό για επεξεργασία καταγράφονται με βάση την αλλαγή ιδιοκτησίας.*

Το ΣΕΛ του 2008 προτείνει τις εισαγωγές και τις εξαγωγές ως αυστηρή καταγραφή αλλαγής ιδιοκτησίας . Δηλαδή οι ροές αγαθών μεταξύ της χώρας στην οποία ανήκουν και της χώρας που παρέχει υπηρεσίες μεταποίησης δεν πρέπει να καταγράφονται ως εισαγωγές και εξαγωγές αγαθών. Αντιθέτως το τέλος που καταβάλλεται στην μονάδα επεξεργασίας πρέπει να καταγράφεται ως εισαγωγή υπηρεσιών επεξεργασίας από την χώρα που διαθέτει τα αγαθά, και εξαγωγή μεταποίησης υπηρεσιών ως χώρα που το παρέχει . Η ίδια θεραπεία προτείνεται για την καταγραφή των αγαθών μιας εγκατάστασης που αποστέλλονται για επεξεργασία σε άλλη ίδρυση της ίδιας επιχείρησης εντός της ίδιας οικονομίας όταν δεν λαμβάνει το ίδρυμα υποδοχής σχετικά με την ευθύνη για τις συνέπειες της παραγωγικής διαδικασίας .Η έξοδος της εγκατάστασης παραλαμβάνει αγαθά παρέχοντας υπηρεσίες επεξεργασίας . Το 1993 το ΣΕΛ αντικρούοντας προϊόντα που στάλθηκαν στο εξωτερικό για επεξεργασία επέστρεψαν στην χώρα , όπου στάλθηκαν ως μια αποτελεσματική αλλαγή ιδιοκτησίας .Τα εμπορεύματα έτσι καταγράφηκαν σε εξαγωγές όταν έφυγαν από την πρώτη χώρα και έπειτα καταγράφηκαν ξανά στις εισαγωγές όταν επέστρεψαν στην χώρα. Η χώρα που φέρνει εις πέρας την επεξεργασία αποδείχθηκε ότι παράγει προϊόντα που ήταν καταγεγραμμένα στην ολοκληρωμένη τιμή τους παρόλο που ο επεξεργαστής δεν έπρεπε να πληρώσει για την αξία των εμπορευμάτων κατά την είσοδο.

- *Η εμπορία .*

Η εμπορία ορίζεται ως η αγορά ενός αγαθού από έναν κάτοικο (της οικονομικής κατάρτισης) από μη κάτοικο και η επακολούθηση μεταπώλησης ενός αγαθού σε άλλο μη κάτοικο, χωρίς να εισέλθει στην εμπορική οικονομία. Το 2008 το ΣΕΛ προτείνει την παροχή αγαθών από παγκοσμίως κατασκευαστές, χονδρέμπορους και έμπορους λιανικής και οι προϋποθέσεις διαπραγμάτευσης εμπορευμάτων συμπεριλαμβάνονται στα εμπορεύματα, όπου καταγράφονται στην απόκτηση ως αρνητικές εξαγωγές και στην διάθεση ως θετικές εξαγωγές. Η διαφορά των δύο εμφανίζεται στις εξαγωγές αγαθών αλλά παρουσιάζεται ως παραγωγή μιας υπηρεσίας στην οικονομία του εμπόρου σχετικά με τα εμπορικά περιθώρια που εκτελούνται στο εγχώριο εμπόριο εμπορεύματα. Στην περίπτωση αγοράς αγαθών σε μια περίοδο δεν απορρίπτονται έως την επόμενη περίοδο. Θα πρέπει να εμφανίζονται και στις αλλαγές στα αποθέματα του εμπόρου παρόλο που εκτελούνται στο εξωτερικό. Το ΣΕΛ του 1993 δεν χρησιμοποίησε οδηγίες για την θεραπεία του εμπόρου.

Τα χαρακτηριστικά του Ευρωπαϊκού Συστήματος Λογαριασμών

### *2.2.1 Έρευνα και ανάπτυξη που αναγνωρίζεται σχηματισμός κεφαλαίου*

- Στο ΕΣΛ 1995 ορισμένα άυλα περιουσιακά στοιχεία εμφανίστηκαν ως παραχθέντα πάγια και άλλα ως μη παραχθέντα περιουσιακά στοιχεία. Στο ΕΣΛ 2010 τα παραχθέντα άυλα πάγια περιουσιακά στοιχεία εισάγονται ως προϊόντα πνευματικής ιδιοκτησίας. Το ΕΣΛ 1995 εμφάνισε ως άυλα πάγια περιουσιακά στοιχεία στην εξερεύνηση ορυκτών, το λογισμικό ηλεκτρονικών υπολογιστών, τα ψυχαγωγικά, λογοτεχνικά και καλλιτεχνικά προϊόντα κλπ. Το ΕΣΛ 2010 λαμβάνοντας υπόψιν τα αποτελέσματα της έρευνας και ανάπτυξης ως πνευματική ιδιοκτησία με τίτλο των παραχθέντων περιουσιακών στοιχείων, αύξησε το όριο των περιουσιακών στοιχείων. Έτσι οι οντότητες με το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας αποτελούν μια κατηγορία των μη παραχθέντων περιουσιακών στοιχείων στο ΕΣΛ 1995 όπως και στο ΣΕΛ 1993. Οι πατενταρισμένες καταχωρήσεις είναι απόρροια της Έρευνας και Ανάπτυξης με τον τίτλο των προϊόντων πνευματικής ιδιοκτησίας. Στο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας (η προστασία) δεν παράγεται αλλά αποδεικνύεται από νομικές λογιστικές ενέργειες του ΕΣΛ 1995. Το ΕΣΛ 2010 αναφέρει τις δαπάνες για την Έκ Α που αγοράστηκαν ως λογαριασμό σταθερής επένδυσης και την απόσβεση των περιουσιακών στοιχείων ως κατανάλωση παγίου κεφαλαίου. Οι δαπάνες της Έκ Α προστατεύονται μέσω διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας ή ελεύθερα από το κοινό. Η αναγνωρισμένη παραγωγή καθώς και τα περιουσιακά στοιχεία διαθέτουν μια δυσκολία στην μέτρηση τους, δηλαδή η παραγωγή της Έκ Α ισούται με την αξία των προεξοφλημένων μελλοντικών οφελών που λαμβάνει μια εταιρεία από την Έκ Α. Η αύξηση ορίου των περιουσιακών στοιχείων ως παραχθέντα πάγια θα ανασκουμπώσει τους εθνικούς λογαριασμούς. Στο ΕΣΛ 1995 η Έκ Α

επιλύεται ως βοηθητική δραστηριότητα στην κύρια παραγωγή μιας επιχείρησης. Στο ΕΣΛ 2010 επιλύεται ως έξοδο από μόνη της. Η συγκεκριμένη παραγωγή περιέχει προϊόντα πνευματικής ιδιοκτησίας, τα οποία αναφέρονται ως περιουσιακά στοιχεία τα οποία εξαντλούνται κατά την οικονομική τους ζωή. Έτσι δεν βασίζεται κάπου η χρήση περιουσιακών στοιχείων στην διάρκεια ζωής τους σε ακαθάριστα βασικά μέτρα και ορίζονται βασικά μετά το ΑΕγχΠ, ΑΕΕ, ΑΕΠΚ, ΑΕΔΕ, στο ΕΣΛ 2010 σε σχέση με το ΕΣΛ 1995. Στο ΕΣΛ 2010 η κεφαλαιοποίηση της Έκ Ά στους λογαριασμούς διαφέρει για έναν παραγωγό της αγοράς με αυτόν που δεν εμπορεύεται. Η αγορασμένη Έκ Ά χρησιμοποιείται στο τελικό προϊόν και η αξία δηλώνεται ως περιουσιακό στοιχείο. Απομακρύνοντας έτσι τον διπλό υπολογισμό της αγορασμένης Έκ Ά. Παράγεται για ίδιο λογαριασμό από παραγωγό της αγοράς έτσι η παραγωγή αυξάνεται, η έξοδος για τελική χρήση αναφέρεται και η προστιθέμενη αξία αυξάνεται προς το ποσό δαπανών Έκ Ά και της προσαύξησης. Στις δαπάνες ο ακαθάριστος σχηματισμός πάγιου κεφαλαίου αυξάνεται κατά το ποσό των δαπανών Έκ Ά. Στα εισοδήματα το ακαθάριστο λειτουργικό πλεόνασμα αυξάνεται κατά το ποσό του κόστους της Έκ Ά. Έτσι το ΑΕΠ και το ΑΕΕ αυξάνονται. Ο παραγωγός αγοράς που αγοράζει την Έκ Ά στις αγορές αλλάζει από ενδιάμεση ανάλωση του ΕΣΛ 1995 σε ακαθάριστο πάγιο κεφάλαιο ΕΣΛ 2010. Η Έκ Ά από παραγωγό που δεν εμπορεύεται η συνολική παραγωγή ως προς το άθροισμα του κόστους μένει η ίδια στο έτος Απόδοσης Έκ Ά. Στις δαπάνες που παράγεται για ίδιο λογαριασμό το ΕΣΛ 1995 παρέχει το κόστος και καταχωρεί ως μέρος μη εμπορικής παραγωγής και τελικής καταναλωτικής δαπάνης. Στο ΕΣΛ 2010 οι δραστηριότητες της Έκ Ά αναγράφονται ως έξοδα για ίδια τελική χρήση και οι δαπάνες ως επένδυση. Έτσι η παραγωγή εκτός αγοράς μειώνεται σε αντίθεση με την συνολική έξοδο και την προστιθέμενη αξία που παραμένουν αμετάβλητες. Όμως με το πέρασμα του χρόνου το ΑΕΠ και το ΑΕΕ αυξάνονται σε σχέση με το πόσο της ανάλωσης παγίου κεφαλαίου (κεφαλαιοποίηση Έκ Ά) με τα έτη μετά την επένδυση με το NDP να παραμένει αμετάβλητο. Στην συνέχεια στο ΕΣΛ 1995 η Έκ Ά που αγοράζεται από παραγωγό αλλά δε εμπορεύεται, καταγράφεται ως ενδιάμεση κατανάλωση δηλαδή μη εμπορεύσιμη παραγωγή και τελική καταναλωτική δαπάνη, ενώ στο ΕΣΛ 2010 καταχωρείται ως επένδυση, ενδιάμεση κατανάλωση, και μη εμπορεύσιμη παραγωγή. Το ΑΕΠ και το ΑΕΕ αυξάνονται ως προς το ποσό της ανάλωσης παγίου κεφαλαίου με το NDP να παραμένει αμετάβλητο.

### *2.2.2 Αποτίμηση της παραγωγής για τελική χρήση για τους παραγωγούς της αγοράς.*

Η παραγωγή για τελική χρήση συμπεριλαμβάνεται από αγαθά και υπηρεσίες για τον σχηματισμό κεφαλαίου από την ίδια θεσμική μονάδα. Στο ΕΣΛ 1995 και ΕΣΛ 2010 η παραγωγή για ίδια τελική χρήση υπολογίζεται στις κύριες τιμές παρόμοιων προϊόντων που πωλούνται στην αγορά δημιουργώντας έτσι καθαρό λειτουργικό πλεόνασμα ή μικτό εισόδημα για την συγκεκριμένη παραγωγή,

όπως οι υπηρεσίες ιδιοκατοικημένων κατοικιών. Στις περιπτώσεις, από την άλλη όπου οι κύριες τιμές παρόμοιων προϊόντων δεν είναι σε διαθεσιμότητα, τότε το προϊόν υπολογίζεται ως κόστος παραγωγής στο ΕΣΛ 1995 και ως κόστος παραγωγής συν τη προσαύξηση για καθαρό λειτουργικό πλεόνασμα ή μικτό εισόδημα στο ΕΣΛ 2010. Έτσι οι αλλαγές του ΕΣΛ 1995 σε σχέση με το ΕΣΛ 2010 ορίζονται ως εξής: 1) Στην προσέγγιση παραγωγής όπου η παραγωγή αυξάνεται έναντι της αξίας της προσαύξησης και της προστιθέμενης αξίας . 2) Στην προσέγγιση δαπανών όπου αυξάνεται η καταναλωτική δαπάνη-σχηματισμός κεφαλαίου σε σχέση με την τιμή της προσαύξησης . 3) Στην προσέγγιση εισοδήματος όπου το ακαθάριστο λειτουργικό πλεόνασμα – μικτό εισόδημα αυξάνεται σε σχέση με την αξία της προσαύξησης .

### *2.2.3 Ασφάλιση ζημιών – δαπανών , αξιώσεις λόγω καταστροφών και αντασφάλιση*

•Ο υπολογισμός της ασφαλιστικής παραγωγής όπως αναφέρεται στο ΕΣΛ 2010 αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι. Το ασφάλιστρο συμβόλαιο των ζημιών – η ασφαλιστική εταιρεία δέχεται ένα ασφάλιστρο από έναν πελάτη και το διαχειρίζεται εως όταν επιβληθεί αξίωση ή λήξη της διάρκειας ασφάλισης, επενδύοντας παράλληλα το ασφάλιστρο και το ακίνητο που προκύπτει καλύπτοντας έτσι τις απαιτήσεις. Μια ασφαλιστική εταιρεία ορίζει τα ασφάλιστρα έτσι ώστε το άθροισμα των ασφάλιστρων συν το εισόδημα από ακίνητα, να είναι λιγότερο από τις αναμενόμενες αξιώσεις δίνοντας περιθώριο. Έτσι προκύπτει το αποτέλεσμα μιας ασφαλιστικής δραστηριότητας, παρέχοντας αποδεκτή απόδοση από τους μετόχους. Το ΕΣΛ 2010 αναφέρει δύο τρόπους για τον υπολογισμό της παραγωγής με την ονομασία σε αυτήν ως «προσαρμοσμένες αξιώσεις». Η πρώτη αναφέρεται σε ένα παλιό μοντέλο των απαιτήσεων που οφείλονται στην εταιρεία, την μέθοδο προσδοκίας βασίζοντας στο επίπεδο των προσαρμοσμένων αξιώσεων. Η δεύτερη εκτελεί λογιστικές πληροφορίες, δηλαδή οι προσαρμοσμένες αξιώσεις λαμβάνονται ως πραγματικές απαιτήσεις συν τα κεφάλαια που παρέχονται για την κάλυψη απροσδόκητων μεγάλων απαιτήσεων. Οι δύο αυτοί μέθοδοι δεν οδηγούν σε ασταθείς και αρνητικές εκτιμήσεις της παραγωγής και δεν γίνονται δυνατές για την εκτίμηση προσαρμοσμένων αξιώσεων μόνο στην περίπτωση έλλειψης πληροφοριών. Σε αυτήν την περίπτωση καθιστά δυνατή η εκτίμηση της παραγωγής αυτή του αθροίσματος των δαπανών περιλαμβανομένου ενός κανονικού επιδόματος κερδών. Στο ΕΣΛ 1995 το μοναδικό μέτρο που περιγράφει είναι το απλό . Δηλαδή τα ασφάλιστρα που κερδήθηκαν και τα συμπληρώματα ασφαλιστρών μείον τις συνολικές οφειλές. Μια επιπλέον αλλαγή είναι η πληρωμή που πραγματοποιήθηκε για εξαιρετικές αξιώσεις που λειτούργησαν μετά από μια καταστροφή ως μεταφορά κεφαλαίου. Επίσης οι απαιτήσεις ως μεταβιβάσεις κεφαλαίου, είναι απόρροια της φύσης του σχετικού κινδύνου που συμπεριλαμβάνεται για το νοικοκυριό και άλλους τομείς, με σημαντικές επισκευές και ανακαινίσεις κατοικιών και άλλων κτιρίων, όπου η

καταγραφή της καταστροφής αναφέρεται ως αλλαγές στον όγκο των περιουσιακών στοιχείων. Η περιγραφή της αντασφάλισης από την άλλη είναι μεγάλη με το αποτέλεσμα της να διαφοροποιείται από το ΕΣΛ 2010 σε σύγκριση με το ΕΣΛ 1995. Οι συναλλαγές μεταξύ ασφαλιστικών επιχειρήσεων όπου η επιχείρηση χρησιμοποιεί ασφάλιση με συμβόλαιο, οι κάτοχοι αυτών μεταφέρουν κινδύνους που ενέχουν σε άλλες ασφαλιστικές επιχειρήσεις δημιουργώντας έτσι τον ορισμό της αντασφάλισης. Στην εγχώρια αντασφάλιση το σύνολο της παραγωγής του αντασφαλιστή αντιστοιχεί στο ενδιάμεσο της κατανάλωσης του άμεσου ασφαλιστή που κατέχει, την αντασφαλιστική πολιτική με αποτέλεσμα το ΑΕγχΠ να μην επηρεάζεται. Στο ΕΣΛ 1995 περιγράφει πως το αποτέλεσμα των ασφαλιστικών είναι το υπόλοιπο όλων των συναλλαγών μεταξύ αντασφαλιστών και ασφαλιστικών εταιρειών που αναζητούν αντασφάλιση. Δηλαδή ασφάλιστρα που έχουν αποκτηθεί καθαρά από προμήθειες που πληρώνονται μείον τις απαιτούμενες απαιτήσεις. Το ΕΣΛ 2010 προσδιορίζει πως το αποτέλεσμα της αντασφάλισης είναι ακριβώς το ίδιο ως άμεση ασφάλιση ζημιών ακόμη και αν αντασφαλίζεται η ασφάλιση ζωής. Δηλαδή κέρδη ασφαλιστρών καθαρά από προμήθειες πληρωτέων συν επιπλέον ασφάλιστρα προσαρμοσμένων αξιώσεων. Στον υπολογισμό των προσαρμοσμένων απαιτήσεων το ΑΕγχΠ και το ΑΕΕ θα αλλάξει κατά το ίδιο ποσό. Επομένως οι αλλαγές σχετικά με την αντασφάλιση στο ΕΣΛ 2010 είναι δύο:

- Οι πραγματικές αξιώσεις αλλάζουν σε προσαρμοσμένες αξιώσεις .

Η παραγωγή αυξάνεται με την εισαγωγή συμπληρωμάτων premium. Οι συνέπειες αυτών βέβαια στην συνέχεια ποικίλουν. Αρχικά η επιβάρυνση (έξοδος) της υπηρεσίας ασφάλισης ζημιών είναι λιγότερο ασταθής και η προστιθέμενη αξία λιγότερο αρνητική βάση του ΕΣΛ 2010. Στο ΕΣΛ 1995 οι πληρωμές για την χρέωση της υπηρεσίας από τους πελάτες, επηρεάζουν αρνητικά το χρηματικό ποσό που μεταφέρεται όταν γίνονται αξιώσεις. Στο ΕΣΛ 2010 η χρέωση υπηρεσίας υπολογίζεται στην διαχείριση των προσαρμοσμένων αξιώσεων διασφαλίζοντας έτσι το κόστος της υπηρεσίας με αποτέλεσμα την παραμονή της αντιπροσωπευτικής δραστηριότητας ασφάλισης εκτός ζωής για μεγάλο χρονικό διάστημα. Στην προσέγγιση παραγωγής η χρήση των προσαρμοσμένων αξιώσεων έναντι των πραγματικών ισχυρισμών μπορεί να αυξηθεί ή να μειωθεί η έξοδος. Αυτό αλλάζει την ενδιάμεση κατανάλωση των αντισυμβαλλόμενων που χρησιμοποιούν τις πολιτικές στην πράξη της παραγωγής. Η συνολική λοιπόν προστιθέμενη αξία θα αλλάξει για εγχώρια τελικά κατανάλωση και εξαγωγές. Στην προσέγγιση δαπανών το ΑΕγχΠ επηρεάζει την αλλαγή στην τελική κατανάλωση ασφάλισης και εξαγωγής. Στην προσέγγιση του εισοδήματος το ΑΕΠ από την μεταβολή του ακαθάριστου λειτουργικού πλεονάσματος των ασφαλιστών μείον την αλλαγή στο ακαθάριστο λειτουργικό πλεόνασμα των συμβολαίων κατόχων που έχουν ενδιάμεση κατανάλωση ασφαλιστικής παραγωγής . Η αλλαγή της χρέωσης της υπηρεσίας καταγράφεται στην κλάση ως «καθαρή άμεση ζωή χωρίς ζημία ασφαλιστρών» όπου η χρέωση υπηρεσίας παρουσιάζεται ως αρνητική. Αυτή η ροή είναι η τρέχουσα μεταφορά και καταγράφεται στο λογαριασμό

Δευτεροβάθμιας διανομής εισοδήματος και έτσι δεν εμφανίζεται, στη μετάβαση από το ΑΕγχΠ στην ΑΕΕ. Το ΑΕΕ επηρεάζει την εισαγωγή προσαρμοσμένων αξιώσεων στον υπολογισμό της ασφαλιστικής παραγωγής. Το ΑΕΕ θα αλλάξει κατά το ίδιο ποσό με το ΑΕγχΠ. Για τις εγχώριες επιχειρήσεις οι αλλαγές στις χρεώσεις από τους αντασφαλιστές εμφανίζεται στις αλλαγές της ενδιάμεσης κατανάλωσης των ασφαλιστικών εταιρειών χωρίς να επηρεάζει ΑΕΠ και ΑΕΕ. Για τις διασυνοριακές αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, η εισαγωγή προσαρμοσμένων απαιτήσεων επηρεάζει το ΑΕγχΠ και κατά συνέπεια το ΑΕΕ καθώς γίνεται αλλαγή στο επίπεδο των εισαγωγών αντασφαλιστικών υπηρεσιών στη χώρα διαμονής του άμεσου ασφαλιστή. Στην προσέγγιση της παραγωγής το ΑΕγχΠ επηρεάζεται από τις αλλαγές της παραγωγής της εξαγόμενης αντασφάλισης και της ενδιάμεσης ανάλωσης εισαγόμενης αντασφάλισης. Στην προσέγγιση δαπανών το ΑΕγχΠ επηρεάζεται από τις αλλαγές στις εξαγωγές και τις εισαγωγές. Στην προσέγγιση εισοδήματος το ΑΕγχΠ επηρεάζεται από την μεταβολή του λειτουργικού πλεονάσματος των αντασφαλιστών και τους ασφαλιστές που καταναλώνουν αντασφαλιστικές υπηρεσίες. Στις διασυνοριακές αντασφαλιστικές επιχειρήσεις η συμπερίληψη συμπληρωματικών ασφαλιστρών δημιουργούν νέες διασυνοριακές ροές. Για έναν αντασφαλιστή στο εξωτερικό που παρέχει μια υπηρεσία για μια εγχώρια ασφαλιστική εταιρεία, θα υπάρξει αύξηση πληρωμών για την παρεχόμενη υπηρεσία, εξαιτίας της συμπερίληψης συμπληρωμάτων Premium με αποτέλεσμα την αντίστοιχη αύξηση της τεκμαρτής ροής εσόδων από ακίνητα προς την αντασφαλιστική εταιρεία ( εισόδημα από επενδύσεις που αναλογεί στους κατόχους ασφαλιστηρίων συμβολαίων ). Επίσης η καθαρή επίδραση των δραστηριοτήτων ενός μη ασφαλισμένου αντασφαλιστή θα είναι η μείωση του ΑΕγχΠ στη χώρα της κατοικίας της ασφαλιστικής εταιρείας που ψάχνει αντασφάλιση, συνειδητοποιώντας έτσι την αυξημένη χρέωση για την αντασφαλιστική υπηρεσία. Παράλληλα το ΑΕΕ δεν επηρεάζεται αφού η αυξημένη χρέωση υπηρεσίας έχει τεκμαρτό εισόδημα περιουσίας επιστρέφοντας στη χώρα της ασφαλιστικής εταιρείας. Το ίδιο συμβαίνει και σε μια χώρα όπου υπάρχει δραστηριότητα αντασφάλισης και οι καθαρές πληρωμές για αντασφάλιση είναι υπέρ των αντασφαλιστών κατοίκων. Έτσι σύμφωνα με το ΕΣΛ 2010 το ΑΕΠ θα είναι υψηλότερο κατά το καθαρό ποσό πληρωμών υπηρεσιών για αντασφάλιση που διέρχονται τα εθνικά σύνορα.

#### *2.2.4 Κόστος παροπλισμού για μεγάλα περιουσιακά στοιχεία*

- Στο ΕΣΛ 1995 η επίτευξη των στρατιωτικών δομών και εξοπλισμού που αναφέρθηκε ως πολιτικό ισοδύναμο θα πρέπει να καταγράφονται ως σχηματισμός κεφαλαίου. Όπως αεροδρόμια, αποβάθρες, δρόμοι, και νοσοκομεία. Στο ΕΣΛ 2010 το όριο των περιουσιακών στοιχείων του στρατιωτικού κεφαλαίου διογκώνεται περιλαμβάνοντας, στρατιωτικά όπλα και υποστηρικτικά όπλα, χωρίς να έχουν απόλυτα ισοδύναμο πολιτικό σκοπό. Στρατιωτικά οπλικά συστήματα που περιλαμβάνουν οχήματα και άλλο εξοπλισμό, όπως πολεμικά πλοία, υποβρύχια στρατιωτικά αεροσκάφη, δεξαμενές, μεταφορείς πυραύλων και εκτοξευτές, είναι πάγια στοιχεία που

χρησιμοποιούνται για περισσότερο από ένα έτος στην παραγωγή αμυντικών υπηρεσιών. Είδη μιας χρήσης, όπως πυρομαχικά βλήματα, ρουκέτες και βόμβες αντιμετωπίζονται ως στρατιωτικά αποθέματα. Η αλλαγή έκανε το όριο του περιουσιακού στοιχείου για στρατιωτικά αγαθά σύμφωνα με τον γενικό ορισμό του τι προτείνει περιουσιακά στοιχεία κεφαλαίου, διαρκώντας μεγάλο χρονικό διάστημα και με μελλοντικά οφέλη για τον οικονομικό ιδιοκτήτη.

#### *2.2.5 Ταξινόμηση στοιχείων για την κυβέρνηση, το δημόσιο τομέα και τον ιδιωτικό τομέα*

- Δεδομένης της σημαντικής απαίτησης πολιτικής για ακριβή στοιχεία για το δημόσιο έλλειμμα και το χρέος η Ευρώπη, και η εμπειρία από την εφαρμογή του ΕΣΛ 1995 στον καθορισμό αξιόπιστων εκτιμήσεων, διακρίνεται έντονα η αύξηση του υλικού σε αυτά τα ζητήματα στο ΕΣΛ 2010 έναντι του ΕΣΛ 1995. Οι αλλαγές περιλαμβάνουν διευρυμένη καθοδήγηση σχετικά με τα όρια του τομέα μεταξύ κυβέρνησης, δημόσιων εταιρειών και ιδιωτικών εταιρειών. Θεωρήθηκε απαραίτητο βάση του ΕΣΛ 1995 να θεσπιστούν αυστηροί κανόνες για το πώς να αποφασιστεί εάν η μονάδα λειτούργησε κυρίως ως ίδρυμα αγοράς ή μη αγοράς. Σύμφωνα με το ΕΣΛ 1995, μια οντότητα κατατάσσεται στον τομέα της γενικής κυβέρνησης εάν α) δεν είναι ξεχωριστή θεσμική μονάδα από την κυβέρνηση, β) είναι μια ξεχωριστή θεσμική μονάδα που ελέγχεται από την κυβέρνηση και είναι μη εμπορεύσιμη. Η έξοδος της αγοράς (ESA 95) ορίζεται ως έξοδος που διατίθεται στην αγορά, και πωλείται σε οικονομικά σημαντικές τιμές. Η παράγραφος 3.19 του ΕΣΛ 1995 δηλώνει ότι «η παραγωγή πωλείται μόνο σε οικονομικά σημαντικές τιμές όταν περισσότερα άνω του 50% του κόστους παραγωγής καλύπτονται από πωλήσεις». Στο ΕΣΛ 2010, η ικανότητα ανάληψης δραστηριότητας στην αγορά θα ελεγχθεί κυρίως μέσω του συνηθισμένου ποσοτικού κριτηρίου (το κριτήριο 50%). Σε σύγκριση ΕΣΛ 1995 και ΕΣΛ 2010 χρησιμοποιούνται οι ποιοτικές ιδιότητες του παραγωγού εκτός αγοράς. Σύμφωνα με το ΕΣΛ 2010, προκειμένου να αποφασιστεί εάν μια θεσμική μονάδα παράγει υπό τον έλεγχο της κυβέρνησης είναι αγορά, το κριτήριο του 50% πρέπει να εφαρμοστεί. Εάν ο λόγος των πωλήσεων προς το κόστος παραγωγής είναι άνω του 50%, η μονάδα είναι αγορά. Ωστόσο, μια αξιολόγηση της δραστηριότητας και των πόρων της παραμένει απαραίτητο βάση ποιοτικών κριτηρίων. Αυτά τα ποιοτικά κριτήρια είναι τα εξής:

- Όταν η μονάδα πουλάει μόνο στην κυβέρνηση, και δεν ανταγωνίζεται με ιδιωτικούς παραγωγούς για να αποκτήσει ότι αυτή η έξοδος πωλείται στην κυβέρνηση, τότε η μονάδα πρέπει να ταξινομηθεί στην γενική κυβέρνηση.

- Όταν η κυβέρνηση διαθέτει έναν μόνο προμηθευτή σε ένα συγκεκριμένο είδος αγαθών και υπηρεσιών και όταν ένας μεμονωμένος προμηθευτής πουλάει λιγότερο από το 50% της παραγωγής του σε μη κυβερνητικές μονάδες και δεν το κάνει ανταγωνιστικά με ιδιώτες παραγωγούς για να αποκτήσει τη σύμβαση

του με την κυβέρνηση, τότε η μονάδα πρόκειται να ταξινομηθεί στη γενική κυβέρνηση .

- Όταν ο παραγωγός δεν έχει κίνητρο να προσαρμόσει την προσφορά για να πραγματοποιήσει μια βιώσιμη κερδοφόρα δραστηριότητα, πρέπει να είναι σε θέση να λειτουργεί υπό συνθήκες αγοράς και να εκπληρώνει τις χρηματοοικονομικές της υποχρεώσεις, τότε η μονάδα πρόκειται να καταταγεί στη γενική κυβέρνηση.

#### *2.2.6 Οι πόροι της Ε.Ε βάση το Φ.Π.Α.*

- Στο ΕΣΛ 95 , το ΦΠΑ βασισμένο στον τρίτο ίδιο πόρο της ΕΕ με βάση τον ΦΠΑ, ο οποίος συλλέγεται στα μέλη κράτη από την κυβέρνηση που μεταφέρθηκαν στα θεσμικά όργανα της ΕΕ. Καταγράφηκαν ως φόροι επί της παραγωγής και εισαγωγές που καταβάλλονται απευθείας στον υπόλοιπο κόσμο. Αντίθετα, στο ΕΣΛ 2010 το ΦΠΑ, το οποίο είναι βασισμένο στον τρίτο ίδιο πόρο της ΕΕ με βάση το ΦΠΑ καταγράφεται ως τρέχουσα μεταφορά που καταβάλλεται από την κυβέρνηση κάθε κράτους μέλους στα θεσμικά όργανα της ΕΕ. Η συνεισφορά αυτή, βάση τον προϋπολογισμό των θεσμικών οργάνων της ΕΕ αναφέρεται στο Δ76 στο κείμενο «ΦΠΑ και ίδιοι πόροι της ΕΕ με βάση το ΑΕΕ». Οι συνέπειες των αλλαγών ήταν η νέα μεταχείριση η οποία δεν επηρεάζει το ΑΕγχΠ, αλλά το πέρασμα από το ΑΕΠ στο ΑΕΕ, τα ποσά αυτών των φόρων για την παραγωγή και τις εισαγωγές που καταβάλλονται στον υπόλοιπο κόσμο θα μειωθούν. Επομένως, το ΑΕΕ θα αυξηθεί κατά το ποσό του τρίτου ίδιου πόρου ΕΕ με βάση τον ΦΠΑ.

#### *2.2.7 Χρεόγραφα που συνδέονται με δείκτες*

- Σύμφωνα με το ΕΣΛ 1995, οι τόκοι ενός δανείου του οποίου το κεφάλαιο είναι συνδεδεμένο με δείκτη είναι η διαφορά μεταξύ της τιμής εξαγοράς με την τιμή έκδοσης. Αυτή η μέθοδος παραμένει η ίδια στο ΕΣΛ 2010 για τους συνδέσμους ευρετηρίου των κινητών αξιών όπου ο δείκτης είναι ένα μέτρο τιμών ευρείας βάσης. Αντίθετα, το ΕΣΛ 2010 εισάγει μια διαφορετική μέθοδο εκτίμησης των τόκων οι οποίοι έχουν συγκεντρωθεί όλα αυτά τα χρόνια, όταν το ποσό που πρέπει να καταβληθεί κατά την λήξη συνδέεται με έναν στενό δείκτη, που περιλαμβάνει κινητό κέρδος διακράτησης, όπως, η τιμή του χρυσού. Στην περίπτωση αυτήν, οι δεδουλευμένοι τόκοι καθορίζονται με τον καθορισμό του ποσοστού των δεδουλευμένων στην ώρα έκδοσης. Αυτό σημαίνει ότι ο δεδουλευμένος τόκος είναι η διαφορά μεταξύ της τιμής έκδοσης και της προσδοκίας της αγοράς για μεταγενέστερες μεταβολές των τιμών. Επομένως, η απόκλιση του υποκείμενου δείκτη από την αναμενόμενη πορεία η οποία οδηγεί σε διατήρηση κερδών και ζημιών. Οι συνέπειες της αλλαγής είναι η εκτίμηση των τόκων για στενά βασισμένα σε δείκτη δάνεια και είναι

διαφορετική. Πλέον, οι τόκοι καταβάλλονται από λαμβανόμενα δάνεια πέρα από εθνικά σύνορα, τα οποία θα οδηγήσουν σε νέες εκτιμήσεις εισοδήματος ακινήτων του εξωτερικού. Επίσης, δεν υπάρχει προσδοκία μεροληψίας με τον ένα ή με τον άλλον τρόπο στις ροές. Επομένως, το ΑΕΕ θα είναι επηρεασμένο προς άγνωστη κατεύθυνση.

#### 2.2.8 *Κεντρική τράπεζα και κατανομή του προϊόντος*

- Το ΕΣΛ 1995, τροποποιήθηκε βάση τον κανονισμό (ΕΚ) αρθ448/98 του συμβουλίου για τον υπολογισμό και την κατανομή του FISIM που δηλώνει: «Η κεντρική τράπεζα δεν πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στον υπολογισμό των ΥΧΔΜΕ: το αποτέλεσμα της μετριέται ως το άθροισμα του κόστους». Παράγραφος 3.70Κ. «κατά κανόνα, η παράγραφος της κεντρικής τράπεζας θα έπρεπε να κατανέμεται εξ ολοκλήρου στην ενδιάμεση κατάλυση άλλων χρηματοπιστωτικών διαμεσολαβών». Αντίθετα, στο ΕΣΛ 2010 η παράγραφος αναφέρει ότι: « Το αποτέλεσμα της κεντρικής τράπεζας μετράτε ως το άθροισμα των εξόδων του». Επομένως, η παραγωγή της κεντρικής τράπεζας παραμένει αμετάβλητη. Ωστόσο, η κατανομή αυτής της παραγωγής είναι διαφορετική από το ESA 1995. Η παράγραφος 14.16 του ESA 2010 ορίζει: «Προμήθειες και αμοιβές για άμεσα μετρημένες υπηρεσίες που τιμολογούνται από την κεντρική τράπεζα όπου και οι δύο σε σχέση με αυτό των μονάδων των κατοίκων και μη κατοίκων που πρέπει να κατανέμονται σε αυτές τις μονάδες . Μόνο το μέρος της συνολικής παραγωγής της κεντρικής τράπεζας (άθροισμα κόστους μείον προμήθειες και τέλη) τα οποία δεν είναι η πώληση που πρέπει να κατανεμηθεί κατά συνθήκη στην ενδιάμεση κατανάλωση άλλων F1 (εταιρίες ανάληψης καταθέσεων εκτός από την κεντρική τράπεζα) και S 125 (χρηματοοικονομικές διαμεσολαβητές εκτός από τις ασφαλιστικές εταιρίες και συνταξιοδοτικά ταμεία. Ανάλογα με το αντίστοιχο ποσό προστιθέμενης αξίας του καθενός από αυτούς τους υποτομείς. Για την εξισορρόπηση των λογαριασμών των υποτομών S.122 και.125, το ποσό των αντίστοιχων τους από τη ενδιάμεση κατανάλωση της υπηρεσίας που παρέχει η κεντρική τράπεζα, πρέπει να αντισταθμίζεται από την τρέχουσα μεταφορά που ελήφθησαν από την κεντρική τράπεζα για το ίδιο ποσό. Οι συνέπειες από αυτές τις αλλαγές είναι ότι το ΑΕΠ θα αυξηθεί κατά το ποσό των προμηθειών και των αμοιβών που διατίθενται σε μονάδες από μη μόνιμους κάτοικους (εξαγωγές) και από τις μονάδες από μόνιμους κάτοικους για τις οποίες οι προμήθειες και από τα τέλη τα οποία αντιστοιχούν στην τελική κατανάλωση (NPISH). Το ΑΕΕ θα αυξηθεί κατά το ίδιο ποσό με το ΑΕγχΠ.

#### 2.2.9 *Οι βελτιώσεις γης αναγνωρίζονται ως ξεχωριστό περιουσιακό στοιχείο*

- Στο ΕΣΛ 1995 το οποίο αναγνώρισε σημαντικές βελτιώσεις στη γη ως σχηματισμό κεφαλαίου, αλλά δεν αναγνώρισε ένα αντίστοιχο περιουσιακό

στοιχείο εκτός από το μη παραχθέν από το ίδιο το έδαφος. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την αντιστοιχία μεταξύ σχηματισμού κεφαλαίου με σημαντικές βελτιώσεις γης και κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων που εμφανίζει μόνο φυσική/μη βελτιωμένη γη ως μη παραχθέντα περιουσιακά στοιχεία. Ωστόσο, το AN211 «Περιλαμβάνει σημαντικές βελτιώσεις που δεν μπορούν να διαχειριστούν φυσικά από την ίδια την γη». Αντίθετα, το ESA 2010 εισήγαγε μια έξτρα παραγόμενη κατηγορία περιουσιακών στοιχείων AN1123 βελτιώσεις γης, η οποία επιτρέπει τη δημιουργία κεφαλαίου σε βελτιώσεις γης, για την αντιστοίχηση, με αλλαγή στο απόθεμα του αντίστοιχου περιουσιακού στοιχείου. Σε περιπτώσεις τις οποίες δεν είναι δυνατόν να διαχωριστεί η αξία της γης πριν από την βελτιωμένη τιμή της βελτιωμένης γης. Η γη πρέπει να κατανεμηθεί βάση της κατηγορίας που αντιπροσωπεύει το μεγαλύτερο μέρος της αξίας του. Αυτό αφήνει το θέμα του τρόπου χειρισμού των βελτιώσεων γης της οποίας καταγράφονται ως κεφάλαιο σχηματισμού, αλλά δεν οδηγούν σε ένα ξεχωριστό αναγνωρίσιμο περιουσιακό στοιχείο βελτιωμένης γης. Στην περίπτωση αυτή, η αξία της γης μπορεί να παραμείνει στη φυσική κατάσταση κι έτσι η αντιστοιχία μεταξύ σχηματισμού κεφαλαίου ως βελτίωση γης και τρόπος περιουσιακών στοιχείων, όπως η φυσική γη θα παραμείνει σε ορισμένες περιπτώσεις. Αποδεικνύεται ότι δεν υπάρχει εναλλακτική σε αυτές τις περιπτώσεις, αλλά για να συνεχιστεί να έχετε στοιχεία προσαρμογής στο «Άλλες αλλαγές στον όγκο του λογαριασμού για να συνδυάσει τις θέσεις ανοίγματος και κλεισίματος μετοχών για βελτιωμένη γη και φυσική γη . Οι επιπτώσεις στις αλλαγές είναι ένα νέο περιουσιακό στοιχείο "βελτιώσεις γης" που εισάγεται στην λίστα των παραχθέντων περιουσιακών στοιχείων και θα γίνει μια αναθεώρηση αναγκαία από τα περιουσιακά στοιχεία που κατατάσσονται στο ΕΣΛ 1995 από καταστάσεις γης, έως τις κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων που καθορίζονται στο ΕΣΛ 2010. Εκεί μπορούν να εντοπιστούν βελτιώσεις γης, αυτές οι βελτιώσεις θα πρέπει να ταξινομηθούν στην κατηγορία ESA 2010 AN 1123 και τις επιπτώσεις που λαμβάνονται υπόψιν για το περιουσιακό στοιχείο των θέσεων των μετοχών. Οι βελτιώσεις της γης μπορούν να προσδιοριστούν ως μέρος κατηγοριών σχηματισμού κεφαλαίου, όπως η πολιτική μηχανική και τα έργα, αυτά πρέπει να προσδιορίζονται ξεχωριστά και η αξία τους να αντικατοπτρίζεται στο άνοιγμα και κλείνοντας τη θέση των αποθεμάτων της βελτιωμένης γης. Η πλειοψηφία της αξίας στη βελτιωμένη γη η οποία βρίσκεται στη φυσική της κατάσταση και οι βελτιώσεις δεν μπορούν να διαχωριστούν, τότε η γη ως μη παραγόμενο στοιχείο όπου η προστιθέμενη αξία που απαιτεί στοιχεία προσαρμογής στις άλλες αλλαγές στον όγκο του λογαριασμού. Αυτές οι αλλαγές μπορούν να προκαλέσουν αύξηση του ΑΕΠ και του ΑΕΕ όπου η αναγνώριση του νέου περιουσιακού στοιχείου «βελτιώσεις γης» επιτρέπει τη διαμόρφωση κεφαλαίου σε ένα διαρκές μοντέλο αποθέματος το οποίο παράγει εκτιμήσεις για τις αλλαγές στο απόθεμα βελτιώσεων γης και του σχετικού κεφαλαίου κατανάλωσης ενός παραχθέντος περιουσιακού στοιχείου που θα καταγράφονται στους λογαριασμούς. Η βελτίωση της γης συμβαίνει υπό την κυριότητα μη εμπορικών μονάδων ειδικά των κυβερνήσεων, η κατανάλωση κεφαλαίου με τα χρόνια μετά την αναγνώριση του σχηματισμού του κεφαλαίου

θα έχει ως αποτέλεσμα την αυξημένη παραγωγή, δαπάνες και λειτουργικό πλεόνασμα. Στην πράξη, είναι πιθανό ότι οι περισσότερες από αυτές τις βελτιώσεις γης θα καταγράφονται στο ΕΣΛ 1995 «Άλλα κτίρια και κατασκευές» και στην περίπτωση αυτή ο ισολογισμός στα επίπεδα των αποθεμάτων και οι σχετικές εκτιμήσεις της κατανάλωσης κεφαλαίου θα έχουν καταγραφεί στο ΕΣΛ 1995.

#### 2.2.10 Οι επιλογές μετόχων των εργαζομένων (ESO)

- Ο ESO εισάχθηκε ως τρόπος ανταμοιβής για τις εταιρίες προς τους εκτελεστικούς υπαλλήλους του. Ο εργοδότης δίνει στον υπάλληλο τη δυνατότητα να αγοράσει μετοχές στο μέλλον συνήθως στην τιμή, όταν η επιλογή απονέμεται. Βασικές ημερομηνίες στην «ημερομηνία επιχορήγησης» είναι όταν παρέχεται η επιλογή στον υπάλληλο, η «ημερομηνία καταχώρησης» είναι η νωρίτερη ημερομηνία που μπορεί να ασκηθεί η επιλογή και η «ημερομηνία άσκησης» είναι όταν καταργηθεί η επιλογή. Συνήθως, ο υπάλληλος χορηγεί την επιλογή της αγοράς στην τιμή της ημερομηνίας επιχορήγησης της επιλογής. Υπάρχει τότε περίοδος κατοχύρωσης ότι δεν επιτρέπεται στον εργαζόμενο να ασκήσει το δικαίωμα επιλογής του. Ακολουθούμενο από μία περίοδο κατά την οποία ο εργαζόμενος μπορεί να ασκήσει το δικαίωμα εάν έχουν παραμείνει στην θέση τους. Οι επιλογές αποτιμώνται στην εύλογη αξία τους από την ημερομηνία επιχορήγησης. Αυτή η εκτίμηση πραγματοποιείται από την εταιρία και εμφανίζεται στους λογαριασμούς τους ως έξοδο που αντιστοιχεί στην αποζημίωση του εργαζομένου για σκοπούς εθνικών λογαριασμών. Πριν ασκηθεί η επιλογή η ρύθμιση είναι μια η οποία μπορεί να λάβει αξία ανάλογα με το αν οι μετοχές δεν αποδίδουν από την αποτίμηση της ημερομηνίας επιχορήγησης. Ωστόσο, δεδομένου ότι στην ESO είναι σπάνια η περίπτωση να είναι ποτέ εμπορεύσιμη η πτυχή αυτή δεν είναι συνήθως σχετική. Στην πράξη, η εταιρία καταγράφει την αποζημίωση των υπαλλήλων σύμφωνα με το αριθμό μετοχών και την εύλογη εκτίμηση της αξίας αυτών των μετοχών κατά την ημερομηνία κατοχύρωσης. Αυτό βαθμολογείται ως αποζημίωση των εργαζομένων κατά την ημερομηνία κατοχύρωσης. Δεδομένου ότι η αντιμετώπιση του ESO όπως περιγράφεται παραπάνω αποτελεί πλέον μέρος της καθοδήγησής του διεθνούς πίνακα λογιστικών προτύπων, τα δεδομένα σχετικά με τον ESO των εθνικών λογαριασμών πρέπει να είναι διαθέσιμα στους εταιρικούς λογαριασμούς. Συνιστάται συνεπώς να προέρχονται απευθείας τα δεδομένα από την εταιρία των λογαριασμών ή από τα αρχεία της φορολογικής διοίκησης, αντί να παράγουν ανεξάρτητες εκτιμήσεις από την NSI. Οι επιπτώσεις στις αλλαγές στον βαθμό που ο ESO δεν είχε συμπεριλάβει προηγουμένως τον ορισμό της αποζημιώσεως των υπαλλήλων τους, η ένταξη θα οδηγήσει σε υψηλότερα επίπεδα αποζημιώσεως για τους εργαζόμενους και ενδέχεται να έχουν παραληφθεί από το ESA 1995 λόγω της έλλειψης σαφών και πρακτικών οδηγιών σχετικά με τον ESO κατά την κατάρτιση των λογαριασμών τω

εταιριών. Ο ESO δεν αντικατοπτρίστηκε κατάλληλα ως την αποζημίωση των υπαλλήλων στους λογαριασμούς των εταιριών στις οποίες βασίζονται στις δηλώσεις της εταιρίας στις φορολογικές αρχές και επιχειρηματικές έρευνες. Η νέα καθοδήγηση για τη λογιστική των επιχειρήσεων το καθιστά απίθανο να συμβεί κι έτσι ο ESO θα καταγράφεται ως μισθοί οι οποίοι θα είναι σύμφωνα με τις οδηγίες του ESA 2010. Επομένως, εάν οι εταιρικοί λογαριασμοί λαμβάνουν υπόψη την ESO μέσω καταγραφής αποζημίωσης ύψους, στους υπαλλήλους σύμφωνα με τα ισχύοντα λογιστικά πρότυπα, τότε δεν υπάρχει καμία επίπτωση πέρα από τη διασφάλιση ότι οι κατάλληλες πληροφορίες συλλέγονται μέσω επιχειρηματικών ερευνών ή από διοικητικά αρχεία όπως από τις φορολογικές αρχές. Μπορεί να είναι απαραίτητο να εξεταστούν οι εκτιμήσεις του εισοδήματος από την απασχόληση για τα πρώτα χρόνια όταν ο ESO ήταν σχετικά νέο φαινόμενο και δεν καταγράφηκε απαραίτητα σωστά στους εταιρικούς λογαριασμούς και τα φορολογικά αρχεία. Αυτό θα μπορούμε να οδηγήσει σε αλλαγή αξίας από λειτουργικό πλεόνασμα σε έσοδα από εργασία. Αυτό θα αφήσει τη προστιθέμενη αξία αμετάβλητη.

Τα επιπλέον χαρακτηριστικά το Ευρωπαϊκού Συστήματος Λογαριασμών

#### 2.2.11 *Μερίσματα.*

- Το θέμα των υπερ μερισμάτων δεν καλύπτεται στο ΕΣΛ 1995. Στο ΕΣΛ 2010 ακολουθούν οδηγίες δεδομένου ότι: τα μερίσματα εξαιρούν τα υπερμερίσματα. Τα υπερμερίσματα είναι μερίσματα που είναι μεγάλα σε σχέση με το πρόσφατο επίπεδο μερισμάτων και κερδών. Για να εκτιμηθεί εάν τα μερίσματα είναι μεγάλα, χρησιμοποιείται η έννοια του διανεμητέου εισοδήματος. Το διανεμήσιμο εισόδημα μια εταιρίας ισούται με επιχειρηματικό εισόδημα πλέον όλων των τρεχουσών μεταβιβάσεων με όλες τις πληρωτές τρέχουσες μεταβιβάσεις και μείον την προσαρμογή για την αλλαγή των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων. Η αναλογία μερισμάτων προς το διαθέσιμο εισόδημα κατά το πρόσφατο παρελθόν, χρησιμοποιείται για την εκτίμηση της λογικότητας του τρέχοντος επιπέδου μερισμάτων. Εάν το επίπεδο των δηλωθέντων μερισμάτων είναι υπερβολικό τότε τα μερίσματα που προκαλούν, την υπέρβαση αντιμετωπίζονται ως χρηματοοικονομικές συναλλαγές και ταξινομούνται ως “υπερ-μερίσματα”. Τέτοια υπερ-μερίσματα αντιμετωπίζονται ως απόσυρση των ιδίων κεφαλαίων από την εταιρία. Αυτή η μεταχείριση ισχύει για εταιρίες, που είτε έχουν συσταθεί ή που είναι σχεδόν εταιρικές και είτε υπόκειται σε ξένο ή εγχώριο ιδιωτικό έλεγχο. Στην περίπτωση δημόσιων εταιριών, τα υπερ-μερίσματα είναι μεγάλες και παράτυπες πληρωμές ή πληρωμές που υπερβαίνουν το επιχειρηματικό εισόδημα της σχετικής λογιστικής περιόδου που χρηματοδοτείται από συσσωρευμένα αποθεματικά ή πώλησης περιουσιακών στοιχείων. Τα μερίσματα των δημοσίων εταιριών καταγράφονται ως απόσυρση ιδίων

κεφαλαίων για τη διαφορά μεταξύ των πληρωμών και του επιχειρηματικού εισοδήματος της σχετικής λογιστικής περιόδου . Η έλλειψη μέτρου του επιχειρηματικού εισοδήματος, το λειτουργικό κέρδος σε λογαριασμούς επί χειρισμών που χρησιμοποιείται ως πληρεξούσιος. Οι συνέπειες των αλλαγών είναι ότι είναι πιθανό ορισμένες πληρωμές να αναγνωρίζονται ως μερίσματα από εταιρίες από μέσους και ιδίως από δημόσιες εταιρείες έως την κυβέρνηση, που αναγνωρίστηκαν ως εισόδημα ακινήτων σε μεταβιβάσεις του ΕΣΛ 1995 που θα αναγνωριστούν ως απόσυρση ιδίων κεφαλαίων βάση του ESA 2010.

#### *2.2.12 . Οντότητες ειδικού σκοπού στο εξωτερικό και κρατικός δανεισμός.*

- Ο προσδιορισμός και η περιγραφή στο ΕΣΛ 2010 είναι μια απάντηση στο αυξανόμενο σημαντικό ρόλο αυτών των οχημάτων και όχι την αλλαγή στην έννοια του ΕΣΛ 2010. Τα ακόλουθα χαρακτηριστικά ορίζονται ως τυπικές μιας SPE. Αρχικά δεν έχουν υπαλλήλους και χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία. Έπειτα έχουν μικρή φυσική παρουσία πέρα από μια «πλάκα ορείχαλκου» που επιβεβαιώνει τον τρόπο εγγραφής του. Συνδέονται με άλλη εταιρία ως θυγατρική. Επίσης, διαμένουν σε διαφορετικό έδαφος κατοικίας του γονέα. Στην απουσία της φυσικής ουσίας, η κατοικία της SPE έχει συσταθεί και κατοχυρωθεί . Τέλος, η μόνη παραγωγή που αντιπροσωπεύει την πληρωμή για υπηρεσίες που παρέχονται από τον τοπικό πόρο διαχείρισης. Μια SPE αντιμετωπίζεται ως θεσμική μονάδα όταν έχει την ίδια κατοικία με τον γονέα και έχει αυτονομία λήψης αποφάσεων ή δεν είναι κάτοικος σε σχέση με την κατοικία του γονέα. Σε περίπτωση, όμως, που η κυβέρνηση είναι ο μητρικός ελεγκτής μια SPE που δεν είναι κάτοικος , οι οικονομικές δραστηριότητες της SPE αντικατοπτρίζονται στους κρατικούς λογαριασμούς βάση σύμβασης.

Οι επιπτώσεις στις αλλαγές.

Η πρόσθετη περιγραφή της φύσης και των δραστηριοτήτων μιας SPE δεν αποτελεί από μόνη της να αλλαγή έννοιας από το ΕΣΛ 1995 και δεν θα οδηγήσει από μόνη της σε αλλαγές στις εγγραφές των εθνικών λογαριασμών. Ωστόσο, όπου η SPE ελέγχεται από την κυβέρνηση τότε το ΕΣΛ 2010 λέει ότι η βάση σύμβασης, τα χρηματοοικονομικά στοιχεία και οι υποχρεώσεις της SPE θα απορριφθούν πλήρως στο έλεγχο των κρατικών χρηματοοικονομικών λογαριασμών, τόσο από την άποψη των συναλλαγών που πραγματοποιούνται όσο και από την θέση του ισολογισμού.

#### *2.2.13 Κεντρικά γραφεία και εταιρείες χαρτοφυλακίου*

- Στο ΕΣΛ 95, οι εταιρείες χαρτοφυλακίου ορίστηκαν ως θεσμικές μονάδες που ελέγχουν μια ομάδα από θυγατρικές σύμφωνα με την παράγραφο 4.37 του SA 1993. Για το SNA 2008 η ορολογία άλλαξε ώστε να συμβαδίζετε με το

διεθνές σύστημα Βιομηχανικής ταξινόμησης (ISIC) έτσι ώστε ο ορισμός του ΕΣΛ 1995 να εφαρμόζεται αυστηρά μόνο στα «κεντρικά γραφεία». Στο ESA 2010 ο όρος «holding corporation» ή «holding company» χρησιμοποιείται μόνο για μια θεσμική μονάδα που κατέχει τα περιουσιακά στοιχεία μιας ομάδας θυγατρικών των οποίων η κύρια δραστηριότητα είναι η «ιδιοκτησία του ομίλου». Μια εταιρία χαρτοφυλακίου από τον ορισμό που δεν ασχολείται με δραστηριότητες διαχείρισης ή ελέγχου θυγατρικών. Αυτοί οι επαναπροσδιορισμοί μονάδων με την ορολογία που χρησιμοποιείται στο NACE. Οι δραστηριότητες κεντρικών γραφείων που σε αυτή την τάξη συμπεριλαμβάνεται η επίβλεψη και η διαχείριση άλλων μονάδων της εταιρείας ή της επιχείρησης. Η ανάληψη του στρατηγικού ή οργανωτικού σχεδιασμού και της λήψης αποφάσεων της εταιρείας ή της επιχείρησης. Η άσκηση επιχειρησιακού ελέγχου και διαχείρισης των καθημερινών λειτουργιών των σχετικών τους μονάδων. Αυτή η τάξη περιλαμβάνει δραστηριότητες όπως κεντρικά γραφεία, περιφερειακά γραφεία και θυγατρικά γραφεία διαχείρισης. Αυτή η τάξη δεν περιλαμβάνει δραστηριότητες εταιρειών χαρτοφυλακίου που δεν ασχολούνται με την διαχείριση εταιρειών χαρτοφυλακίου. Αυτή η τάξη περιλαμβάνει τις δραστηριότητες των εταιρειών χαρτοφυλακίου, δηλαδή μονάδες που κατέχουν περιουσιακά στοιχεία ενός ομίλου θυγατρικής εταιρείας των οποίων η κύρια δραστηριότητα είναι ο ιδιοκτήτης της ομάδας. Οι εταιρείες χαρτοφυλακίου αυτής της κατηγορίας δεν παρέχουν καμία άλλη υπηρεσία στις επιχειρήσεις στις οποίες διατηρούνται τα ίδια κεφάλαια, δηλαδή, δεν διαχειρίζονται άλλες μονάδες. Αυτή η τάξη εξαιρεί την ενεργή διαχείριση εταιρειών και επιχειρήσεων στρατηγικού σχεδιασμού και την λήψη αποφάσεων. Στο SNA 1993, ο όρος «εταιρείες χαρτοφυλακίου» λήφθηκαν για να αντιπροσωπεύει αυτό που τώρα θεωρούμαι ως «κεντρική» σύμφωνα με την NACE. Αυτό προκάλεσε σύγχυση σε εταιρίες γνωστές ως συμμετοχικές εταιρείες που διαχειρίζονται μόνο υποχρεώσεις για λογαριασμούς ομίλου των επιχειρήσεων, θα μπορούσε να ταξινομηθεί εσφαλμένα ανάλογα με την κύρια δραστηριότητα του ομίλου και όχι τις χρηματοοικονομικές εταιρείες του τομέα τους.

Επιπτώσεις στις αλλαγές.

Σύμφωνα με το ΕΣΛ 1995, υπάρχει κίνδυνος στις εταιρείες χαρτοφυλακίου που κατέχουν απλώς περιουσιακά στοιχεία για λογαριασμό της, ο όμιλος θα μπορούσε να κατανεμηθεί εσφαλμένα στον τομέα των μη χρηματοοικονομικών εταιρειών. Η κατάσταση στο πλαίσιο του ΕΣΛ 2010 είναι σαφές ότι τέτοιες εταιρείες χαρτοφυλακίου πρέπει να καταταγούν στις χρηματοοικονομικές εταιρείες. Επομένως, η συνέπεια είναι μια πιθανή επαναταξινόμηση των θεσμικών μονάδων από τους μη χρηματοοικονομικούς τομείς. Δεν θα υπάρχουν συγκεντρωτικά μεγέθη μεταξύ τομέων σε εθνικά μέτρα που θα επηρεαστούν, αλλά ενδέχεται να επηρεαστούν η προστιθέμενη αξία, οι χρηματοοικονομικές συναλλαγές και τα μέτρα χρηματοοικονομικής θέσης που μεταφέρονται μεταξύ των μη χρηματοπιστωτικών και χρηματοπιστωτικών τομέων. Τα μέτρα προστιθέμενης αξίας θα είναι αμελητέα, αλλά η αλλαγή στις εγγραφές του

ισολογισμού για χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις θα είναι πολύ μεγάλα.

#### *2.2.14 Υποκατηγορίες του τομέα των χρηματοπιστωτικών εταιρειών .*

- Υπάρχει μια πιο λεπτομερής ανάλυση του τομέα των χρηματοοικονομικών εταιρειών για να καταστεί δυνατή η πιο λεπτομερής ανάλυση και παροχή καλύτερης συνοχής με τα συστήματα χρηματοοικονομικών στατιστικών της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) και του ΔΝΤ . Οι πέντε επιμέρους του ΕΣΛ 1995 επεκτείνονται σε εννέα υποτομείς του ΕΣΑ 2010. Στην ταξινόμηση του τομέα του ΕΣΑ 2010, απειλείται από όλες τις χρηματοοικονομικές εταιρείες και οιονεί εταιρείες που δεν ασχολούνται ούτε με χρηματοοικονομική διαμεσολάβηση ούτε με την παροχή χρηματοοικονομικών ωθητικών υπηρεσιών, όπου τα περισσότερα από τα περιουσιακά τους στοιχεία ή τις υποχρεώσεις τους που δεν είναι συναλλαγές στις ανοιχτές αγορές . Στην πράξη, πολλές μονάδες που θα αναγνωρίζονται μόνο ως θεσμικές μονάδες επειδή η κατοικία τους βρίσκεται σε διαφορετική χώρα από εκείνη του γονέα. Ακολουθεί μια σειρά μεριδίων που είχαν ταξινομηθεί προηγούμενη και θα ταξινομηθούν στο λόγω της σχέσης τους με τον γονέα και όχι με την φύση της δραστηριότητας τους. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να ληφθεί κατά την ταξινόμηση των χρηματοοικονομικών εταιρικών οχημάτων (ΕVC). Το ΕΣΛ 1995 εκχώρησε το FVC σε υποτομείς . Άλλοι ενδιαμέσου χρηματοοικονομικού οργανισμού στους οποίους δεν έγινε αναφορά στο SPE . Παρομοίως το ΕΣΛ 2010 καθορίζει ότι ο FVC ταξινομούνται στον τομέα «άλλοι χρηματοοικονομικοί διαμεσολαβητές» αλλά επιπλέον ορίζει ότι οι SPE χαρακτηρίζονται ως θεσμικές μονάδες και αντλούν κεφάλαια σε ανοιχτές αγορές που ταξινομούνται ως δεσμευμένα χρηματοοικονομικά ιδρύματα. Οι επιπτώσεις στις αλλαγές θα εμφανιστούν με περισσότερες λεπτομέρειες στους πίνακες που περιγράφουν τις συναλλαγές των υποτομών των χρηματοοικονομικών εταιριών και των θέσεων των μετοχών . Ο προσδιορισμός των κεφαλαίων της χρηματαγοράς ξεχωριστά από άλλες επενδύσεις. Τα κεφάλαια επιτρέπουν στενότερη αλληλογραφία μεταξύ των υποτομών ν του ΕΣΛ και των τίτλων που χρησιμοποιούνται από την ΕΚΤ. Μπορεί επίσης να γίνει επαναταξινόμηση εταιρειών χαρτοφυλακίου που υπό Το ΕΣΛ 1995 ταξινομήθηκαν στην κυρίαρχη δραστηριότητα της εταιρείας , αλλά σύμφωνα με το ΕΣΛ 2010 κατατάσσονται στις χρηματοοικονομικές εταιρείες . Αυτό μπορεί να προκαλέσει μεγάλη μετατόπισή των χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεις από τις μη χρηματοπιστωτικές εταιρίες των χρηματοοικονομικών εταιρειών .

#### *2.2.15 Εγγυήσεις.*

- Η αντιμετώπιση των εγγυήσεων δανείου έχει διευκρινιστεί και εισαχθεί σε μια νέα μεταχείριση για τυποποίηση εγγυήσεων δανείων, όπως εγγυήσεις δανείων σπουδαστών. Η νέα θεραπεία είναι αυτή σε βαθμό που θα είναι πιθανόν να ζητήσει εγγυήσεις, ένα χρηματοοικονομικό περιουσιακό στοιχείο και μια υποχρέωση πρέπει να αναγνωρίζονται στους λογαριασμούς. Οι εγγυήσεις onepoff παραμένουν ως ενδεχόμενα περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεις.

Το ΕΣΛ 2010 έχει μια περιγραφή για την αντιμετώπιση των εγγυήσεων ως ρυθμίσεις με τις οποίες ο εγγυητής αναλαμβάνει έναν δανειστή εάν έναν δανειολήπτη είναι από προεπιλογή τότε ο εγγυητής θα καλύπτει τη απώλεια που διαφορετικά θα υποφέρει ο δανειστής. Συχνά η αμοιβή είναι πληρωτέο για την παροχή εγγύησης. Διακρίνονται τρεις διαφορετικοί τρόποι εγγυήσεων. Αυτό ισχύει μόνο για εγγυήσεις που παρέχονται στην περίπτωση χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων. Δεν προτείνεται ειδική μεταχείριση για εγγυήσεις με την μορφή κατασκευαστικών εγγυήσεων ή άλλη μορφή εγγυήσεων. Οι τρεις τρόποι εγγυήσεων είναι αρχικά οι εγγυήσεις που παρέχονται μέσω χρηματοοικονομικού παραγωγού όπως ανταλλαγή χρεοκοπίας. Αυτά τα παράγωγα βασίζονται στον κίνδυνο αθέτησης χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων αναφοράς και δεν συνδέονται με αυτά μεμονωμένα δάνεια ή χρεόγραφα. Ο δεύτερος τύπος είναι οι τυποποιημένες εγγυήσεις που εκδίδονται σε μεγάλο αριθμό, συνήθως για αρκετά μικρά ποσά. Ακόμη και αν η πιθανότητα να κληθεί οποιαδήποτε τυποποιημένη εγγύηση είναι αβέβαιη, το γεγονός ότι μια αξιόπιστη εκτίμηση του αριθμού των κλήσεων υπό την εγγύηση που μπορεί να γίνει. Οι τυποποιημένες εγγυήσεις θεωρούνται ότι δημιουργούν χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις, κι έτσι αναγνωρίζονται ως τέτοια στο σύστημα. Τέλος, εφάπαξ εγγυήσεις όπου ο σχετικός κίνδυνος δεν μπορεί να υπολογιστεί με οποιαδήποτε βαθμό ακριβείας, λόγω έλλειψης συγκρίσιμων περιπτώσεων. Θεωρείται η χορήγηση εφάπαξ εγγυήσεων ενδεχόμενο περιουσιακών στοιχείων ή ενδεχόμενη υποχρέωση και δεν καταγράφεται ως χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία ή υποχρεώσεις. Οι επιπτώσεις των αλλαγών ήταν οι προβλέψεις για τυποποιημένες εγγυήσεις σύμφωνα με το ΕΣΛ 2010 δημιουργούν ένα σύνολο αντίστοιχων χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων, που καταγράφονται στον νέο τίτλο «προβλέψεις για κλήσεις υπό τυποποιημένες εγγυήσεις» οι οποίες δεν αναγνωρίστηκαν στο ΕΣΛ. Για παράδειγμα, όταν η κυβέρνηση παρέχει τυποποιημένες εγγυήσεις για φοιτητικά δάνεια και προβλέψεις για την αθέτηση υποχρεώσεων, αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση κρατικών υποχρεώσεων και αντίστοιχη αύξηση των περιουσιακών στοιχείων για τους δανειστές και το όφελος των διατάξεων.

#### 2.2.16 Ειδικά δικαιώματα του ΔΝΤ ως περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις.

- Τα SDR (special drawing rights ) είναι διεθνή αποθεματικά περιουσιακά στοιχεία που δημιουργήθηκαν από το ΔΝΤ και τα οποία κατανέμονται στα μέλη του για να συμπληρώσουν τα υπάρχοντα αποθεματικά . Σύμφωνα με το ΕΣΛ 1995, δεν υπάρχει αναγνωρίσιμη αντιστοιχία των υποχρεώσεων αυτών των περιουσιακών στοιχείων. Σύμφωνα με το ΕΣΛ 2010, το SDR αναγνωρίζεται ως περιουσιακό στοιχείο με αντιστοιχία υποχρεώσεων, αν και τα περιουσιακά στοιχεία αντιπροσωπεύουν αξιώσεις στους συμμετέχοντες συλλογικά και όχι στο ΔΝΤ. Οι επιπτώσεις στις αλλαγές ήταν ότι οι χώρες με SDR έχουν αξίωση για τον υπόλοιπο κόσμο – όλα τα έθνη μέλη του ΔΝΤ. Έτσι κάθε μέλος θα δείξει ευθύνη σε άλλες χώρες που εκπροσωπούν την δέσμευση τους ως μέλη του ΔΝΤ.

### *2.2.17 Πληρωτέες εκπτώσεις φόρου.*

- Υπάρχουν δύο είδη συστημάτων πίστωσης φόρου-ένα στο οποίο οι εκπτώσεις φόρου είναι μη πληρωτέες (σπατάλη), και μία στην οποία είναι πληρωτέες οι πιστώσεις φόρου. Οι μη πληρωτέες (άχρηστες) φορολογικές πιστώσεις είναι αυτές που μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για τη μείωση της φορολογικής υποχρέωσης και δεν μπορούν να καταβληθούν στους φορολογούμενους ή στους μη φορολογούμενους ως επίδομα. Έτσι είναι τα ίδια με μια φοροαπαλλαγή. Πληρωτέες φορολογικές πιστώσεις (μη σπατάλες) είναι αυτές που μπορούν να πιστωθούν έναντι φορολογικής υποχρέωσης και πρέπει να καταβληθούν στους δικαιούχους εάν είναι περισσότερο από οποιαδήποτε φορολογική υποχρέωση. Έτσι, οι πληρωτέες πιστώσεις φόρου μπορούν να χωριστούν σε δύο μέρη-ένα μέρος χρησιμοποιείται για τη μείωση της φορολογικής υποχρέωσης και ο άλλος καταβάλλεται απευθείας στους παραλήπτες ως πληρωμές παροχών, όταν το όφελος υπερβαίνει τη φορολογική υποχρέωση. Ο κανόνας του ΕΣΛ10 είναι ότι μόνο για συστήματα πληρωτέων φορολογικών πιστώσεων, το σύνολο των πληρωτέων πιστώσεων φόρου θα πρέπει να εγγραφτούν ως «φορολογική δαπάνη», με άλλα λόγια επιδότηση ή κοινωνικό όφελος, ανεξάρτητα από το πόσα χρησιμοποιήθηκαν για τη μείωση της φορολογικής υποχρέωσης και πόσα καταβλήθηκαν απευθείας στους δικαιούχους. Αυτή είναι μια αλλαγή στη μεταχείριση από το ΕΣΛ95, αν και οι εκπτώσεις φόρου δεν αναφέρονται συγκεκριμένα σε αυτό. Διαφέρει από τις οδηγίες του ΟΟΣΑ για το 2012 σχετικά με τη μεταχείριση των φορολογικών πιστώσεων. Αν και είναι αποδεκτές υπάρχουν διάφοροι τρόποι παρουσίασης των πληροφοριών για διαφορετικούς σκοπούς. Οι φόροι και τα οφέλη που σχετίζονται με τα συστήματα πληρωτέων φορολογικών πιστώσεων θα εμφανίζονται στους εθνικούς λογαριασμούς σε ακαθάριστη βάση δηλαδή , οι πληρωμές φόρου θα εμφανίζουν την πλήρη ευθύνη πριν από τον πληρωτέο φόρο όπου επιτρέπονται πιστώσεις και θα είναι ολόκληρες οι πιστώσεις στο πλαίσιο του συστήματος πληρωτέων φορολογικών πιστώσεων και θα εμφανίζονται ως επιδοτήσεις ή κοινωνικές παροχές. Η καθαρή θέση παραμένει η ίδια.

### *2.2.18 Εμπορεύματα που αποστέλλονται στο εξωτερικό για μεταποίηση.*

- Μεταξύ του ΕΣΛ95 και του ΕΣΛ10, υπήρξε μια θεμελιώδης αλλαγή στη μεταχείριση των εμπορευμάτων που αποστέλλονται στο εξωτερικό για επεξεργασία χωρίς αλλαγή ιδιοκτησίας. Στο ΕΣΛ 95, τέτοια αγαθά εμφανίστηκαν ως εξαγωγές κατά την αποστολή τους στο εξωτερικό, και στη συνέχεια καταγράφηκαν ως εισαγωγές κατά την επιστροφή από το εξωτερικό, σε υψηλότερη τιμή ως αποτέλεσμα της επεξεργασίας. Αυτό ήταν γνωστό ως μέθοδος ακαθάριστης εγγραφής, και ουσιαστικά υπονοεί μια αλλαγή ιδιοκτησίας, έτσι ώστε οι διεθνείς εμπορικοί αριθμοί να αντιπροσωπεύουν μια εκτίμηση της αξίας των εμπορευμάτων που αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης. Το 2008 ΣΕΛ BPM6 και το ΕΣΛ10 δεν υπονοούν αλλαγή ιδιοκτησίας, αλλά μάλλον δείχνουν μόνο μία καταχώριση - εισαγωγή της υπηρεσίας επεξεργασίας. Αυτό θα ήταν μια εξαγωγή της υπηρεσίας για τη χώρα στην οποία πραγματοποιείται η επεξεργασία.. Όλο αυτό συνεχίζει να δείχνει την ακαθάριστη τιμή του στις εξαγωγές για μεταποίηση και επιστροφή εισαγόμενων μεταποιημένων προϊόντων, καθώς βασίζεται στη φυσική κυκλοφορία των εμπορευμάτων, παρά την οικονομική ιδιοκτησία των αγαθών. Μερικά παραδείγματα επεξεργασίας στις μεταποιητικές υπηρεσίες σε φυσικές εισροές που ανήκουν σε άλλους, περιλαμβάνουν το πετρέλαιο , διύλιση και συναρμολόγηση ηλεκτρονικών. Υπάρχουν δύο κύριες αλλαγές. Αρχικά αναγνωρίζεται μια νέα υπηρεσία επεξεργασίας - υπηρεσίες κατασκευής σε φυσικές εισόδους που ανήκουν σε άλλους. Έπειτα καθώς δεν υπάρχει αλλαγή ιδιοκτησίας, τα εμπορεύματα αποστέλλονται στο εξωτερικό για μεταποίηση δεν περιλαμβάνονται στα στοιχεία εξαγωγών και εισαγωγών. Η καθαρή υπηρεσία επεξεργασίας είναι το τέλος που χρεώνεται για την υπηρεσία επεξεργασίας. Είναι αυτή η υπηρεσία που καταγράφεται στους εθνικούς λογαριασμούς - μια εξαγωγή μεταποιητικών υπηρεσιών για τη χώρα της επεξεργασίας και μια εισαγωγή κατασκευαστικών υπηρεσιών για τον ιδιοκτήτη των αγαθών. Η αξία της υπηρεσίας δεν είναι απαραίτητα η ίδια με τη μόνη διαφορά μεταξύ της αξίας των αγαθών αποστέλλονται για μεταποίηση και την αξία των εμπορευμάτων μετά τη μεταποίηση λόγω δια κράτησης κερδών ή ζημιών, συμπεριλαμβανομένου τα γενικά έξοδα και σφάλματα μέτρησης που σχετίζονται με τις κινήσεις των εμπορευμάτων. Ενώ τα εμπορεύματα που αποστέλλονται στο εξωτερικό για μεταποίηση και επιστρέφονται μετά τη μεταποίηση δεν περιλαμβάνονται στις εξαγωγές και τα στοιχεία εισαγωγής, συνιστάται να περιλαμβάνονται ως συμπληρωματικά είδη στο εξωτερικό ως λογαριασμός αγαθών και υπηρεσιών. Η επεξεργασία εμπορευμάτων για επεξεργασία από το ΕΣΛ10 πραγματοποιείται σε καθαρή βάση: μόνο όταν το

εμπόριο υπηρεσιών εμφανίζεται και δεν υπάρχει αντιστοιχία με την κίνηση των εμπορευμάτων που καταγράφονται στο IMTS. Το τέλος της επεξεργασίας θα εμφανίζεται στους λογαριασμούς του ισοζυγίου πληρωμών και στους διεθνείς λογαριασμούς αντίστοιχα όπως οι υπόλοιποι λογαριασμοί του παγκόσμιου τομέα. Το BPM6 συνιστά ότι οι εισαγωγές και οι εξαγωγές στις στατιστικές IMTS αντικατοπτρίζουν μια κατάσταση όπου δεν υπάρχει αλλαγή ιδιοκτησίας, έτσι και τα δύο καταγράφονται το ένα δίπλα στο άλλο στο ισοζύγιο πληρωμών, έτσι ώστε οι υπηρεσίες στοιχείων να μπορούν να συγκριθούν.

#### *2.2.19 Οι έμποροι.*

- Το εμπόριο ( Merchanting) ορίζεται από το ΕΣΛ10 ως αγορά ενός αγαθού από έναν κάτοικο σε έναν μη κάτοικο και την επακόλουθη μεταπώληση του αγαθού σε άλλος μη κατοίκου, χωρίς το καλό να εισέλθει στην οικονομία του εμπόρου. Το ΕΣΛ10 έρχεται σε αντίθεση με την εμπορία αγαθών που αποστέλλονται στο εξωτερικό για επεξεργασία. Αντιθέτως, αγορά και μεταπώληση αγαθών με μη κατοίκους χωρίς την είσοδο των εμπορευμάτων στην οικονομία του εμπόρου , καταγράφεται ως εξαγωγές και εισαγωγές στους λογαριασμούς του παραγωγού και του τελικού αγοραστή και μια καθαρή εξαγωγή αγαθών υπό διαπραγμάτευση εμφανίζεται στους λογαριασμούς του εμπόρου. Αυτή είναι μια αλλαγή από τη θεραπεία BPM5 και ΕΣΛ95, η οποία απέκλεισε το εμπόριο από το εμπόριο αγαθών, αλλά περιλάμβανε τη διαφορά μεταξύ της πώλησης και της αγοράς αγαθών ως κατηγορία υπηρεσιών "merchanting" σε άλλες επιχειρηματικές υπηρεσίες. Το BPM5 αναγνώρισε αυτήν τη θεραπεία ως εξαίρεση από την αρχή της αλλαγής ιδιοκτησίας. Η νέα μεταχείριση του εμπορίου συνάδει με την αρχή της αλλαγής ιδιοκτησίας. Το Merchanting απαιτεί τα αγαθά να αλλάξουν ιδιοκτησία και έτσι οι συναλλαγές καταγράφονται στο εμπόριο ως λογαριασμός αγαθών. Έτσι, σύμφωνα με το ΕΣΛ 95, μια παγκόσμια ανισορροπία εμφανίζεται στις ξεχωριστές κατηγορίες αγαθών και υπηρεσιών . Είναι μια ισορροπία στο επίπεδο των αγαθών και των υπηρεσιών σε συνδυασμό. Σύμφωνα με το ΕΣΛ10, αυτή η ανισορροπία απομακρύνεται αντιμετωπίζοντας τις εμπορικές συναλλαγές ως εμπόριο αγαθών.

#### *2.2.20 Συνταξιοδοτικά συστήματα εργοδοτών*

- Το ΕΣΛ 95 αναγνώρισε τις συνταξιοδοτικές υποχρεώσεις στον ισολογισμό μόνο για χρηματοδοτούμενα «ιδιωτικά» συστήματα. Ως εκ τούτου, οι δραστηριότητες πολλών συνταξιοδοτικών συστημάτων, όπως η κοινωνική ασφάλιση και ο μη χρηματοδοτούμενος εργοδότης συστημάτων, δεν οδήγησαν στην αναγνώριση χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων - υποχρεώσεων. Το ΕΣΛ10 αναγνωρίζει τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που

σχετίζονται με την απασχόληση, ανεξάρτητα από το εάν υπάρχουν τα απαραίτητα περιουσιακά στοιχεία. Στο ΕΣΛ 95, οι αναγνωρισμένες συνταξιοδοτικές υποχρεώσεις περιορίστηκαν στα διαθέσιμα κεφάλαια. Ωστόσο, τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των μη χρηματοδοτούμενων κυβερνητικών συστημάτων και των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης αναγνωρίζονται από το ΕΣΛ10 μόνο σε έναν συμπληρωματικό πίνακα που δείχνει τις υποχρεώσεις και τις σχετικές ροές όλων των ιδιωτικών και κρατικών συνταξιοδοτικών συστημάτων, χρηματοδοτούμενων ή μη χρηματοδοτούμενων και συμπεριλαμβανομένων των κοινωνικών ασφαλειών. Το ΕΣΛ 95 δήλωσε ότι οι πραγματικές κοινωνικές εισφορές από τον εργοδότη και τον εργαζόμενο σε μια περίοδο πρέπει να είναι το ποσό που πραγματικά καταβλήθηκε σε συνταξιοδοτικό ταμείο. Το ΕΣΛ10 συνιστά αλλαγή στην περίπτωση συστήματος καθορισμένων παροχών. Η αύξηση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων πρέπει να καταγράφεται ανεξάρτητα από τις πραγματικές συνεισφορές. Το επίπεδο της εργοδοτικής εισφοράς πρέπει να καθορίζεται σε αναλογιστική, αξιολογώντας την αύξηση της καθαρής παρούσας αξίας του συνταξιοδοτικού δικαιώματος που έχει ο εργαζόμενος που κέρδισε κατά την εν λόγω περίοδο, προσθέτοντας τυχόν έξοδα που χρεώθηκαν από το συνταξιοδοτικό ταμείο για τη λειτουργία του σχεδίου και την αφαίρεση του ποσού και οποιασδήποτε εισφοράς που κάνει ο εργαζόμενος. Σε γενικές γραμμές, οι τεκμαρτές συνταξιοδοτικές εισφορές των κυβερνητικών εργοδοτών υπολογίζονται με τον ίδιο τρόπο με βάση αναλογιστικούς υπολογισμούς. Όπου αυτοί οι αναλογιστικοί υπολογισμοί δεν μπορούν να λάβουν το επαρκές επίπεδο αξιοπιστίας, και μόνο σε τέτοιες περιπτώσεις. Οι μισθοί ή οι καταβλητέες παροχές είναι δυνατές για την εκτίμηση της τεκμαρτής σύνταξης των κυβερνητικών εργοδοτών συνεισφορών. Σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος επανεξετάσει τον τρόπο υπολογισμού της κυβέρνησης που τεκμαίρεται οι κοινωνικές εισφορές που σχετίζονται με συνταξιοδοτικά συστήματα δημοσίων υπαλλήλων, ενδέχεται να επηρεάσουν το ΑΕγχΠ. Το ΕΣΛ 95 αντιμετώπισε τη δραστηριότητα των μη αυτόνομων συνταξιοδοτικών ταμείων και των μη χρηματοδοτούμενων συνταξιοδοτικών συστημάτων ως βοηθητικές δραστηριότητες όπου η παραγωγή δεν αναγνωρίστηκε ξεχωριστά. Το ΕΣΛ10 το αναγνωρίζει ως κόστος για τη διαχείριση οποιουδήποτε συνταξιοδοτικού συστήματος, συμπεριλαμβανομένων μη αυτόνομων συστημάτων και μη χρηματοδοτούμενων σχεδίων.

#### *2.2.21 Τέλη που καταβάλλονται για δανεισμό τίτλων και χρυσά δάνεια.*

- Όλες οι αμοιβές που καταβάλλονται στους κατόχους τίτλων που χρησιμοποιούνται για δανεισμό τίτλων και στους κατόχους χρυσού χρησιμοποιούνται για δάνεια χρυσού (είτε από κατανεμημένους είτε μη κατανεμημένους λογαριασμούς χρυσού) καταγράφονται από σύμβαση ως ενδιαφέρον. Αυτή είναι μια διευκρίνιση και οι συναλλαγές θα καταγράφονται. Η αλλαγή μπορεί να αλλάξει το ΑΕγχΠ πολύ ελαφρώς στην περίπτωση

χρηστών που δεν είναι κάτοικοι. Ωστόσο, είναι απίθανο να αλλάξει το ΑΕΕ δεδομένου ότι οι δανειολήπτες είναι συνήθως επενδυτικές τράπεζες και όχι τελικοί καταναλωτές.

#### *2.2.22 Κατασκευαστικές δραστηριότητες στο εξωτερικό.*

- Σύμφωνα με το ΕΣΛ95 μονάδες που πραγματοποίησαν κατασκευαστική δραστηριότητα στο εξωτερικό για περίοδο λιγότερο από ένα έτος εάν το προϊόν αποτελεί ακαθάριστο σχηματισμό παγίου κεφαλαίου, αναγνωρίζονται ως πλασματικές μονάδες κατοίκους της χώρας στην οποία λαμβάνει χώρα η δραστηριότητα. Δεν αναγνωρίζεται τέτοια εξαίρεση στο ΕΣΛ10 και όταν η δραστηριότητα συνεχίζεται για λιγότερο από ένα χρόνο, η δραστηριότητα παραμένει μέρος των δραστηριοτήτων της παραγωγικής θεσμικής μονάδας και δεν είναι ξεχωριστή, αναγνωρίζεται η θεσμική μονάδα. Αυτή η αλλαγή επηρεάζει το ΑΕΠ, καθώς σύμφωνα με το ΕΣΛ10 η κατασκευαστική δραστηριότητα θα καταγραφεί ως έξοδος την χώρα καταγωγής, και όχι την προσωρινή χώρα κατοικίας της κατασκευαστικής μονάδας. Αλλά το ΑΕΕ δεν θα επηρεαστεί, καθώς το εισόδημα από τις υπηρεσίες και την απασχόληση που απαιτείται για την παραγωγή του GFCF στο εξωτερικό στο ΕΣΛ95 η θεραπεία θα αντισταθμιστεί με την εξαγωγή της παραγωγής από τη χώρα καταγωγής κάτω στο ΕΣΛ10. Αυτή η συναλλαγή αντιμετωπίζεται στην προσωρινή χώρα κατοικίας της κατασκευαστικής μονάδας ως εισαγωγή και κατά συνέπεια ως GFCF.

#### *2.2.23 Υπηρεσίες Χρηματοοικονομικής Διαμεσολάβησης Έμμεσης Μέτρησης Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων ( FISIM)*

- Το ΕΣΛ 95 τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 448/92 του Συμβουλίου και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ.1188/2002 που καθόρισε τον τρόπο υπολογισμού και κατανομής έμμεσων υπηρεσιών χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης (FISIM). Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1188/2002 της Επιτροπής ανέφερε στο άρθρο 1 στοιχείο β) ότι οι εισαγωγές και εξαγωγές τα FISIM πρέπει να υπολογίζονται συμπεριλαμβανομένων των FISIM μεταξύ χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων μόνιμων κατοίκων (FI) και χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων μη κατοίκων. Η αλλαγή στο ΕΣΛ 2010 είναι ότι δεν υπάρχει υπολογισμός και κατανομή των ΥΧΔΜΕ μεταξύ χρηματοοικονομικών διαμεσολαβητών (ταξινομούνται στα S.122 και S.125). Η παράγραφος 14.11 του ΕΣΛ10 αναφέρει ότι «Κατά συνθήκη, δεν πρέπει να υπολογίζεται διατραπεζικό FISIM μεταξύ κατοίκων FI, ούτε μεταξύ κατοίκων FI και μη κατοίκων FI. Το FISIM υπολογίζεται σε σχέση μόνο για θεσμικούς τομείς μη τραπεζικών χρηστών. Οι εξαγωγές και οι εισαγωγές θα επηρεαστούν

όταν δεν κατανέμονται τα ΥΧΔΜΕ μεταξύ ΜΧ κατοίκων και ΜΧ μη κατοίκων: καθώς οι εξαγωγές ΥΧΔΜΕ προς ΜΧ μη μόνιμους κατοίκους δεν καταγράφονται πλέον, και το ΑΕγχΠ μειώνεται. Καθώς οι εισαγωγές ΥΧΔΜΕ από μη κατοίκους FI δεν καταγράφονται πλέον, η ενδιάμεση κατανάλωση μειώνεται και επομένως το ΑΕγχΠ αυξάνεται. Αλλά κατά τη μετάβαση του ΑΕΠ στο Ακαθάριστο Εθνικό Εισόδημα, αντισταθμίζεται από την ίση μείωση των εισπρακτέων τόκων λιγότερο πληρωτέων έναντι των υπόλοιπων του κόσμου, και επομένως το ακαθάριστο εθνικό εισόδημα είναι αμετάβλητο. Συνοψίζοντας, το ΑΕγχΠ επηρεάζεται (αυξάνεται ή μειώνεται) αλλά το ΑΕΕ παραμένει αμετάβλητο.

### Κεφάλαιο 3<sup>ο</sup> : Πίνακες ΣΕΛ 1993-ΣΕΛ 2008 και ΕΣΛ 1995-ΕΣΛ2010

3.1. Οι προδιαγραφές στατιστικών μονάδων και οι αναθεωρήσεις στον θεσμικό τομέα .

1993	2008
Η παραγωγική μονάδα θεωρείται αναπόσπαστο κομμάτι των εγκαταστάσεων που εξυπηρετεί.	Στατιστικά παρατηρήσιμη σε ξεχωριστούς λογαριασμούς ή αναγνωρίσιμη ως ξεχωριστή εγκατάσταση.
Οι βοηθητικές εταιρείες του ΣΕΛ 1993	Ονομάζονται τεχνικές θυγατρικές στο ΣΕΛ 2008.
Οι μη ανεξάρτητες επιχειρήσεις αντιμετωπίζονται ως πλασματική μονάδα κατοικίες.	Στο ΣΕΛ του 2008 αντιμετωπίζεται ως θεσμική μονάδα.
Δεν παρέχει ρητή καθοδήγηση για τον προσδιορισμό της κατοικίας.	Παρέχει κατευθυντήριες γραμμές για τον προσδιορισμό της κατοικίας.
Οδηγίες για την αντιμετώπιση μονάδων χωρίς υπαλλήλους και χωρίς χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία.	Δεν παρέχει ρητή καθοδήγηση για τον προσδιορισμό περιουσιακών μονάδων.
Αναθέτουν εταιρείες χαρτοφυλακίου στον θεσμικό τομέα.	Οι εταιρείες χαρτοφυλακίου θα πρέπει να κατανέμονται στον τομέα των χρηματοπιστωτικών εταιρειών.
Δεν παρέχει ρητή καθοδήγηση για τον προσδιορισμό των κεντρικών γραφείων .	Κατανέμουν τα κεντρικά γραφεία στον τομέα των μη χρηματοπιστωτικών εταιριών .
Εκχωρεί μη κερδοσκοπικά ιδρύματα σε διαφορετικούς θεσμικούς τομείς.	Προτείνει να προσδιοριστούν τα μη κερδοσκοπικά ιδρύματα εντός των εταιρικών και κυβερνητικών τομέων σε ξεχωριστούς υποτομείς.
Ορίζει τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες.	Ορίζει τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες πιο ρητά από το ΣΕΛ 1993.
Παρουσιάζει μόνο τους 5 υποτομείς, στον τομέα των χρηματοοικονομικών εταιρειών.	Παρουσιάζει λεπτομερή ταξινόμηση του τομέα των χρηματοπιστωτικών εταιρειών και χωρίζεται ο τομέας των

	χρηματοοικονομικών εταιρειών σε εννέα υποτομείς.
--	--

(Πίνακας 3.1)

3.2. Οι προδιαγραφές του πεδίου των συναλλαγών συμπεριλαμβανομένου του ορίου παραγωγής.

1993	2008
Αναγνώρισε ότι η έρευνα και η ανάπτυξη πραγματοποίησε με στόχο την βελτίωση της αποδοτικότητας ή της παραγωγικότητας, ή τη λήψη άλλων μελλοντικών οφελών.	Δεν αντιμετωπίζει τη δραστηριότητα έρευνας και ανάπτυξης ως παρεπόμενη δραστηριότητα.
Η μέθοδος υπολογισμού των υπηρεσιών χρηματοοικονομικής διαμεσολάβησης που μετρούνται έμμεσα, ευρέως γνωστή ως FISIM , βελτιώθηκε με βάση την εμπειρία στην εφαρμογή των συστάσεών του. Υπολόγιζε τη μέθοδο ως τη διαφορά μεταξύ εισπρακτέων εσόδων από ακίνητα και πληρωτέων τόκων.	Η μέθοδος ισχύει μόνο για δάνεια και καταθέσεις και παρέχονται και παρέχονται ή κατατίθενται σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Υπολογίζει την παραγωγή των υπηρεσιών χρηματοοικονομικής διαμεσολάβησης. Συνιστά να κατανεμηθεί η κατανάλωση της μεθόδου μεταξύ χρηστών .
Συνέστησε τη μέτρηση των υπηρεσιών των τραπεζών βάσει των εσόδων από προμήθειες και υπηρεσίες χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης.	Συνιστά να προσδιοριστούν ξεχωριστές εγκαταστάσεις για μονάδες της κεντρικής τράπεζας . Παρέχει καθοδήγηση ότι οι δραστηριότητες εκτός αγοράς πρέπει να θεωρούνται απόκτηση συλλογικών υπηρεσιών.
Αναγνωρίζεται ότι σε περιπτώσεις καταστροφικών απωλειών, η απόδοση της ασφαλιστικής δραστηριότητας που εκτιμάται χρησιμοποιώντας τον βασικό αλγόριθμο του ΣΕΛ 1993, ανάλογα με το υπόλοιπο των ασφαλιστρών και των απαιτήσεων, θα μπορούσε να είναι εξαιρετικά ασταθής.	Προτείνει να υπολογιστεί το αποτέλεσμα της δραστηριότητας ασφάλισης ζημιών χρησιμοποιώντας προσαρμοσμένες απαιτήσεις και προσαρμοσμένα συμπληρώματα ασφαλιστρών.
Οι συναλλαγές αντασφάλισης ενοποιήθηκαν με τις συναλλαγές για πρωτασφάλιση, έτσι ώστε να μην φαίνεται ο διαχωρισμός μεταξύ τους.	Συνιστά ότι η αντασφάλιση πρέπει να αντιμετωπίζεται με τον ίδιο τρόπο όπως οι πρωτασφάλιση.
Δεν περιελάμβανε την επιστροφή στο κεφάλαιο για την εκτίμηση της παραγωγής αγαθών και υπηρεσιών που παράγονται για ίδια τελική χρήση από νοικοκυριά και εταιρείες, όταν αυτά εκτιμήθηκαν ως το άθροισμα του κόστους.	Συνιστά ότι κατά τον υπολογισμό της αξίας της παραγωγής των αγαθών και υπηρεσιών που παράγονται από νοικοκυριά και εταιρείες είναι σκόπιμο να συμπεριληφθεί μια επιστροφή στο κεφάλαιο ως μέρος του αθροίσματος του κόστους όταν αυτή η προσέγγιση χρησιμοποιείται για τον

	υπολογισμό της παραγωγής ελλείπει συγκρίσιμων τιμών αγοράς.
--	---

(Πίνακας 3.2)

3.3. Η επέκταση και ο προσδιορισμός των περιουσιακών στοιχείων, του σχηματισμού κεφαλαίου και της κατανάλωσης παγίου κεφαλαίου.

1993	2008
Δεν καθόρισε ρητά την ιδιοκτησία.	Παρέχει καθοδήγηση μεταξύ νομικής και οικονομικής ιδιοκτησίας και συνιστά να καταγράφονται τα περιουσιακά στοιχεία στους ισολογισμούς του οικονομικού και όχι του νομικού ιδιοκτήτη.
Αντιμετωπίζει τις κατοχυρωμένες με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας οντότητες ως μη παραχθέντα περιουσιακά στοιχεία .	Η δραστηριότητα έρευνας και ανάπτυξης δεν αντιμετωπίζεται ως βοηθητική δραστηριότητα.
Ταξινόμηση μεταξύ μη χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων/υποχρεώσεων.	Ο ορισμός του περιουσιακού στοιχείου έχει βελτιωθεί καλύπτοντας θέματα όπως ο κίνδυνος, η αποδεδειγμένη αξία και οι εποικοδομητικές αξίες. Χωρίζονται σε τρεις κατηγορίες όπου είναι φυσικοί πόροι, συμβάσεις μισθώσεων και οι άδειες.
Τα στρατηγικά αποθέματα δεν διαχωρίζονται πλέον από άλλα αποθέματα του ίδιου τύπου προϊόντων.	Συνιστά να ταξινομηθούν τα στρατιωτικά οπλικά συστήματα ως πάγια περιουσιακά στοιχεία και ότι η ταξινόμηση των στρατιωτικών οπλικών συστημάτων ως πάγια περιουσιακά στοιχεία πρέπει να βασίζεται στα ίδια κριτήρια με τα άλλα πάγια περιουσιακά στοιχεία.
Το “λογισμικό υπολογιστή” τροποποιήθηκε στο ΣΕΛ 2008.	Παρέχει ρητή καθοδήγηση για την αποτίμηση του λογισμικού υπολογιστών και των βάσεων δεδομένων που αγοράστηκαν ή αναπτύχθηκαν εσωτερικά.
Δεν παρείχε οδηγίες για την μεταχείριση πρωτότυπων και αντιγράφων προϊόντων ως διακριτών προϊόντων.	Παρέχει καθοδήγηση σχετικά με την μεταχείριση πρωτότυπων και αντιγράφων προϊόντων πνευματικής ιδιοκτησίας ως ξεχωριστών προϊόντων.

(Πίνακας 3.3)

3.4. Η βελτίωση της επεξεργασίας και του ορισμού των χρηματοοικονομικών μέσων και των περιουσιακών στοιχείων .

1993	2008
Αντέγραφε ότι δεν επιτρέπεται ή δεν εφαρμόζεται η πώληση κινητών αξιών που έχουν ανακτηθεί.	Συνεχίζει να αντιμετωπίζει μια συμφωνία επαναγοράς ως εξασφαλισμένο δάνειο και αναγνωρίζει τη δυνατότητα πώλησης τίτλων που είχαν ανακτηθεί.
Δεν παρείχε οδηγίες για την μεταχείριση των δικαιωμάτων προαίρεσης των εργαζομένων.	Οι συναλλαγές σε δικαιώματα προαίρεσης εργαζομένων καταγράφονται στον χρηματοοικονομικό λογαριασμό ως αντιστάθμιση του στοιχείου αποζημίωσης των υπαλλήλων που αντιπροσωπεύεται από την αξία της επιλογής μετοχών.
Δεν παρείχε οδηγίες για τα κριτήρια που πρέπει να εφαρμόζονται στην καταγραφή των μη εξυπηρετούμενων δανείων.	Εκπονούνται κατευθυντήριες γραμμές για την αντιμετώπιση των απομειωμένων (μη εξυπηρετούμενων) δανείων.
Αντιμετώπισε τις εγγυήσεις ως ενδεχόμενες υποχρεώσεις και ως εκ τούτου δεν είχε κανένα ιστορικό για την ύπαρξη της εγγύησης μέχρι να ενεργοποιηθεί .	Σωστή αποσαφήνιση σχετικά με τον χειρισμό διαφόρων κατηγοριών εγγυήσεων.
Η καθοδήγηση σχετικά με τον τρόπο καταγραφής των συναλλαγών που σχετίζονταν με χρεωστικούς τίτλους δεν ήταν ακριβής.	Συνιστά δύο προσεγγίσεις για τον προσδιορισμό των τόκων που συγκεντρώνονται σε κάθε λογιστική περίοδο.
Στην περίπτωση χρεωστικών τίτλων σε ξένο νόμισμα, οι μεταβολές στην αξία του κεφαλαίου σε όρους εγχώριου νομίσματος που προκύπτουν από μεταβολές της συναλλαγματικής ισοτιμίας πρέπει να αντιμετωπίζονται ως κέρδη διακράτησης.	Συνιστά τα χρεωστικά μέσα να είναι ευρετηριασμένα σε ξένο νόμισμα να ταξινομούνται και να αντιμετωπίζονται σαν να είναι το μέσο σε αυτό το ξένο νόμισμα.
Έδινε περιορισμένη καθοδήγηση σχετικά με τον τρόπο αποτίμησης των μη εισηγμένων μετοχών.	Παρέχει οδηγίες για εναλλακτικές επιλογές αποτίμησης αυτών των ιδίων κεφαλαίων.
Δεν ανέφερε καταναμημένους ή μη, λογαριασμούς πολύτιμων μετάλλων.	Ο ορισμός νομισματικού άλλαξε.

Ταξινόμησε τα ειδικά δικαιώματα ως περιουσιακά στοιχεία χωρίς αντίστοιχες υποχρεώσεις.	Συνιστά να αντιμετωπίζονται τα ειδικά δικαιώματα ( SDR) ως περιουσιακά στοιχεία της χώρας.
Διάκριση μεταξύ καταθέσεων και δανείων.	Διάκριση μεταξύ καταθέσεων και δανείων, εισάγοντας μία κατηγορία με την ονομασία «διατραπεζικές θέσεις».
Δεν παρείχε καθοδήγηση σχετικά με το ζήτημα των καταβλητέων τελών για τον δανεισμό τίτλων και χρυσών δανείων.	Συνιστά ότι όλες οι προμήθειες που καταβάλλονται στους ιδιοκτήτες τίτλων πρέπει να καταγράφονται βάσει σύμβασης ως τόκοι.
Ερμηνεύτηκε ότι βασίζεται απλώς στην διάρκεια της μίσθωσης.	Παρουσιάζει μία επισκόπηση που καθορίζει τις αρχές της κατάλληλης αντιμετώπισης των μισθώσεων και αδειών.
Αντιμετώπισε την δραστηριότητα των μη αυτόνομων συνταξιοδοτικών ταμείων/χρηματοδοτούμενων συστημάτων, ως βοηθητικές δραστηριότητες.	Αναγνωρίζει ότι υπάρχει κόστος διαχείρισης οποιουδήποτε συνταξιοδοτικού συστήματος.

(Πίνακας 3.4.)

3.5. Προδιαγραφές του πεδίου των συναλλαγών που αφορούν την κυβέρνηση και τον δημόσιο τομέα.

1993	2008
Αναφορά μεταξύ ιδιωτικών/δημόσιων/κυβερνητικών τομέων.	Διευκρινίζει τη διαφορά μεταξύ της κυβέρνησης και δημόσιων εταιρειών.
Δεν παρείχε σχετικές οδηγίες.	Παρείχε οδηγίες για την αντιμετώπιση των οργανισμών αναδιάρθρωσης.
Δεν υπήρχε αναφορά.	Διευκρίνηση στην αντιμετώπιση των αδειών που εκδόθηκαν από την κυβέρνηση.
Σωστή καθοδήγηση σχετικά με τις εταιρείες και τις οιονεί εταιρείες.	Προτείνει την καταγραφή έκτακτων πληρωμών από δημόσιες εταιρείες ως αναλήψεις από ίδια κεφάλαια.
Κατέγραψε εξαιρετικές πληρωμές από την κυβέρνηση σε δημόσιες εταιρείες-οιονεί εταιρείες.	Προτείνει εξαιρετικές πληρωμές από την κυβέρνηση ως τις δημόσιες οιονεί εταιρείες για την κάλυψη των συσσωρευμένων ζημιών.
Απλή αναφορά φόρων.	Επιβεβαιώνει την δεδουλευμένη βάση καταγραφής των φόρων.
Δεν έδωσε οδηγίες για την διαχείριση των πιστώσεων φόρων.	Προτείνει να συμπεριλαμβάνονται οι πληρωτέες πιστώσεις σε ακαθάριστη βάση.
Δεν έδωσε εντολές για την θεραπεία τις σύμπραξης δημόσιου-ιδιωτικού τομέα.	Παρέχει καθοδήγηση ιδίως με τις πτυχές που πρέπει να προσδιοριστούν εάν ο

	ιδιωτικός ή ο δημόσιος έταιρος είναι ο οικονομικός κάτοχος των περιουσιακών στοιχείων.
Δεν τοποθετείτε στον ορισμό του.	Προτείνει να επιβληθούν φόροι εισοδήματος και πλούτου.

(Πίνακας 3.5)

3.6. Εναρμόνιση μεταξύ εννοιών και ταξινομήσεων των ΣΕΛ και του Εγχειριδίου Ισοζύγιο Πληρωμών (BPM6).

<b>1993</b>	<b>2008</b>
Συνέστησε το κέντρο του οικονομικού ενδιαφέροντος ως βασική προϋπόθεση για την έννοια της κατοικίας σε θεσμικές μονάδες.	Εφαρμόζει την έννοια του «κέντρου του κυρίαρχου οικονομικού ενδιαφέροντος».
Δεν προσδιόρισε συγκεκριμένες οδηγίες για την αντιμετώπιση των ροών αγαθών και μεταβολών των χρηματοοικονομικών λογαριασμών ως απόρροια αλλαγής κατοικίας ατόμων.	Επιβεβαιώνει ότι τα άτομα που αλλάζουν χώρο διανομής δεν υφίστανται κάποια αλλαγή ιδιοκτησίας των μη χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων και τις υποχρεώσεις από τους ίδιους.
Τα προϊόντα που στάλθηκαν στο εξωτερικό για επεξεργασία επέστρεψαν στην χώρα, όπως στάλθηκαν ως μία αποτελεσματική αλλαγή ιδιοκτησίας.	Προτείνει τις εισαγωγές και τις εξαγωγές ως αυστηροί καταγραφή αλλαγής ιδιοκτησίας.
Δεν χρησιμοποίησε οδηγίες για την θεραπεία του εμπόρου.	Προτείνει την παροχή αγαθών από παγκοσμίως κατασκευαστές όπου καταγράφονται στην απόκτηση ως αρνητικές εξαγωγές και στην διάθεση ως θετικές εξαγωγές.

(Πίνακας 3.6)

3.7 Πίνακας ΕΣΛ (ESA) 1995 και ΕΣΛ (ESA) 2010

	1995	2010	ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ
Έρευνα και ανάπτυξη που αναγνωρίζεται ο σχηματισμός κεφαλαίου.	Τα άυλα περιουσιακά στοιχεία εμφανίστηκαν ως παραχθέντα πάγια και άλλα ως μη παραχθέντα περιουσιακά στοιχεία.	Τα παραχθέντα άυλα πάγια περιουσιακά στοιχεία εισάγονται ως προϊόντα εισάγονται ως προϊόντα πνευματικής ιδιοκτησίας.	Επηρεάστηκαν σημαντικά στοιχεία σε όλους του εθνικούς λογαριασμούς.
Αποτίμηση της παραγωγής για τελική χρήση με τους παραγωγούς της αγοράς.	Οι κύριες τιμές παρόμοιων προϊόντων δεν είναι σε διαθεσιμότητα και το προϊόν υπολογίζεται ως κόστος παραγωγής.	Το προϊόν υπολογίζεται ως κόστος παραγωγής συν προσαύξηση για καθαρό λειτουργικό πλεόνασμα ή μεικτό εισόδημα.	Η παραγωγή αυξάνεται έναντι της αξίας προσαύξησης και προστιθέμενης αξίας, αυξάνεται η καταναλωτική δαπάνη- σχηματισμός κεφαλαίου και το ακαθάριστο λειτουργικό πλεόνασμα- μεικτό εισόδημα αυξάνεται.
Ασφάλιση ζημιών-δαπανών, αξιώσεις λόγω καταστροφών και αντασφάλιση.	Το αποτέλεσμα των αντασφαλιστών είναι το υπόλοιπο όλων των συναλλαγών μεταξύ αντασφαλιστών και ασφαλιστικών εταιρειών που αναζητούν αντασφάλιση.	Το αποτέλεσμα της αντασφάλισης προσδιορίζεται ακριβώς ίδιο ως άμεση ασφάλιση ζημιών ακόμα κι αν αντασφαλίζεται η ασφάλιση ζωής.	Οι πραγματικές αξιώσει αντικαθίστανται από προσαρμοσμένες αξιώσεις και η παραγωγή αυξάνεται με την εισαγωγή συμπληρωμάτων premium.
Κόστος παροπλισμού για μεγάλα περιουσιακά στοιχεία.	Η απόκτηση στρατιωτικών δομών και εξοπλισμού καταγράφονται ως σχηματισμός κεφαλαίου.	Το όριο των περιουσιακών στοιχείων του στρατιωτικού κεφαλαίου επεκτείνεται.	Η ενδιάμεση κατανάλωση μειώνεται επειδή το όπλο αντιμετωπίζεται ως σχηματισμός κεφαλαίου. Οι δαπάνες για την τελική κατανάλωση μειώνονται.

Ταξινόμηση στοιχείων για την κυβέρνηση, το δημόσιο τομέα και τον ιδιωτικό τομέα.	Καθορισμός αξιόπιστων εκτιμήσεων στο χρέος και έλλειμα της Ευρώπης.	Στον καθορισμό αξιόπιστων εκτιμήσεων, διακρίνεται έντονα η αύξηση του υλικού στα ζητήματα σημαντικής απαίτησης πολιτικής για ακριβή στοιχεία για το δημόσιο έλλειμα και το χρέος της Ευρώπης.	Θα αλλάξει το μέτρο της προστιθέμενης αξίας και του ΑΕγχΠ.
Οι πόροι της ΕΕ βάση το ΦΠΑ	Το ΦΠΑ μεταφέρθηκε στα θεσμικά όργανα της ΕΕ.	Το ΦΠΑ καταγράφεται ως τρέχουσα μεταφορά.	Δεν επηρεάζει το ΑΕγχΠ αλλά το ΑΕΕ θα αυξηθεί.
Χρεόγραφα που συνδέονται με δείκτες.	Οι τόκοι ενός δανείου του οποίου το κεφάλαιο είναι συνδεδεμένο με δείκτη είναι η διαφορά μεταξύ της τιμής εξαγοράς με την τιμή έκδοσης.	Εισάγει μια διαφορετική μέθοδο εκτίμησης των τόκων οι οποίοι έχουν συγκεντρωθεί όλα αυτά τα χρόνια.	Είναι η εκτίμηση των τόκων για στενά βασισμένα σε δείκτη, δάνεια είναι διαφορετική. Δεν υπάρχει προσδοκία μεροληψίας.
Κεντρική τράπεζα και κατανομή προϊόντων.	Η Κεντρική τράπεζα δεν πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στον υπολογισμό των ΥΧΔΜΕ.	Το αποτέλεσμα της κεντρικής τράπεζας μετράτε ως το άθροισμα των εξόδων του.	Το ΑΕΠ θα αυξηθεί κατά το ποσό των προμηθειών και των αμοιβών που διατίθενται σε μονάδες από μη μόνιμους κάτοικους και μόνιμους που αντιστοιχούν στην τελική κατανάλωση.
Οι βελτιώσεις της αναγνωρίζονται ως ξεχωριστό περιουσιακό στοιχείο.	Αναγνώρισε σημαντικές βελτιώσεις στη γη ως σχηματισμό κεφαλαίου.	Εισήγαγε μια έξτρα παραγόμενη κατηγορία περιουσιακών στοιχείων, βελτιώσεις γης .	Το νέο περιουσιακό στοιχείο "βελτιώσεις γης" που εισάγεται στην λίστα των παραχθέντων περιουσιακών στοιχείων. Αύξηση ΑΕΠ και ΑΕΕ.
Οι επιλογές μετοχών των εργαζομένων (ESOs).	Δεν είχε συμπεριλάβει τον ορισμό της αποζημίωσης των υπαλλήλων τους.	Σύμφωνα με τις οδηγίες θα καταγράφονται ως μισθοί .	Η ένταξη θα οδηγήσει σε υψηλότερα επίπεδα αποζημιώσεων για τους εργαζόμενους.
Μερίσματα.	Το θέμα των υπερμερισμάτων δεν καλύπτεται.	Τα μερίσματα εξαιρούν τα υπερμερίσματα.	Ορισμένες πληρωμές αναγνωρίζονται ως μερίσματα από εταιρείες από μέσους και ιδίως από δημόσιες εταιρείες έως την κυβέρνηση.
Οντότητες ειδικού σκοπού στο εξωτερικό και κρατικός δανεισμός.	Η πρόσθετη περιγραφή της φύσης και των δραστηριοτήτων μια SPE δεν	Μια SPE αντιμετωπίζεται ως θεσμική μονάδα όταν έχει την ίδια κατοικία με τον γονέα και έχει αυτονομία λήψης	Τα χρηματοοικονομικά στοιχεία και οι υποχρεώσεις της SPE θα απορριφθούν πλήρως στο έλεγχο των χρηματοοικονομικών λογαριασμών .

	αποτελεί από μόνη της αλλαγή έννοιας.	αποφάσεων ή δεν είναι κάτοικος σε σχέση με την κατοικία του γονέα.	
Κεντρικά γραφεία και εταιρείες χαρτοφυλακίου.	Οι εταιρείες χαρτοφυλακίου ορίστηκαν ως θεσμικές μονάδες .	Ο όρος «holding corporation» ή «holding company» χρησιμοποιείται για μια θεσμική μονάδα.	Πιθανή επαναταξινόμηση των μονάδων από τους μη χρηματοοικονομικούς τομείς.
Υποκατηγορίες του τομέα των χρηματοπιστωτικών εταιρειών .	Εκχώρησε το FVC σε υποτομείς.	Αποτελείται από όλες τις χρηματοοικονομικές εταιρείες και οιονεί εταιρείες που δεν ασχολούνται ούτε χρηματοοικονομική διαμεσολάβηση- παροχή χρηματοοικονομικών ωθητικών υπηρεσιών, ο FVC ταξινομείται στον τομέα «άλλη χρηματοοικονομικοί διαμεσολαβητές.	Τα κεφάλαια επιτρέπουν στενότερη αλληλογραφία μεταξύ των υποτομών και των τίτλων.
Εγγυήσεις.	Αντιμετώπιση των εγγυήσεων δανείων ως μεταχείριση για τυποποίηση.	Περιγραφή για την αντιμετώπιση των εγγυήσεων ως ρυθμίσεις.	Οι προβλέψεις για τυποποιημένες εγγυήσεις δημιουργούν ένα σύνολο αντίστοιχων χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων, με τίτλο « προβλέψεις για κλήσεις υπό τυποποιημένες εγγυήσεις».
Ειδικά δικαιώματα του ΔΝΤ ως περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις.	Δεν υπάρχει αναγνωρίσιμη αντιστοιχία των υποχρεώσεων αυτών των περιουσιακών στοιχείων.	Το SDR αναγνωρίζεται ως περιουσιακό στοιχείο με αντιστοιχία υποχρεώσεων.	Οι χώρες με SDR έχουν αξίωση για τον υπόλοιπο κόσμο-όλα τα έθνη μέλη του ΔΝΤ.
Πληρωτέες εκπτώσεις φόρου.	Οι εκπτώσεις φόρου δεν αναφέρονται συγκεκριμένα.	Τα συστήματα πληρωτέων φορολογικών πιστώσεων εγγράφονται ως φορολογική δαπάνη.	Η καθαρή θέση παραμένει η ίδια.
Εμπορεύματα που αποστέλλονται στο εξωτερικό για μεταποίηση.	Εμπορεύματα που αποστέλλονται στο εξωτερικό για μεταποίηση καταγράφηκαν ως εισαγωγές με υψηλότερη τιμή.	Δεν υπονοεί αλλαγή ιδιοκτησίας και δείχνει μόνο μία καταχώρηση της υπηρεσίας επεξεργασίας.	Το τέλος της επεξεργασίας εμφανίζεται ως ισοζύγιο πληρωμών και στους διεθνής λογαριασμούς .

Οι έμποροι.	Περιλαμβάνει τη διαφορά μεταξύ της πώλησης και της αγοράς αγαθών ως κατηγορία υπηρεσιών σε άλλες επιχειρηματικές υπηρεσίες.	Το εμπόριο ορίζεται ως αγορά ενός αγαθού από έναν κάτοικο σε έναν μη κάτοικο.	Αντιμετωπίζει τις εμπορικές συναλλαγές ως εμπόριο αγαθών. Τα αγαθά αλλάζουν ιδιοκτησία και οι συναλλαγές καταγράφονται στο εμπόριο ως λογαριασμός αγαθών.
Συνταξιοδοτικά συστήματα εργοδοτών.	Αναγνώρισε τις συνταξιοδοτικές υποχρεώσεις στον ισολογισμό μόνο γεια χρηματοδοτούμενα ιδιωτικά συστήματα.	Αναγνωρίζει τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που σχετίζονται με την απασχόληση ανεξάρτητα από το εάν υπάρχουν τα απαραίτητα περιουσιακά στοιχεία και συνιστά αλλαγή στην περίπτωση συστήματος καθορισμένων παροχών.	Οι τεκμαρτές συνταξιοδοτικές εισφορές των κυβερνητικών εργοδοτών υπολογίζονται με βάση αναλογιστικών υπολογισμών. οι κοινωνικές εισφορές που σχετίζονται με συνταξιοδοτικά συστήματα δημοσίων υπαλλήλων ενδέχεται να επηρεάσουν το ΑΕγχΠ.
Τέλη που καταβάλλονται για δανεισμό τίτλων και χρυσά δάνεια	-	Οι αμοιβές που καταβάλλονται στους κατόχους τίτλων και στους κατόχους χρυσού καταγράφονται από σύμβαση ως ενδιαφέρον.	Αλλάζει το ΑΕγχΠ και το ΑΕΕ .
Κατασκευαστικές δραστηριότητες στο εξωτερικό.	Οι μονάδες που πραγματοποίησαν κατασκευαστική δραστηριότητα στο εξωτερικό αναγνωρίζονται ως πλασματικές μονάδες από τους κατοίκους της χώρας.	Η δραστηριότητα παραμένει μέρος των δραστηριοτήτων της παραγωγικής θεσμικής μονάδας και δεν είναι ξεχωριστή.	Το ΑΕΠ δεν θα επηρεαστεί σε αντίθεση με το ΑΕΕ. Η συναλλαγή αντιμετωπίζεται στην προσωρινή χώρα κατοικίας της κατασκευαστικής μονάδας ως εισαγωγή και κατά συνέπεια ως GFCF.
Υπηρεσίες Χρηματοοικονομικής Διαμεσολάβησης Έμμεσης Μέτρησης Χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων ( FISIM)	Καθόρισε τον τρόπο υπολογισμού και κατανομής έμμεσων υπηρεσιών χρηματοπιστωτικής διαμεσολάβησης (FISIM).	Δεν υπάρχει υπολογισμός και κατανομή των ΥΧΔΜΕ μεταξύ χρηματοοικονομικών διαμεσολαβητών.	Το FISIM υπολογίζεται σε σχέση μόνο για θεσμικούς τομείς μη τραπεζικών χρηστών και το ΑΕγχΠ επηρεάζεται αλλά το ΑΕΕ παραμένει αμετάβλητο.

( Πίνακας 3.7)

**ΜΕΡΟΣ ΙΙ**  
**ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΘΕΜΑΤΟΣ**

## Κεφάλαιο 4<sup>ο</sup> : Πίνακες και στατιστικές αλλαγές

4.1. Μεθοδολογικές αλλαγές που περιλαμβάνονται στην τελευταία αναθεώρηση των εθνικών λογαριασμών.

Κατά την τελευταία αναθεώρηση των εθνικών λογαριασμών έχουν συμπεριληφθεί ορισμένες μεθοδολογικές αλλαγές. Ένα σημαντικό μέρος αυτών των αλλαγών οφείλεται στο ESA 2010: α) κεφαλαιοποίηση E & A , β) κεφαλαιοποίηση των στρατιωτικών δαπανών, γ) νέοι ορισμοί εισαγωγών-εξαγωγών για αγαθά και υπηρεσίες, δ) αλλαγές λόγω δεδομένων εξωτερικού εμπορίου και ε) επανυπολογισμός του αποπληθωριστή κατανάλωσης της γενικής κυβέρνησης.

Από την άλλη πλευρά, υπάρχει ένα άλλο μέρος των αλλαγών που δεν οφείλονται στο ESA 2010, όπως: α) νέα εκτίμηση αποθέματος και απόσβεση παγίου κεφαλαίου, β) επανυπολογισμός του κόστους για νέες κατοικίες και εργασίες που βρίσκονται σε εξέλιξη, γ) επανυπολογισμός της παραγωγής λογισμικού για ίδια χρήση, δ) ενσωμάτωση κοινωνικών μεταβιβάσεων σε είδος.

4.2. Οι στατιστικές αλλαγές σχετικά με την τελευταία αναθεώρηση των εθνικών λογαριασμών.

Προσέγγιση παραγωγής:

- Ανάλυση δεδομένων δομής επιχείρησης 2010-2011
- Απογραφή πληθυσμού 2011
- Μητρώο επιχειρήσεων 2010
- Προσέγγιση δαπανών: Χρήση δεδομένων έρευνας οικογενειακού προϋπολογισμού
- Αλλαγές λόγω αναθεωρημένων στοιχείων του εμπορικού τομέα
- Επανεκτίμηση του αποπληθωριστή κατανάλωσης γενικής κυβέρνησης

4.3. Αγορά στρατιωτικού όπλου αξίας 100 εκατομμυρίων βάση των ESA 1995 και ESA 2010

### *Λογαριασμός παραγωγής της κυβέρνησης*

ΕΣΛ 95	2005	2006	2007	2008	2009	2010
<b>Χρήσεις</b>						
Υλικά	300	200	200	200	200	200
Υπηρεσίες	300	300	300	300	300	300
Αποζημίωση των εργαζομένων	500	500	500	500	500	500

Κατανάλωση κεφαλαίου	50	50	50	50	50	50
Άθροισμα εξόδων	1150	1050	1050	1050	1050	1050
Ακαθάριστη Προστιθέμενη αξία	550	550	550	550	550	550

( Πίνακας 4.1)

*Λογαριασμός παραγωγής της κυβέρνησης*

<b>ΕΣΛ 10</b>	<b>2005</b>	<b>2006</b>	<b>2007</b>	<b>2008</b>	<b>2009</b>	<b>2010</b>
<b>Χρήσεις</b>						
Υλικά	200	200	200	200	200	200
Υπηρεσίες	300	300	300	300	300	300
Αποζημίωση των εργαζομένων	500	500	500	500	500	500
Κατανάλωση κεφαλαίου	50	70	70	70	70	70
Άθροισμα εξοδών	1050	1070	1070	1070	1070	1070
Ακαθάριστη Προστιθέμενη αξία	550	570	570	570	570	570

( Πίνακας 4.2 )

4.4. Αλλαγές στο ΑΕγχΠ για το έτος αναφοράς 2010 .

Το ΑΕγχΠ (τρέχουσες τιμές) το 2010 ανήλθε σε 226,2 δισεκατομμύρια €, σε σύγκριση με το ΕΣΑ2010, σε αντίθεση με το ΕΣΛ 1995 222,2 δις. € ( αύξηση 4,0 δις. ευρώ). Αυτή η αύξηση οφείλεται στις συγκεκριμένες αλλαγές που έχουν καταγραφεί ανά συνιστώσα του ΑΕγχΠ, οι οποίες παρουσιάζονται στο ακόλουθος πίνακας:

<b>Τρέχουσες τιμές, σε εκατομμύρια€</b>	<b>2010 ΕΣΛ95</b>	<b>2010 ΕΣΛ10</b>	<b>ΔΙΑΦΟΡΕΣ</b>	<b>ΑΛΛΑΓΕΣ%</b>
<b>ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ</b>	<b>222,151</b>	<b>226,210</b>	<b>4,058</b>	<b>1,8%</b>
Παραγωγή αγαθών και υπηρεσιών (σε βασικές τιμές)	351,385	356,749	5,364	1,5%
Ενδιάμεση κατανάλωση (σε τιμές αγοραστή)	156,163	157,104	941	0,6%
Ακαθάριστη προστιθέμενη				

αξία (σε βασικές τιμές)	195,222	199,645	4,424	2,3%
Φόροι επί προϊόντων	27,368	26,912	-456	-1,7%
Επιδότησεις σε προϊόντα	438	348	-90	-20,6%
<b>ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΔΑΠΑΝΩΝ</b>	<b>222,151</b>	<b>226,210</b>	<b>4,058</b>	<b>1,8%</b>
Τελική καταναλωτική δαπάνη των νοικοκυριών	159,440	154,146	-5,294	-3,3%
Δαπάνες τελικής καταναλώσεως ΝΡΙΣΗ	3,614	4,294	680	18,8%
Τελική καταναλωτική δαπάνη της Γενικής Κυβέρνησης	40,749	48,900	8,151	20,0%
Τελική καταναλωτική δαπάνη (Σύνολο)	203,803	207,340	3,537	1,7%
Ακαθάριστες επενδύσεις παγίου κεφαλαίου	39,185	39,056	-129	-0,3%
Αλλαγές στα αποθέματα	-230	-786	-556	-
Εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών	49,414	49,984	570	1,2%
Εισαγωγές αγαθών και υπηρεσιών	70,020	69,384	-636	-0,9%
<b>ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ</b>	<b>222,151</b>	<b>226,209</b>	<b>4,058</b>	<b>1,8%</b>
Αποζημίωση εργαζομένων	80,493	81,035	542	0,7%
Ακαθάριστο λειτουργικό πλεόνασμα/μικτό εισόδημα	117,071	120,553	3,482	3,0%
Φόροι επί της παραγωγής και των εισαγωγών	27,926	27,891	-35	-0,1%
Επιδότησεις	3,339	3,270	-69	-2,1%

( Πίνακας 4.3)

4.5.. Ο συνολικός αντίκτυπος των μεθοδολογικών και των στατιστικών αλλαγών για το έτος 2010 παρουσιάζεται στον ακόλουθο πίνακα:

	<b>ΑΕγχΠ</b>	<b>ΕΠΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΑΕγχΠ ΤΟ 2010</b>	<b>ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ Ή ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ</b>
<b><u>Συνολικός αντίκτυπος</u></b>	<b>+4058</b>	<b>+1,83%</b>	Συνολική αλλαγή
<b><u>Μεθοδολογικές αλλαγές</u></b>	<b>+2893</b>	<b>+1,28%</b>	
Κεφαλαιοποίηση της έρευνας και ανάπτυξης (Ε και Α)	+1281	+0,57%	ΕΣΛ2010 ΑΛΛΑΓΕΣ
Κεφαλαιοποίηση στρατιωτικών δαπανών	+1252	+0,55%	ΕΣΛ2010 ΑΛΛΑΓΕΣ
Εμπορεύματα που αποστέλλονται στο εξωτερικό για μεταποίηση	+166	+0,07%	ΕΣΛ2010 ΑΛΛΑΓΕΣ
ΥΧΔΜΕ μεταξύ κατοίκων και μη κατοίκων	+194	+0,09%	ΕΣΛ2010 ΑΛΛΑΓΕΣ
<b><u>Στατιστικές αλλαγές</u></b>	<b>-119</b>	<b>- 0,05%</b>	
Ενσωμάτωση νέων ή βελτιωμένων πηγών δεδομένων	+846	+0,37%	
Ενημερωμένα δεδομένα Στατιστικής Εξωτερικού Εμπορίου (FTS) Πηγές	-225	-0,1%	
Αναθεώρηση πετρελαίου και προμηθειών	+1295	+0,57%	FTS νέα δεδομένα για το πετρέλαιο
Στρατιωτικά νέα στοιχεία για τις εισαγωγές	-224	-0,1%	Δεδομένα με βάση τα φυσικά Παραδόσεις
Εξαντλητικότητα και συγκεκριμένες βελτιώσεις.	-965	-0,43%	

- Δαπάνες για νέες κατοικίες και εργασία			
Άλλες μεθοδολογικές και στατιστικές αλλαγές	+1284	+0,61%	Ενημερωμένες πηγές δεδομένων, υπολογισμός του κεφαλαίου και CFC, λογισμικό κλπ.

( Πίνακας 4.4)

#### 4.6. I. Μεθοδολογικές αλλαγές λόγω της εφαρμογής του ΕΣΛ2010

##### α) Κεφαλαιοποίηση της έρευνας και ανάπτυξης (E & A)

Στο ESA 2010, τα προϊόντα E & A αποτελούν επενδύσεις και επομένως καταγράφονται ως ακαθάριστο πάγιο κεφάλαιο σχηματισμού, δηλαδή η απόκτηση, η πρόβλεψη και η απόσβεση της E & A (πάγια περιουσιακά στοιχεία) αντιμετωπίζονται ως όλα τα άλλα πάγια περιουσιακά στοιχεία.

Το ESA 2010 αναγνωρίζει τις δαπάνες τόσο για την E & A που αγοράστηκαν όσο και για ίδιο λογαριασμό ως ακαθάριστο σχηματισμό παγίου κεφαλαίου και η απόσβεση αυτών των περιουσιακών στοιχείων καταγράφονται ως κατανάλωση παγίου κεφαλαίου.

Αυτή η αλλαγή είχε ως αποτέλεσμα αύξηση 0,57% στο επίπεδο του ΑΕΠ το 2010.

##### β) Κεφαλαιοποίηση στρατιωτικών δαπανών

Σύμφωνα με το ESA 2010, όλες οι στρατιωτικές δαπάνες που χρησιμοποιούνται στη διαδικασία παραγωγής για χρονικό διάστημα που υπερβαίνει το ένα έτος αντιμετωπίζεται ως ακαθάριστος σχηματισμός παγίου κεφαλαίου, ανεξάρτητα από τη φύση των δαπανών ή τον σκοπό της.

Αυτή η αλλαγή είχε ως αποτέλεσμα αύξηση 0,55% στο επίπεδο του ΑΕΠ το 2010

##### γ) Νέοι ορισμοί του εξωτερικού εμπορίου αγαθών και υπηρεσιών

Σύμφωνα με το ΕΣΟΛ 1995, οι ακαθάριστες αξίες των εμπορευμάτων που αποστέλλονται στο εξωτερικό για μεταποίηση καταγράφηκαν ως εισαγωγές / εξαγωγές αγαθά υπό την προϋπόθεση ότι πραγματοποιήθηκε αλλαγή ιδιοκτησίας. Σύμφωνα με το ESA 2010, η καθαρή αξία της υπηρεσίας επεξεργασίας καταγράφεται ως εισαγωγή / εξαγωγή υπηρεσίας .

Σύμφωνα με το ESA 1995, η εμπορία περιλαμβανόταν στις εισαγωγές και τις εξαγωγές όταν δεν πραγματοποιούνταν αυτές οι συναλλαγές στην ίδια λογιστική περίοδο.

Σύμφωνα με το ESA 2010, το merchandising καταγράφεται ως καθαρές εξαγωγές αγαθών.

Δεν υπάρχει καμία επίδραση στο καθαρό ισοζύγιο εξαγωγών-εισαγωγών από αυτή τη στατιστική καταγραφή.

Σύμφωνα με το ESA 2010, τα διατραπεζικά FISIM μεταξύ FI κατοίκων και FI μη κατοίκων αφαιρούνται από τις εξαγωγές.

Σύμφωνα με το ΕΣΛ 95, αυτές οι συναλλαγές συμπεριλήφθηκαν στις εξαγωγές.

*Ο αντίκτυπος του ΕΣΛ2010 για το έτος 2010, εισαγωγές-εξαγωγές, σε εκατομμύρια ευρώ :*

<b>2010</b>	<b>Εισαγωγές</b>	<b>Εξαγωγές</b>	<b>Καθαρό Υπόλοιπο</b>
Επεξεργασία-Επισκευές Ακαθάριστες (FTS) (-)	-901	-745	156
Χρέωση επεξεργασίας-επισκευής (BoP) (+)	153	163	10
Έμπορος (BoP) (-)	-135	-131	4
Καθαρό εμπόριο (BoP) (+)		-4	-4
FISIM (υπολογισμός) (+)		194	194
Συνολικός αντίκτυπος ΕΣΛ 2010	-883	-523	360

( Πίνακας 4.5 )

#### 4.7. II. Άλλες μεθοδολογικές αλλαγές

α) Νέες εκτιμήσεις για το μετοχικό κεφάλαιο και την κατανάλωση παγίου κεφαλαίου

Νέες εκτιμήσεις για το απόθεμα κεφαλαίου και την κατανάλωση παγίου κεφαλαίου είναι διαθέσιμες με την εφαρμογή της μεθόδου διαρκούς απογραφής (PIM), με τη γεωμετρική απόσβεση. Οι υπολογισμοί αναφέρονται στο σύνολο της οικονομίας (τομέας S1) και τομέα της γενικής κυβέρνησης (S13).

β) Υπολογισμός δαπανών για νέες κατοικίες και εργασίες που βρίσκονται σε εξέλιξη

Ζητείται μια νέα μέθοδος υπολογισμού των δαπανών για νέες κατοικίες και εργασίες σε εξέλιξη την περίοδο 1995-2013 με τη χρήση νέων πηγών δεδομένων. Επιπλέον, η διατήρηση κέρδους-ζημιών από μετοχές υπολογίζονται επίσης ως κατοικίες.

γ) Συλλογή λογισμικού για ίδιο λογαριασμό

Η παραγωγή λογισμικού για ίδιο λογαριασμό αποτιμήθηκε σε μακροοικονομικό επίπεδο ως το άθροισμα του κόστους παραγωγής. Αυτό το κόστος ομαδοποιήθηκε σε δύο μέρη (κατηγορίες): κόστος εργασίας και κόστος εργασιών. Με βάση την παραπάνω μέθοδο, η παραγωγή λογισμικού για ίδιο λογαριασμό υπολογίστηκε με άθροισμα εκτιμήσεων του ιδιωτικού τομέα και του δημόσιου τομέα.

Αντίκτυπος του έτους 2010, νέες κατοικίες και εργασίες σε εξέλιξη τρέχουσες τιμές, εκατομμύρια ευρώ :

<b>Χρόνια</b>	<b>2010</b>
<b>Νέος υπολογισμός</b>	
Δαπάνες νέων κατοικιών & επισκευών	11,240
Αλλαγές στα αποθέματα (εκτός από τα κέρδη διακράτησης)	-1,145
<b>Υπόλοιπο</b>	<b>10,095</b>
<b>Παλιός υπολογισμός</b>	
Δαπάνες νέων κατοικιών & επισκευών	12,039
Αλλαγές στα αποθέματα	-979
Υπόλοιπο	11,060
Διαφορά	-965
Αντίκτυπος στο ΑΕγχΠ	-0,43%

(Πίνακας 4.6)

#### 4.8. III. Οι στατιστικές αλλαγές.

Οι στατιστικές αλλαγές σχετικά με δεδομένα εξωτερικού εμπορίου. Τα ενημερωμένα στοιχεία από τις στατιστικές εξωτερικού εμπορίου χρησιμοποιήθηκαν για τους υπολογισμούς του ΑΕΠ των ετών 1995-2013. Επιπλέον, οι εισαγωγές και εξαγωγές προϊόντων πετρελαίου συγκεντρώθηκαν από τις στατιστικές εξωτερικού εμπορίου της ELSTAT αντί για δεδομένα της Τράπεζας της Ελλάδος, που χρησιμοποιήθηκαν στο ESA 1995. Ο αντίκτυπος στο επίπεδο του ΑΕΠ του έτους 2010 είναι + 0,5%. Ο αντίκτυπος στο ΑΕγχΠ του έτους 2010, λόγω των στατιστικών και των αλλαγών στις εισαγωγές-εξαγωγές του ΕΣΛ 2010 παρουσιάζεται στον παρακάτω πίνακα:

<b>2010</b>	<b>Εισαγωγές</b>	<b>Εξαγωγές</b>	<b>Καθαρή Ισορροπία</b>	<b>% ΑΕγχΠ</b>
Ενημερωμένες πηγές δεδομένων.	847	622	-225	-0.1%

Αναθεώρηση Πετρελαίου & Προμηθειών.	-824	471	1,295	0.6%
Στρατιωτικά νέα δεδομένα πηγής στις εισαγωγές.	224		-224	-0.1%
ESA 2010, αντίκτυπος.	-883	-523	360	0.2%
Συνολική αναθεώρηση.	-636	570	1,206	0.5%

(Πίνακας 4.7)

#### 4.9. IV. Εκτιμήσεις του ΑΕΠ για την περίοδο 1995-2010.

Στον παρακάτω πίνακα παρουσιάζονται οι εκτιμήσεις του ΑΕΠ (τρέχουσες τιμές, δισεκατομμύρια ευρώ) σύμφωνα με το ΕΣΛ2010, σε σύγκριση με τις προηγούμενες εκτιμήσεις των περιόδων 1995-2000, 2000-2005 και 2005-2010 σύμφωνα με ESA95, μαζί με την ποσοστιαία μεταβολή του επιπέδου του ΑΕΠ.

	ESA 2010	ESA 1995	%
1995	93.4	79.9	16.9%
1996	103.5	87.9	17.8%
1997	114.8	97.2	18.1%
1998	125.7	105.8	18.8%
1999	134.2	112.7	19.1%
2000	141.7	136.3	4.0%
2001	152.0	146.4	3.8%
2002	162.3	156.6	3.6%
2003	178.6	172.4	3.6%
2004	193.0	193.0	4.2%
2005	199.2	208.6	3.2%
2006	217.8	223.2	4.4%
2007	232.8	233.2	4.3%
2008	242.1	231.2	3.8%
2009	237.4	231.1	2.7%
2010	226.2	222.2	1.8%

( Πίνακας 4.8)

## ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Το SNA 2008 εισήγαγε αρκετές εννοιολογικές αλλαγές σε σχέση με την προηγούμενη έκδοση του 1993. Οι σημαντικότερες αλλαγές οι οποίες είχαν και αντίκτυπο σε βασικούς δείκτες όπως το ΑΕγχΠ αφορούν την κεφαλαιοποίηση των δαπανών για έρευνα και ανάπτυξη (E και A) και τα στρατιωτικά οπλικά συστήματα. Άλλες σημαντικές ενημερώσεις το SNA σχετίζονταν περισσότερο με την πραγματική μέτρηση ορισμένων φαινομένων όπως η αντιμετώπιση της πολυπλοκότητας της αυξανόμενης διεθνοποίησης και παγκοσμιοποίησης. Η τελευταία εξέλιξη είναι σημαντικά σημαντική καθώς θα βοηθήσει στην δημιουργία ενός συνεπούς συνόλου μακροοικονομικών στατιστικών.

Το ΕΣΛ 2010 παρουσιάζει σημαντικές διαφορές σε σχέση με το ΕΣΛ 1995 σχετικά με το πεδίο εφαρμογής και τις έννοιές του. Ωστόσο αντικατοπτρίζει τις εξελίξεις και τις μεθοδολογικές εξελίξεις στην μέτρηση της σύγχρονης οικονομίας και ενοποιημένες σε διεθνές επίπεδα. Οι διαφορές είναι αρκετές και έγιναν συνολικά 44 βελτιώσεις. Οι κυριότερες είναι τα έξοδα έρευνας και ανάπτυξης (E και A) τα οποία αναγνωρίζονται ως έξοδα για επενδύσεις, οι δαπάνες συστημάτων όπλων που πληρούν το γενικό ορισμό των περιουσιακών στοιχείων, το κριτήριο της οικονομικής ιδιοκτησίας στον ορισμό της εξαγωγής και εισαγωγής αγαθών. Επίσης ο καθορισμός αυστηρότερων κανόνων για τον χειρισμό οντοτήτων ειδικού σκοπού (SPE) τρόποι καταγραφής συναλλαγών δημόσιων εταιρειών, αντιμετώπιση των συμπράξεων δημόσιου-ιδιωτικού τομέα για πιθανές επιπτώσεις στην κυβέρνηση, διακανονισμοί αξιώσεων που πληρούνται μετά από ένα εξαιρετικό συμβάν (καταστροφή) και εισαγωγή νέων κανόνων για την καταγραφή των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων σε καθορισμένη ημερομηνία. Επομένως το ESA 2010 εισήγαγε όχι μόνο εννοιολογικές σε σχέση με το ESA 1995 αλλά πρότεινε βελτιωμένες και διευρυμένες περιγραφές των εθνικών μεθοδολογιών λογαριασμών και πρόσθεσε νέα κεφάλαια για δορυφορικούς λογαριασμούς, λογαριασμούς γενικής κυβέρνησης και λογαριασμούς με τον υπόλοιπο κόσμο.

## ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. ΑΕΠ, Παπάς, Α. “Εισαγωγή στη Χρηματοοικονομική Λογιστική”. Μπένου Ευγ. Σπύρου, Σ. “Εισαγωγή στη Συμπεριφορική Χρηματοοικονομική”. Μπένου Σπύρου, Σ. “Αγορές Χρήματος και Κεφαλαίου”. Μπένου Κασκαρέλης, Γ. “Αγγλοελληνικό λεξικό Ευρωπαϊκών Όρων”. ΟΤΟΕ. Διαθέσιμο στο : <https://www.euretiro.com/price-index/>
2. Εθνικοί Λογαριασμοί, Ελληνική Στατιστική Αρχή (2011), Ελλάδα : Εθνικοί λογαριασμοί Ελληνική Στατιστική Αρχή. Διαθέσιμο στο : <https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%95%CE%B8%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CE%AF%CE%BB%CE%BF%CE%B3%CE%B1%CF%81%CE%B9%CE%B1%CF%83%CE%BC%CE%BF%CE%AF>
3. ΕΛΛΑΣ ΕΘΝΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ, ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΠΕΙΡΑΙΑΣ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2011 . Διαθέσιμο στο: <https://www.statistics.gr/documents/20181/b14d9f2a-d1f1-4e90-a3d2-6fe4199b451e/>
4. 2014/335/ΕΕ, Ευρατόμ : Απόφαση του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2014 , για το σύστημα των ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Διαθέσιμο στο : <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX:32014D0335>
5. Ευρωπαϊκό σύστημα λογαριασμών – ΕΣΛ 1995”, Εκδόσεις Ευρωπαϊκής Ένωσης, Έτος έκδοσης: 1997. Διαθέσιμο στο: <https://www.openbook.gr/eyrwpaiiko-systima-logariasmwn-esl-1995/>
6. Ευρωπαϊκό σύστημα λογαριασμών ESA 1995, Ημερομηνία κυκλοφορίας: 24/11/1999. Διαθέσιμο στο: <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-manuals-and-guidelines/-/CA-15-96-001>
7. Ευρωπαϊκό Σύστημα Λογαριασμών, Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2223/96 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 1996, σχετικά με το ευρωπαϊκό σύστημα εθνικών και περιφερειακών λογαριασμών στην Κοινότητα. Διαθέσιμο στο : [https://en.wikipedia.org/wiki/European\\_System\\_of\\_Accounts](https://en.wikipedia.org/wiki/European_System_of_Accounts)
8. Η ανάπτυξη του δημοσιονομικού ελέγχου στη Γαλλία και τη Βρετανία από τη δεκαετία του 1920 έως τη δεκαετία του 1960: μια σύγκριση Νίκολας Μπερλάντ

- & Τρέβορ Μπίονς, Δημοσιεύτηκε στο διαδίκτυο: 25 Μαΐου 2010. Διαθέσιμο στο : <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/09638180220125544>
9. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 549/2013 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 21ης Μαΐου 2013. Διαθέσιμο στο : [https://www.statistics.gr/documents/20181/300673/ESA\\_2010\\_GR.pdf/4c1e42ea-3aa1-4ee1-915a-d04fabe400f2](https://www.statistics.gr/documents/20181/300673/ESA_2010_GR.pdf/4c1e42ea-3aa1-4ee1-915a-d04fabe400f2)
  10. ΜΑΚΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΚΥΡΙΚΟΣ Γ. ΔΗΜΗΤΡΗΣ, ΑΘΗΝΑ 2015
  11. ΜΑΚΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ, Δρ. Ελευθέριος Γούλας Πάτρα, 2010
  12. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ – ΜΑΚΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ : ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΕΚΤΑΣΕΙΣ ΨΕΙΡΙΔΟΥ, ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΑΝΟΣ – ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ, 2015
  13. Ονομαστικό Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν, Κριτική από ΤΟΜΑΣ ΜΠΡΟΚ, Ενημερώθηκε στις 19 Δεκεμβρίου 2020. Διαθέσιμο στο : <https://www.investopedia.com/terms/n/nominalgdp.asp>
  14. ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ, ΘΕΟΔΩΡΟΣ Α. ΣΚΟΥΝΖΤΟΣ ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΜΙΧΑΛΗ Ν. ΔΙΑΚΟΜΙΧΑΛΗ, ΑΘΗΝΑ ΜΑΙΟΣ 2012.
  15. Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών, Nordhaus WD και Kokkelenberg C. (ed.), Αριθμοί Φύσης: Επέκταση των εθνικών οικονομικών λογαριασμών ώστε να συμπεριληφθεί το περιβάλλον . Ουάσιγκτον: National Academy Press, 1999. Διαθέσιμο στο : [https://en.wikipedia.org/wiki/System\\_of\\_National\\_Accounts](https://en.wikipedia.org/wiki/System_of_National_Accounts)
  16. Το Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών (SNA), Ηνωμένα Έθνη 2021. Διαθέσιμο στο : <https://unstats.un.org/unsd/nationalaccount/sna.asp>
  17. European Systems of accounts ESA 2010, Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2013. Διαθέσιμο στο : <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/3859598/5925693/KS-02-13-269%20EN.PDF/44cd9d01-bc64-40e5-bd40-d17df0c69334>
  18. ESA 2010 vs ESA 95 Τμήμα Εσωτερικής Οικονομίας Τμήμα Οικονομετρικών Προβλέψεων (Γιάννης Παπαδογεώργης και Ζαχαρίας Μπραγουδάκης) Διεύθυνση Οικονομικής. Διαθέσιμο στο : <https://slideplayer.gr/slide/13245341/>
  19. Implementation European system of accounts 2010, Eurostat 26 September 2014. Διαθέσιμο στο : [https://unsiap.or.jp/programmes/sqm\\_materials/sqm7/15\\_Eurostat-ESA2010-presentation-v8.pdf](https://unsiap.or.jp/programmes/sqm_materials/sqm7/15_Eurostat-ESA2010-presentation-v8.pdf)

20. 4 International Standard Industrial Classification of All Economic Activities Revision 4, United Nations New York, 2008. Διαθέσιμο στο : [https://unstats.un.org/unsd/publication/seriesm/seriesm\\_4rev4e.pdf](https://unstats.un.org/unsd/publication/seriesm/seriesm_4rev4e.pdf)
21. Main differences between Esa 2010 and Esa 95, Istituto Nazionale di Statistica (ISTAT). Διαθέσιμο στο : [https://www.istat.it/en/files/2014/01/Istat-main\\_differences-between\\_Esa2010-Esa95.pdf](https://www.istat.it/en/files/2014/01/Istat-main_differences-between_Esa2010-Esa95.pdf)
22. New National Accounts Methodology and Implications for the Greek Economy: ESA 2010 vs ESA 95, Ιανουάριος 2014 Ηλεκτρονικό περιοδικό SSRN. Διαθέσιμο στο : [https://www.researchgate.net/publication/323760900\\_New\\_National\\_Accounts\\_Methodology\\_and\\_Implications\\_for\\_the\\_Greek\\_Economy\\_ESA\\_2010\\_vs\\_ESA\\_95](https://www.researchgate.net/publication/323760900_New_National_Accounts_Methodology_and_Implications_for_the_Greek_Economy_ESA_2010_vs_ESA_95)
23. New standards for compiling national accounts: what's the impact on GDP another macro-economic indicators, by Peter van de Ven1,N. 22, Ιούλιος 2015 - Αναθεωρήσεις του τριμηνιαίου ΑΕΠ σε επιλεγμένες χώρες του ΟΟΣΑ . Διαθέσιμο στο : <https://www.oecd.org/sdd/thestatisticsbrief.htm>
24. System of National Accounts 2008, New York 2009. Διαθέσιμο στο : <https://unstats.un.org/unsd/nationalaccount/docs/SNA2008.pdf>
25. Update of the 1993 System of National Accounts, By Charles Aspden, OECD. Διαθέσιμο στο : <http://www.oecd.org/sdd/na/41545834.pdf>